

Garşaf

31 ARALIK 1975

250 KURUŞ

SAYI: 3

YILBAŞI
ÖZEL
SAYISI

Garşaf

piyangosu:

YENİ YILINIZI
KUTLAYAN
LİDERLERİ
TANIYIN
5000 lira
kazanın

GARİBANIN YILBAŞISI

76'dan bir dileğim var!..

ÇETİN EMEÇ

BEN, Süleyman Demirel'i sevmem... İnsan karşısında şişinir gibi konuşması; her cümle, her sözcük arasında göğsünü körüğe takılmış bumar gibi gemesi, hiç hoşuma gitmez. Ayırık dişlerinin arasından "r"leri süzerek püskürten sesi de, kulaklarımı tirmalar.

Giyimine gelince: Amerika'da geçirdiği günlerde sinmiş bopstil zevkleri yansıtan kravatlarıyla, sırtını kamburlaştıran asık yüzlü ceketleri arasındaki uyumsuzlukta, gusto yoksulluğundan çok, alaturkalık bulurum. İran Şahı onuruna verilen resmi, kabulde, kıyafetiyle yaptığı protokol hatalarını da, hiç kusura bakmasın ama, başbakanım olarak bağışlayamam. Bir de, meydan kürsülerindeki konuşmalarından sonra; şapka mı, yoksa limon kabuğu mu olduğu tartışılan fötrlerini kavrayıp boşlukta yelpazelemesini, ne gizleyeyim, komik bulurum.

Ama, ben onun şişinmesinden hoşlanmıyorum... "Var" diyemeyip "vaaaa" demesinden rahatsız oluyordum... Zevkini yadırgayıp, fötrlerine gülüyordum diye, elbette ki devlet kuşu, onun parlak ve yusuvarlak tepesine gelip konmazlık etmeyecek. Nitekim etmediği içindir ki, zümrütü anka çatlatan ve renkleriyle gökkuşağına meydan okuyan devlet kuşu, yine o haşmetli kelleyle süslemekte berdevamdır. Hem de, bir ara kanatlanıp yıllar yılı ısıttığı muhteşem döşeği ayazda bırakmış olmasına rağmen...

Tipe madalya verselerdi ve gardrop içeriği kişinin gelecek yoluna ışık tutmada rehber olsaydı, elbette ki benim şu koyduğum ölçülerle Süleyman Demirel bugün değil koltuk, koltuğun kollarını bile kapamazdı. Ama o, talihi yoluna sıraladığı istikbal merdiveninin basamaklarını beşer, onar tırmanmış ve tam on üç yıldır, Türkiye'nin kaderini etkileyen sayın kişilerden biri oluvermiştir.

Ama iyi konuşamayan, iyi giyinemeyen, köylülüğünü yadsımadığı halde, garip bir gururun esiri olmaktan da kendini kurtaramayan Süleyman Demirel, çok daha ağır hatalar yapmıştır... Hayır! Birader beylerle, yeğen efendilerle kader birliği et-

memiştir. Ammaaa, devlet adamlığıyla, söze sadakatsizliğin pekâlâ bağdaşabildiğini göstermiştir... Ya Başbakanlık koltuğunda oturup da, bugün "ak" dediğine, yarın "kara" diyebilmek kime vergidir? Elbette ki, ona... Pek yakınları da tanıklırlar ki, Süleyman Demirel, düşündüğünün tam aksini söyleyebilmekte ve "Ben, her zaman doğruyu söylemeye mecbur değilim" ilkesini, dilinde bayrak bayrak dalgalandırmaktadır. Bir Genelbaşkan olarak, parti içinde hakem terazisini elinden bir an bırakmaması gerekirken, zaman zaman hop diye o terazinin bir kefesine sıçrayıp, hizip oyunlarında muhteşem ağırlığını sırtını sıvazladığı taraftan yana koyabilmek de, yine ona özgü bir davranıştır.

İşte; Süleyman Demirel'den, kişiliğinin mayasını oluşturan bu özellikler yüzünden hoşlanmam. Vurdumduymazlığı kendine simge edinmesini hep kınarım. Ama, hoşgörü hamuruyla yoğrulmuş vurdumduymazlığı değil. Eleştirilere kulak tıkamasını... Meclis sahnesinde tezgâhladığı "Dön baba dönelim" oyunu milleti bunca zamankahrettiği halde, onun hep bildiğini okumasını...

Evet ben; Süleyman Demirel'i, bu nedenler yüzünden sevmem...

BEN, Celâl Bayar'ı da sevmem... Ne garip, onun hançeresinden değil de, midesinden geliyormuşcasına boğuk ve süzöldüğü bütün o ışiksiz âlemin loşluğunu taşıyan sesinden de nefret ederim. Hele vefasızlığını, hiç bağışlamam: Onun, bir zamanlar kendi safında siyasal kavganın en amansızını vermiş kader arkadaşlarına karşı tutumunu... Onlara, gözleriyle değil de, tepeden burun delikleriyle bakışını... Göğüs boşluğunda kalp yerine, mermer bir yumru taşımasını... Bir toplama mahkeme, tüm günahlarının kefareti üç kişiye kellesiyle ödettiği halde, onun hâlâ politika arenalarında boy gösterip gerdan kırmasını hep kınarım. Ve, her zaman hayret ederim. Darağacına sürüklediklerinin bir yakınıyla karşılaştığı, onlar adına konuştuğu zaman; yüzü, o taş donukluğunu hâlâ na-

sıl koruyabiliyor; utancın ısısı, nasıl şakaklarına vurmayabiliyor diye...

Ama, bütün bu davranışlarına tanık olduğum kişinin, kantarda pek hafif çeken bir Bozbeyli'yi ayak oyununa getirip bağrına zoraki bastığı bir Süleyman Demirel'le çıkar nikâhı kıymasını, hiç yadırgamıyorum.

Evet; Süleyman Demirel o, Celâl Bayar da bu... Ve şimdi ikisi, omuz omza, kolkola... Bu siyasal flörtü, mutlak 76'da da sürdürmek isteyecekler.

Pekâlâ; bu garip ikili, ülke çıkarları aleyhine çalışmak için mi elele vermiştir? Katien... Ne, Süleyman Demirel bir Morrison bendesi, biraderlerine kanat germiş bir büyük birader ve Amerika'nın her "Şışşt" deyişine "Lebbeyk" diye karşılık veren bir uydu-kışdır. Ne de Bayar, 27 Mayıs erteğinde iddia edildiği gibi, bankalara 103 milyon istiflemiş adam... Gerçek amaçları kimbilir ne? Ama en az sizin, benim kadar da, Türkiye'yi bir huzur limanına ulaştırmak hevesleri... Ne var ki, bilmiyor beceremiyor, ters ölçüler içinde kendilerini çemeliyorlar. En az birer kez, gemileriyle bir buzula tosladıklarını da unutuyorlar.

Siz, faşistlerin piri, ağababası Hitler'in ölçüsünü bilir misiniz? Devlet yönetimine deli bozukluk kadar, kendinden sonra çokook liderin benimsediği şaşmaz bazı temel ilkeler de getiren Hitler'in. Nice deniz kurdunu, savaşta gemilerini koruyamadıkları için kızağa almıştı Führer. Bir kez tekne kaybetmiş süvariye, ikinci bir kez kaptan köprüsüne çıkarmaya da ant içmişti... Oysa biz şimdi, iki büyük deniz kazasının iki kahramanını, yine dolap başında görüyoruz: Dümen dolabı...

76 GELDİ, kapıya dayandı." Bakıyorum, herkesin ondan bir dileği var. Benim de: Şu iki kaptan paşayı, politika okyanusundan, emeklilik kızağına oturtuvermesi...

Bayar ve Demirel'in emekliliği... İşte, tevekkülüy-le sabır taşlarını çatlatan soylu bir ulusun, engin hoşgörüsünü ödüllendirebilecek en kutsal hizmet...

Şapkacılıktan iyi para
kazanınca, şimdi işi
büyütüyor...

Çağlayangil, butik açıyor

Bir zamanlar CHP'li dostlarının başına türlü külâhlar giydiren Çağlayangil, geçenlerde Yunan Dışişleri Bakanı Bitsios'a da kendi yapımı bir şapka hediye etmek isteyince, yeniden moda dünyasının ilgisini çekmiştir.

Öteden beri dışişlerine ve dikişlerine tutkun olan Çağlayangil'in kreasyonları içinde en sevimlisi, geçen yıllardaki 25.000 liracıklık bir öğle yemeğinde levrek balığına giydirerek sunduğu "Ekose eteklik" olmuş ve "Ekose etekli levrek balığı" o günlerdeki gazetelerde boy, boy yer almıştı. Bu arada Çağlayangil de, bir moda salonu açması için sürekli teklif almıştı.

Şapka ticaretine giriştikten sonra teklifler artınca, Çağlayangil, Ankara'nın en güzel bir yerinde ve yalnızca kendi imalatını satacağı, bir butik açmaya karar vermiştir.

Çağlayangil'in ilk müşterileri ve satacağı giyim eşyaları şunlardır:

KISSINGER'e
bu soğukta
her şeye el
atmaması ve
ortalığı
parmaklamaması
için parmak
yerleri olmayan
bir çift
tiftik eldiven.

NATO'ya, fıtık olmaması
için bir kemer.
PARİS VE VİYANA POLİSİ'ne,
büyükelçilerimizin katillerini
hâlâ bulamadığı için üstü boncuk
işlemeli birer semer!..

BAŞKAN
FORD'a,
Türkiye'deki
A.B.D.
üslerinin
"KIRASINI"
içine
koyup
göndermesi,
ya da
bunları
bir güzel
temizlemesi
için sertçe
bir kese...

Butik Çağlayangil

Çağlayangil, çok sevdiği Kır At'ına da,
paçası fistolu, içi pamuklu, dışı naylon
ve mübarek hayvanın her gün biraz daha altına
yaptığını belli etmeyen, bir don hediye edecektir!..
Belirtildiğine göre üstat kendisini en son
düşünecek ve o zaman, oturup başına bir çorap
örecektir...

MAKARIOS' a, içine Türk elyafı
karıştığı için giyenin "Sırtının
kaşınmasını" önleyen bir
yün fanilâ.

Yazan: Kandemir KONDUK

Çizen: Bülent DÜZGİL

TV'de yılbaşı özel programı

Sevgili **Çarşaf** okuyucuları, Yılbaşı gecesi TV' de yayınlanacak özel programın bir bölümünü sizlere sunuyoruz. Yılbaşı gecesi parti liderlerimiz, ilk defa ekran ve mikrofon karşısında alaturka bir konser vereceklerdir. Haber aldığımıza göre konser aynı saatlerde TRT 4, 5, 6 ve 7. radyo programlarında da yayınlanacaktır. Bu muhteşem konserde okunacak şarkı ve türküleri yayınlıyoruz

Biz iktidarın dört gülüyüz
Millet Meclisi'nin bülbülü
Dillerde gezer söyleniriz
Milletle dalga geçer eğleniriz

Programın birinci bölümünde, Süleyman Demirel, Alpaslan Türkeş, Turhan Feyzioğlu ve Necmettin Erbakan'ın birlikte söyleyeceği bir İstanbul türküsü var.

**Süleyman Demirel'den,
Mıgırdıç Efendi'nin hüzzam şarkısı:**

Ben Başbakan olduğum zaman neler olmaz, ah neler olmaz
Eminim memleketin durumu bundan beter olmaz
Mobilya ihracından daha mühim eser olmaz
Vatandaşlar haklısınız, olmaz efendim olmaz
Böyle Başbakan, böyle yeğen, böyle birader olmaz.

**Alpaslan
Türkeş'ten,
Necabettin
Aleykümselâm-
oğlu'nun
Azerî türküsü:**

Gül ağacı değilim
Süleyman'a eğilem
Çek elini elimden
Ben yardımcın değilim.

**Turhan Feyzioğlu'ndan,
Avni Ağa merhumun
nihavent şarkısı:**

Biraz ilim, biraz irfan, o benim işte
Grupsuz lider Turhan o benim işte
İnanma sözlerime ben ben değilim
AP'ye girdiğim zaman o benim işte.

**Necmettin Erbakan'dan,
II. Abdülhamit'in bayatı şarkısı:**

Senden bana bir faide yok ey iktidar
Gülyağını Süleyman sürünür çatlasa dostlar
Biz böyle mi sözleştik, hani namus, hani ar
Anladım ne basından, ne TRT'den hayır var
Gülyağını Süleyman sürünür çatlasa dostlar.

Unlü bir
halk
türküsünü
Ferruh
Bozbeyli,
hem
söylüyor,
hem
oynuyor:

Çadırının üstüne şıp diye damladı
AP'ye vere vere kalmadı, kalmadı
Allah şu lalanın canını almadı, almadı
Demeç verdim olmadı, nutuk çektim olmadı
AP'ye vere vere kalmadı, kalmadı.

Programın ikinci bölümü, Bülent Ecevit'in
okuyacağı Molla Eflâki'nin
şattaraban şarkısıyla başlıyor:

Nasıl geçti habersiz o güzelim iktidar
Erbakan olmasaydı, olacaktık bahtiyar
Nerde olasılıklar, ah nerde olanaklar
Şimdi gözlerimde yaş, yüzümdeyse tikler var .

Bağımsızlar adına
Sadettin Bilgiç'ten,
Tellâkzade Emin Ağa'nın
kürdili hicazkâr şarkısı:

Süleyman, rakibi handan edersin
Biz bağımsızları giryan edersin
Ancak 49 turda insafa gelip
Kemal Güven Bey'i Başkan edersin

Bu ilginç program,
milletin
koro halinde,
liderlere okuyacağı
sepet havasıyla
son buluyor:

Gönlümde açmadan solan bir güldün
Her zaman dertliyiz, her zaman üzgün
Birbirinize düştüğünüz yeter be
Bizi de hatırlayın senede bir gün

Mustafa
Timisi de
yine
bir halk
türküsüyle
ekranlarımızda:

Timisi'yim, Timisi
Yoktur benden iyisi
Bir parti ve bir mebus
Var mı bizim gibisi.

Yazan:
Hâdi
BORAZAN

Ey akl-ı
selim!

BİŞEYİ anlamak istemeyene, o şeyi anlatmak olanaksızdır.. Biz, onlara yaptıkları münasebetsizlikler karşısında "Biraz iz'an!" diyoruz. Ama onlar "Biraz iz'an!" sözümüzü "Biraz uzan!" diye anlayıp, neresini boş bulurlarsa hemen oraya uzanıp yatıyorlar.

"Biraz iz'an!" sözünü, işlerine geldiği gibi "Biraz uzan!" diye anlayanlar, mübarek "Sakal-ı şerif"e de sakallı Şerif diyor; ve onu, sakallı bir herif sanıyorlar.

Bunlar, şimdi de "Bize bir akıllı Selim lâzım!" diye tutturmuşlardır. Çünkü akl-ı selim'i, akıllı Selim sanarak, memlekette, kendilerine lâzım olan akıllı Selim avına çıkmışlardır. Ama boşuna aramaktadırlar; hiç bir zaman aradıklarını bulamayacaklardır. İster Selim ister gayri selim; ister selim ister habis, ilaç için bile bitek Selim bulunamaz. Çünkü, herhangi bir memlekette Ahmet'te, Sülûman'da, Mehmet'te, Turhan'da bulunmayan akıllı; yalnız Selim'de var sanmakyanlıştır. Ve kimselerde akıl kalmayınca, yalnız Selim'de akıl var sanıp akıllı Selim aramak boşunadır.

ESKİDEN, Mısırçarşısı'nda, si-nameki, amber, kantaron, katır tırnağı, kırk dükkân artığı, kuru eşek dili, ada çayı, kınakına, demirhindi, tarçın, zencefil gibi her türlü ilaç ve baharat satan bir aktar Faik Efendi vardı. Eğer aktar Faik Efendi sağ ise, olsa olsa belki onun dükkânında bir kutu içinde bir miktar akıllı Selim tozu da bulunabilirdi ki, uzun zamandan beri durmaktan, onun da bozulmuş olması çok olasıdır.

Kimileri de bulacakları umuduyla Sultanselim ve selimiye semtlerinde akıllı Selim'i aramaktadırlar. Boşunadır; bulamayacaklardır.

Kimileri de onu, tek umut olarak, gördüklerinden,

- Neredesin, nerelerdesin ey akıllı Selim! Akıllı Seliiiiim! diye avazları çıktığı kadar bağırarak, seslerini akıllı Selim'e duyurmaya çalışıyorlar. Hayır; akıllı Selim saklandığı yerden çıkmayacaktır. Akıllı selim, ne kadar akılsız olmalıdır ki, "Neredesin akıllı Selim?" diye bağırarlara,

- Hıp dedik! diye cevap versin. Çünkü akıllı Selim, fellik fellik kendisini arayanların hep bir ağızdan şöyle bağırıklarını da duymaktadır:

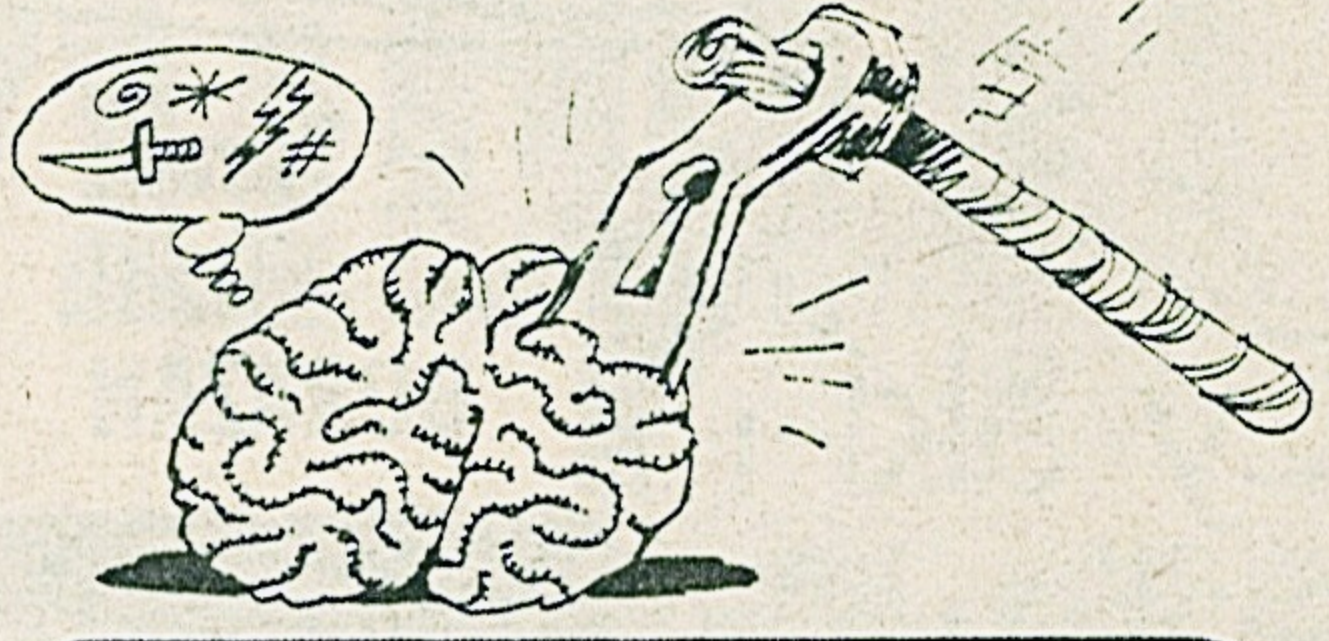
Geçerse elimize akıllı Selim
Hemen asıp keselim, asıp keselim!

Elbette bu durumda, o akıllı Selim'de kelesürülecek akıl varsa, saklandığı yerden çıkmaz ve bu yüzden ne akıllı Selim ve ne de akl-ı selim bu memlekette bulunmaz.

İster akıllı Selim, ister akl-ı selim, hangisi olursa olsun, siz ne dersiniz deyin, bizce çok haklı Selim...

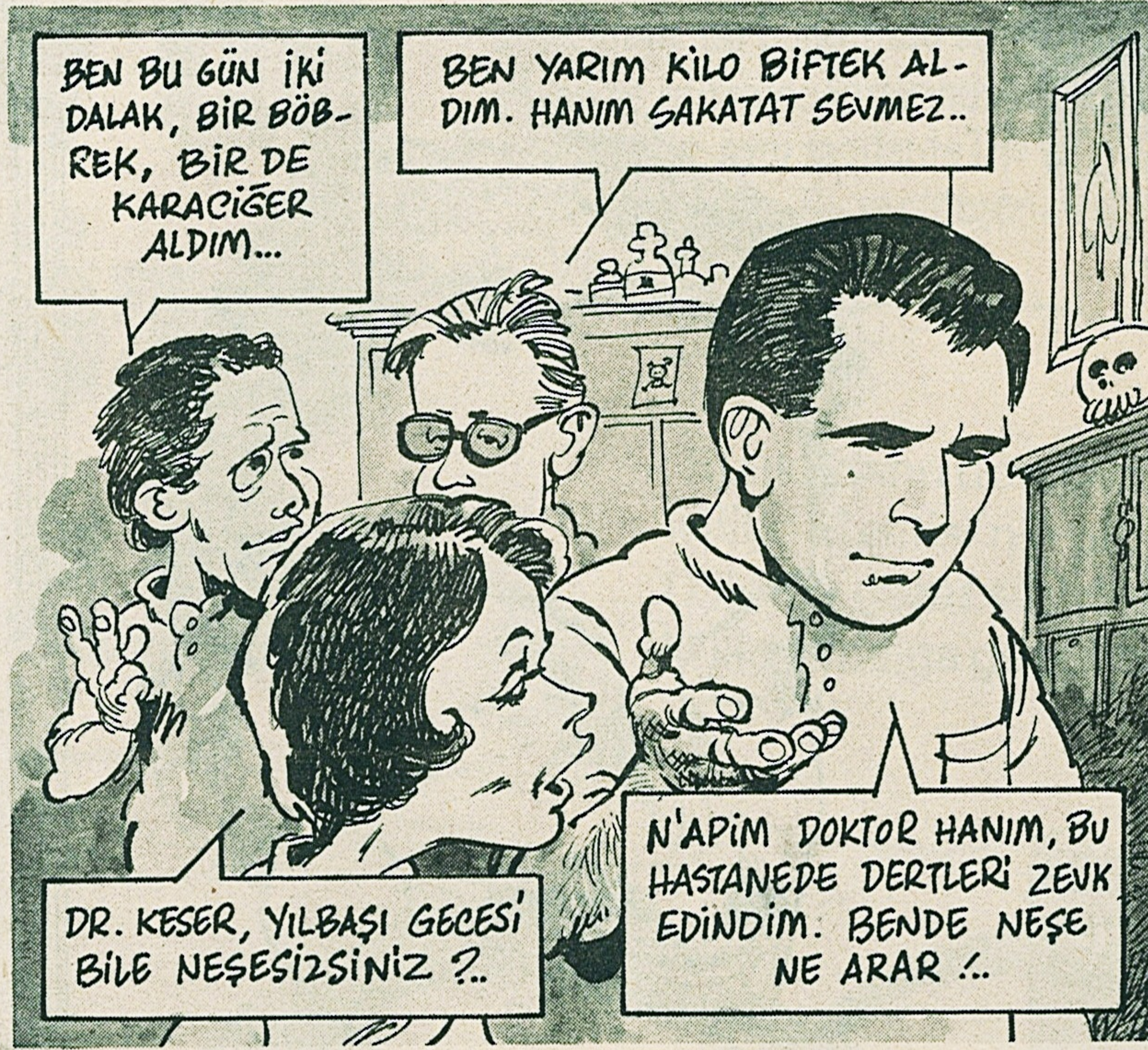
Doktorlar

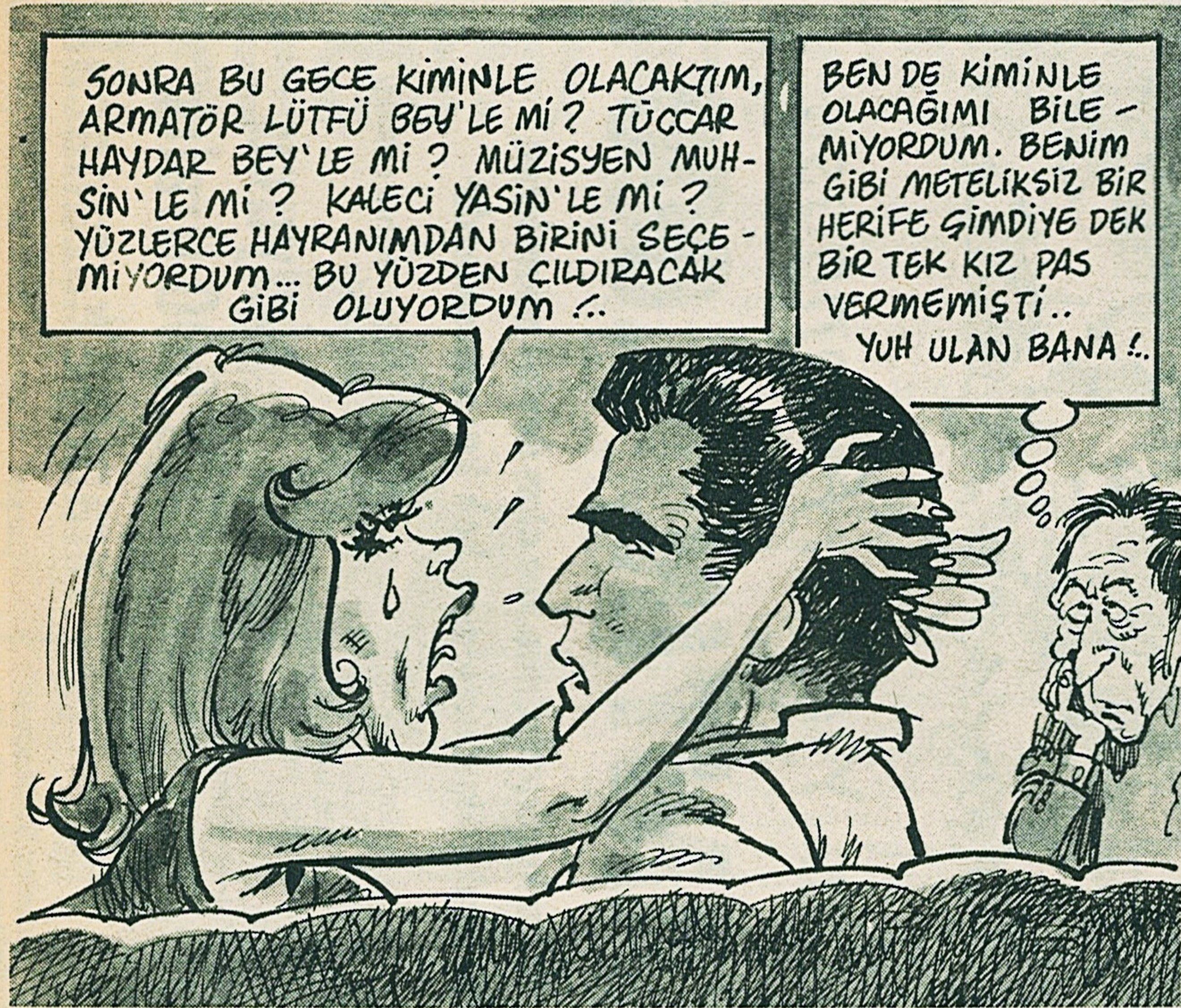
Dr. Ben Keser

BEYİN Cerrahisi Dr. Ben Keser gündüz yine bir iki hastasını nacamatladıktan, bir ikisinin de parasempatik sinirlerini sekize katladıktan sonra, o gece yeni yılı hastanede kutlayan nöbetçi meslektaşlarının arasına gelmişti...

Yazan: Kandemir KONDUK
Çizen: Bülent DÜZGİT

YENİ YILINIZ KUTLU OLSUN

EN İYİ DİLEKLERİNİZİ

Çarşaf'ın Yılbaşı Piyangosu

LİDERLERİ TANIYIN, 5.000 LİRA KAZANIN

Amerikalı karikatürcü Ranan Lurie'nin bu karikatüründe yer alan devlet adamlarını eksiksiz doğru teşhis edenler, 5000 liralık ikramiyemize hak kazanacaklardır

HER biri bir devleti yönetiyor... Her birininellerinde bir milletin kaderi... İşte, Valery Giscard d'Estaing bir köşede baş sallıyor... Brejnev, öbür yandan gerdan kırıyor... Bu yoğun kalabalık arasında Şah hazretleri, bir yerlerden sivri burnuyla "Ben buradayım" derken. Kralice Elizabeth sanki tebessümler diyarından gülücükler saçıyor... Gerald Ford, Makarios, Kissinger, Don Carlos, Schmidt, Rockefeller, Karamanlis hep Ranan Lurie'nin başarılı çizgileriyle bu geniş boyutlu karikatür çerçevesi içinde buluşmuşlar...

Hepsi, ama hepsi burada... Evet, hepsi burada da, nerede... İşte, bütün sorun da burada...

Okurlarımıza yardımcı olmak amacıyla sağ köşede, küçük ve numaralı bir şema sunuyoruz, gördüğünüz gibi.. Karikatürde yer alan her bir lidere, bu şemada bir numara verilmiştir.

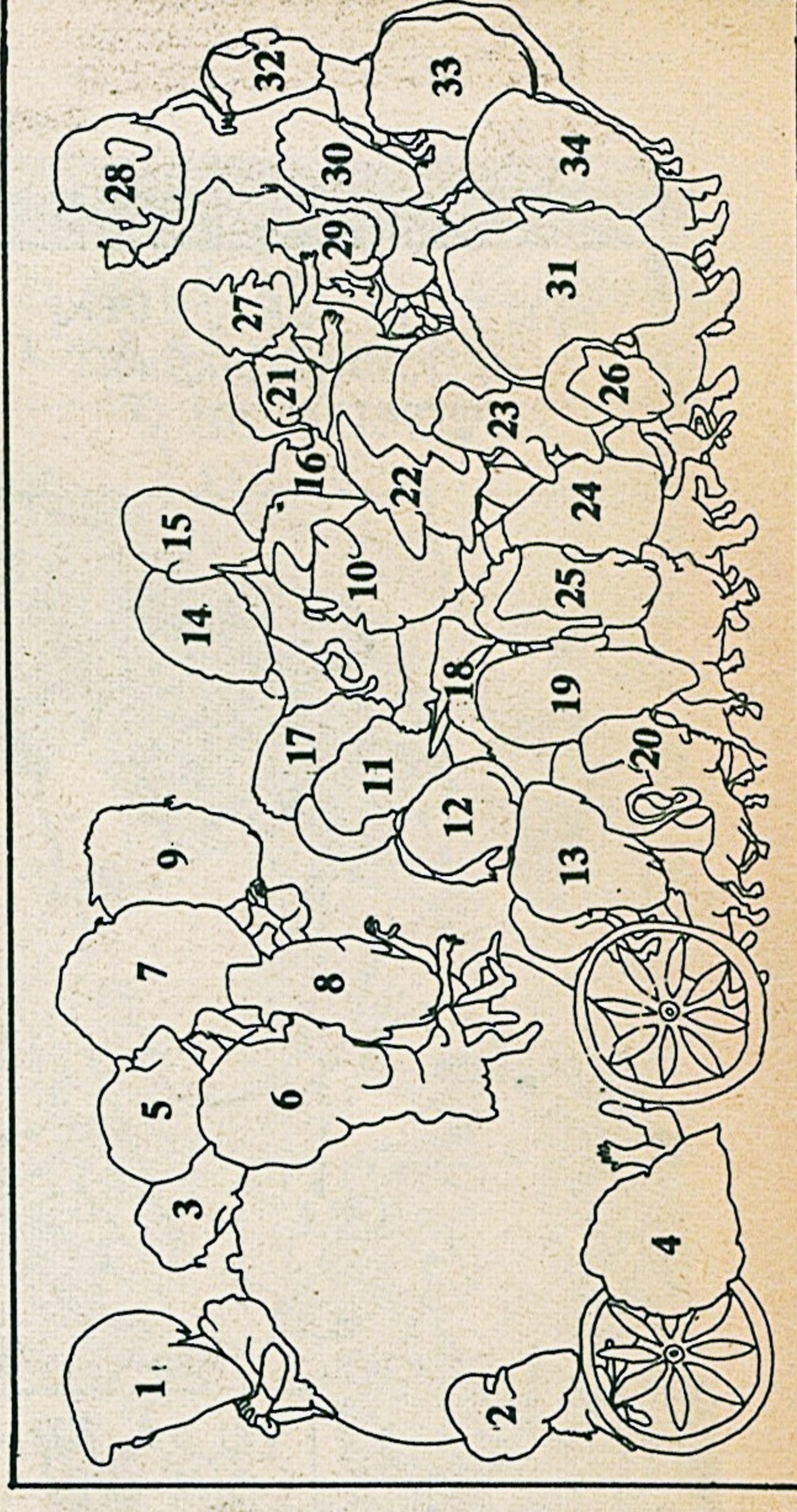
Siz de, karikatürcü Lurie'nin canlandırdığı bütün tipleri tanıyabilerseniz, şemadaki numaralara sırasına göre isimlerini bir kâğıda yazıp 15 ocak 1976 perşembe gününe kadar bize gönderiniz.

ADRES : Çarşaf Dergisi "Liderler Bulmacası" Çagaçoğlu Mollafenari Sokak No: 30-32 İstanbul'dur.

Bütün tipleri doğru teşhis edenler arasında çekilecek kur'a sonunda

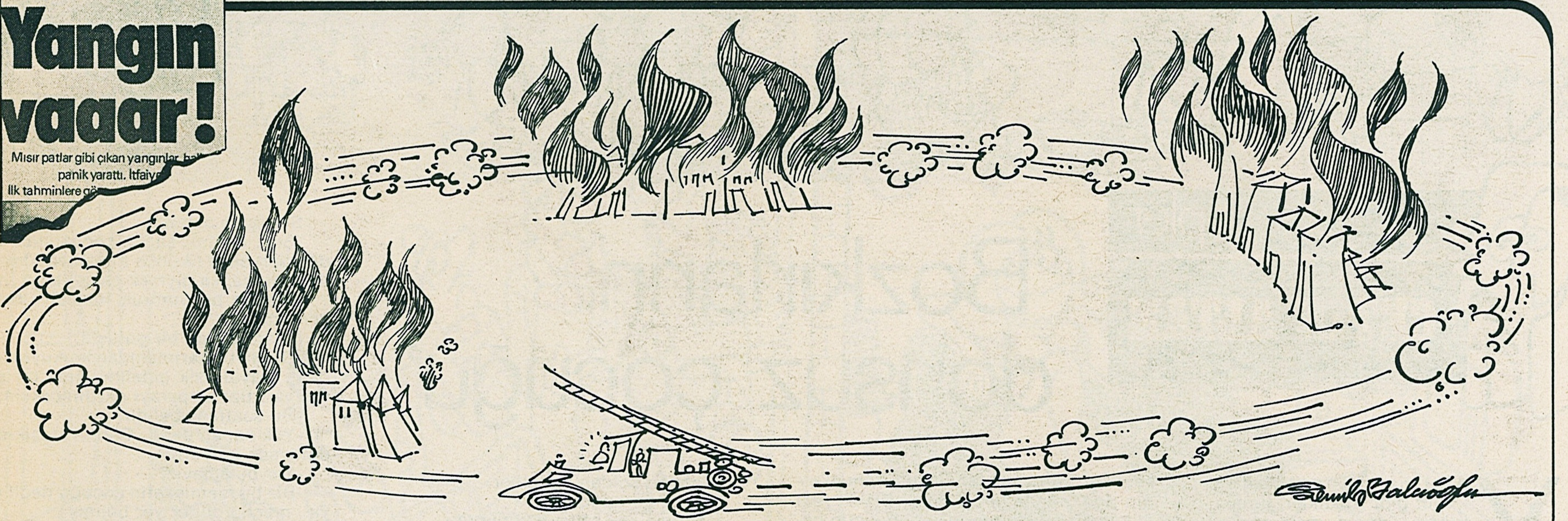
**1 okuyucu
5.000 liralık
ikramiye kazanacaktır.**

Çarşaf, "Liderler Bulmacası" için okurlarına iyi şanslar ve neşeli, bol kahkahalı, tüm üzüntülerden uzak bir yeni yıl diler.

Yangın vaaar!

Mısır patlar gibi çıkan yangınlar, b...
panik yarattı. İtfaiye...
ilk tahminlere göre...

TURLAR DEVAM EDİYOR...

1976'da TRT Genel Müdürü kimler olacak?..

ÖZELLİKLE TV izleyicileri, bu günlerde programlardan çok, TRT genel müdürlerinin yeni yılda nasıl bir program sırası izleyerek, bu yaldızlı makama gelip gideceklerini tartışmaktadırlar.

Bir kısım vatandaş, 1976 sonuna kadar Karataş'tan başka en az 6 kişinin daha, TRT Genel Müdürlüğü yapacağını ileri sürerken, bazı vatandaşlar da "Bu yıl havalar çok güzel gitti, ürün verimli olacak... TRT kol-

tuğuna her ay bir taneden, tam 12 genel müdür oturacak," diyerek duygularını dile getirmişlerdir.

İşin içinden çıkmadığımız için kendisine kafa vurduğumuz MUHİTTİN konu ile ilgili olarak şu açıklamayı yapmıştır:

"1976'da, karınca kararınca ve de kendi şahsi kanımca, Karataş'ın dışında tam 5 kişi TRT Genel Müdürü olacaktır. Bunlar, şunlardır:

1 - BEKİR BEYAZBEYGİR: At Pazarında Eşek Okutma uzmanıdır. Yıllardır beygir ticareti yapmış ve bu yüzden stabilize yollara sapmıştır. Bu işten başka palavra yapıcılığı ve mobilya ihracatçılığı da yapar. Amerika ile ilişkilerini ister açar, ister kapar.

TV'DE YAPACIĞI PROGRAMLAR ŞUNLARDIR: 1-Beygirin yaşaması için yararlı bilgiler. 2 - Yok olsun ortaklar ve muhalifler. 3 - Yaşasın kardeşler ve yeğenler (belgesel dizi).

Bu genel müdür, yaklaşık Mart'ın 12'sine doğru işten uzaklaştırılacak, yerine Turan Yozkurt atanacaktır.

2 - TURAN YOZKURT: O hayvan terbiyecisidir. Özellikle kurtları iyi eğitir. Hırlama, uluma, ısırma, yutma ve "Vatan - Millet" diyerek halkı uyutma dersleri verir.

TV'DE YAPACIĞI PROGRAMLAR ŞUNLARDIR: 1 - Judo, karate, tek-wando ve komando numaraları. 2 - "Emperyalizme hayır diyeceğiz, dünyayı zaptedeceğiz, aydınları, gençleri nasıl yutup yiyeceğiz" adlı bir dizi film. 3 - "Özgürlüğe Karşı Silâh ve Uluyanlara Maşallah" adlı bir belgesel yayın...

Mübarek Ramazan ayının başlamasına yakın, yeni bir değişiklik olacak ve Abdüldümbül -El Sümbül TRT'ye Genel Müdür yapılacaktır.

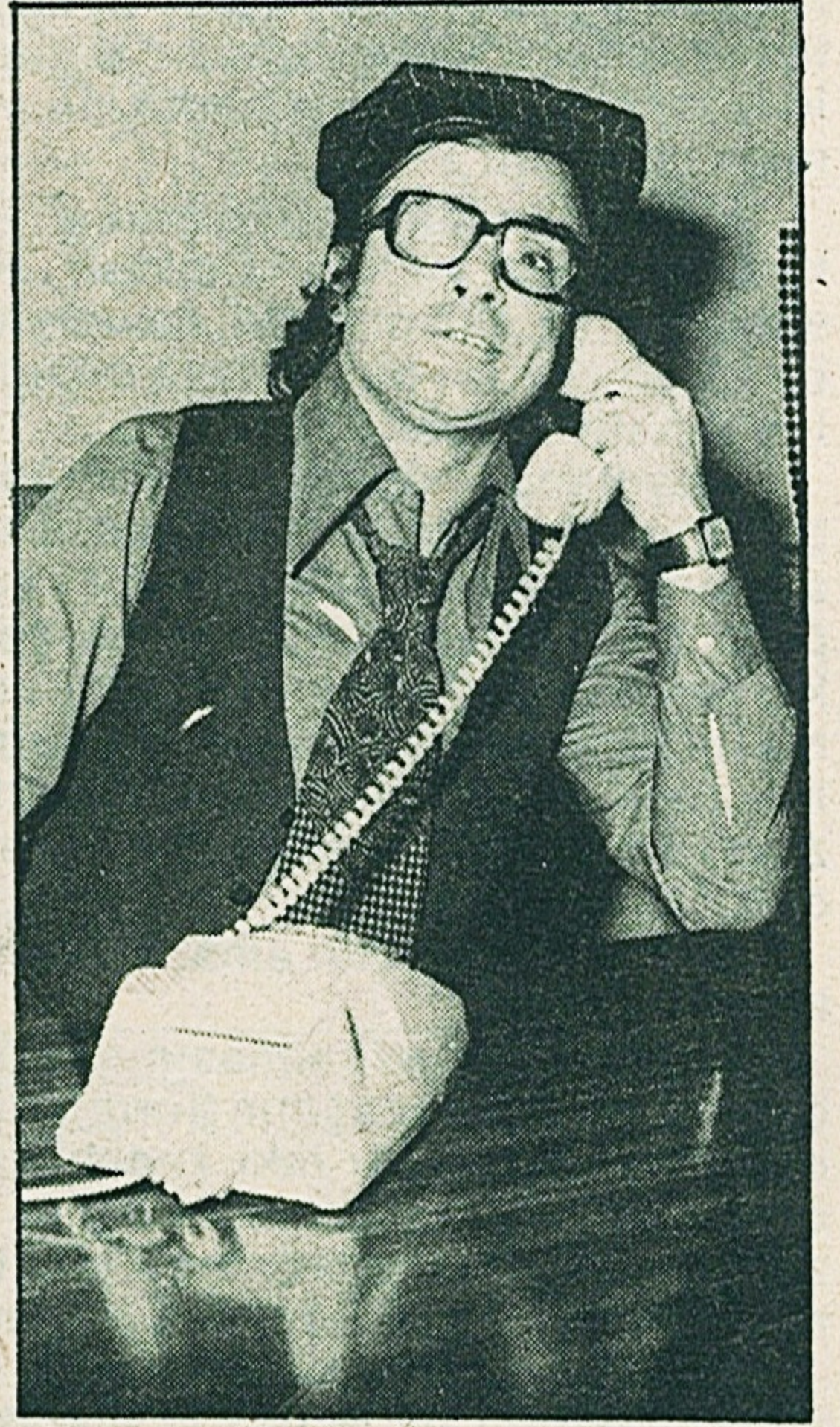
3 - ABDÜLDÜMBÜL EL SÜMBÜL: İlim ve Kilim Yayma ve de Uygarlığa Karşı Koyma Cemiyeti Başkanıdır. Halen dört karısı, beşinciye de niyeti vardır.

TV'DE YAPACIĞI PROGRAMLAR ŞUNLARDIR: 1- Allah'ın izni ile tank fabrikası nasıl kurulur? 2- Cenabetlikten nasıl kurtulunur? (sular kesilmezse yayınlanacak...) 3- İrticanın ilticası nereden temin edilir? 4- İman, ahlâk adına niye yemin edilir? 5- Kalkınma devrindeki bir ulus, işte böyle geriletilir...

Abdüldümbül, Ramazan-ı Şerifi müteakip yerinden kaydırılacak ve yerine hatırı kalmayın diye Demirhindizade Feyzi Şerbetçi getirilecektir.

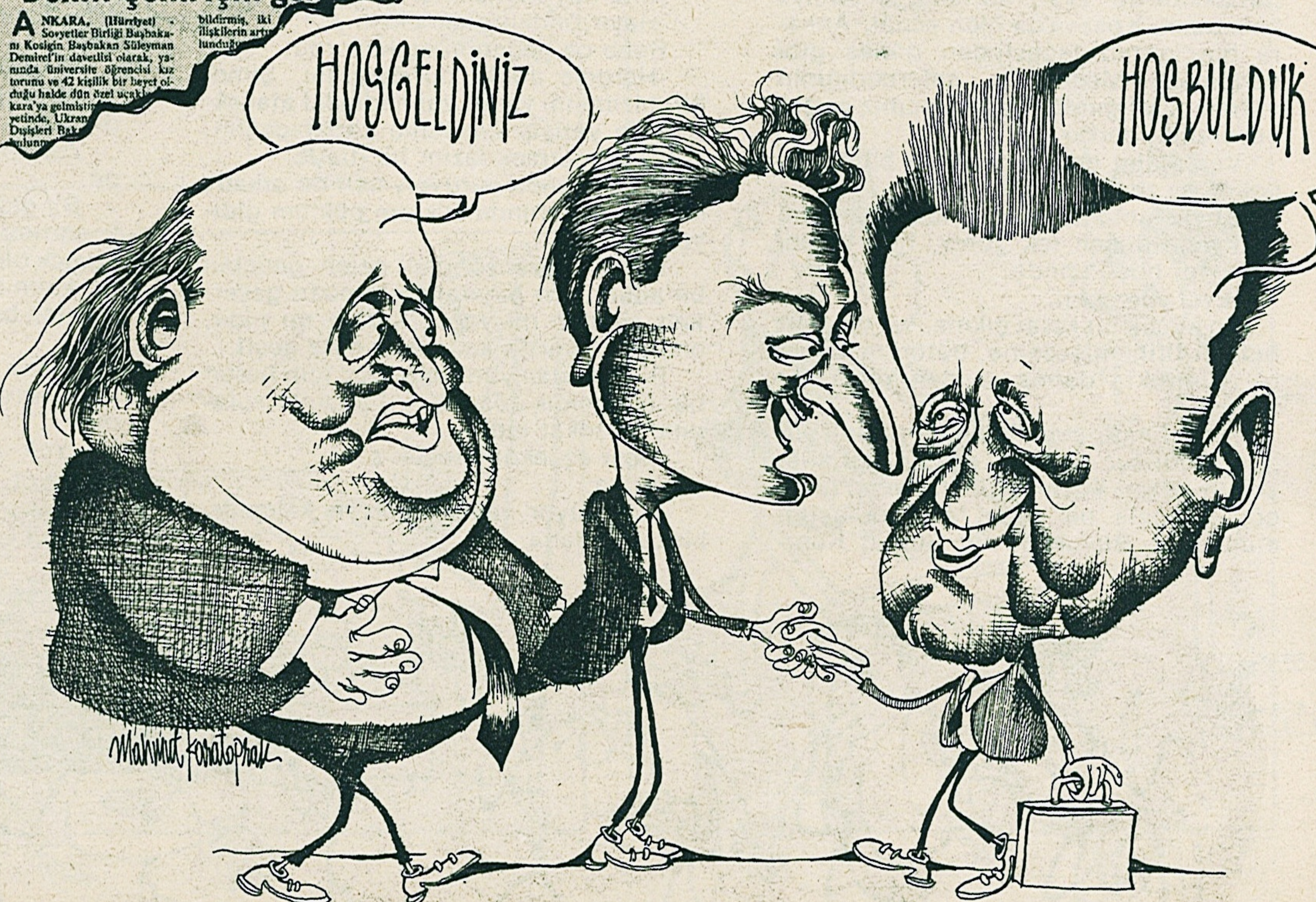
4 - FEYZİ ŞERBETÇİOĞLU: Tüm ortakların nabzına göre şerbet dağıtan filimlerle ortalığı sulandıracak; sulandırırken de seçim ayına (pardon!) ekim ayına gelinecek veee...

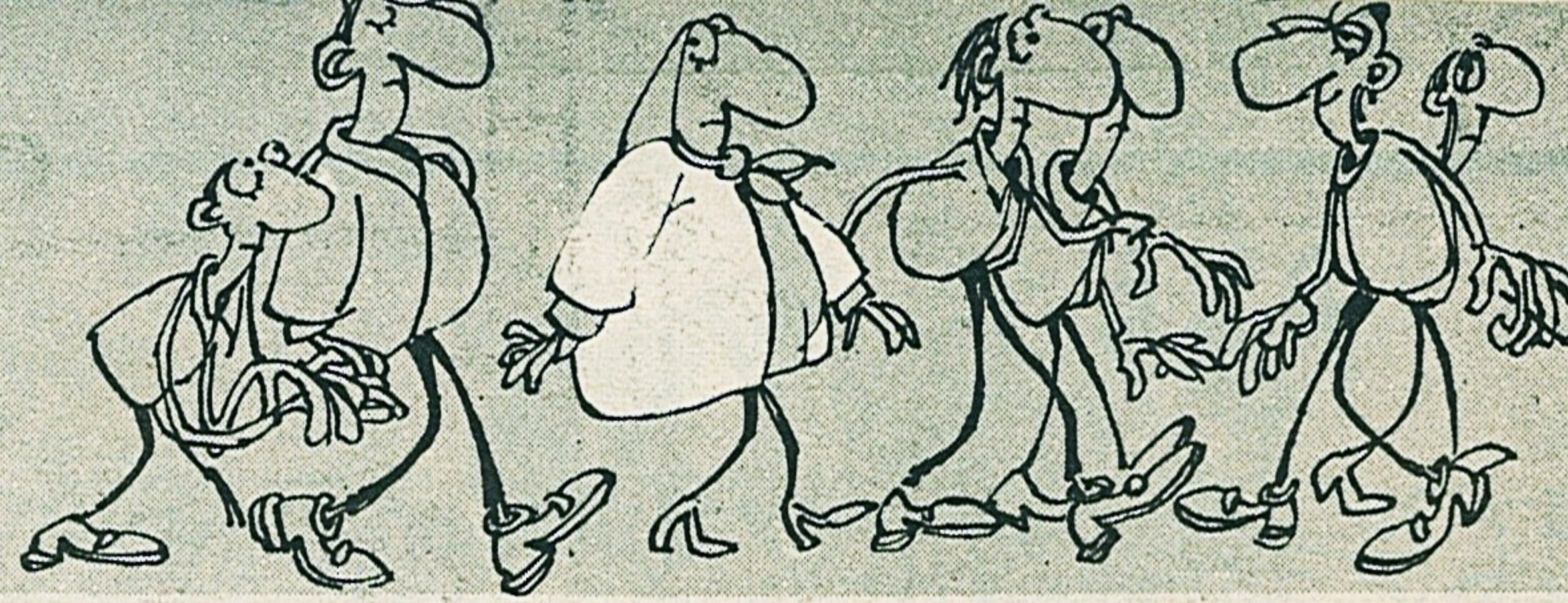

5 - ÖZGÜR KARAOĞLAN: Evet; veeee... Ekim ayının sonunda, aydın fikirli Özgür Karaoglan TRT Genel Müdürlüğüne atanacak, herhalde kurum hesabına iyi olacaktır...

Kosigin Iskenderun Demir Çelik için geldi

ANKARA, (Hürriyet) - Sovyetler Birliği Başbakanı Kosigin, Başbakan Süleyman Demirel'in davetlisi olarak, yarıda üniversite öğrencisi kız torunu ve 42 kişilik bir heyet olduğu habire dün özel uçakla kara yağımlarına yetişti. Ukrayna Dışişleri Bakanı...

“Bozkırların donsuz çocuğu”

YAŞLI hanımların “Maşallah, levent gibi” dedikleri türden, iri yarı, sarışın, mavi gözlüydü. Düzenli olarak her akşam rakı içerdi. Bazen öğleleri de içerdi. Uzun ve kendince süslü cümlelerle konuşurdu. Duygulu, derin ve kafalı bir insan olduğu kanısındaydı. Bunu özellikle rakı içerken karşısındakine yansıtmaya çalışırdı.

Anason kokan, buğulanmış, beyaz kadehten bir yudum aldıktan sonra, elindeki çatalın ucunda, havada kalmış bir siyah zeytin; bir noktaya diktiği gözlerini hafif kısarak:

-Beyefendi, derdi; cenubi garbinin çorak bozkırlarında donsuz gezmiye alışmış olan Anadolu çocuğu, kozmopolit İstanbul'un fuhuş rokan yan sokaklarında randevuevi bekçiliği ederse, mavi Marmara'nın aguşunda laterna çalan palikaryalar da harimi ismetimizin zirvesine Fatih'in yıktığı istavrozı yeniden dikmiye kalkarlar.

Cümleler tam olur ama, anlamı biraz karışık olurdu.

Türkiye'nin geri kalmasının nedenleri de, nasıl kalkınacağını formülleri de, dudağına kaldırdığı rakı kadehiyle elindeki çatalın ucunda saplı duran siyah zeytin arasındaki görünmez iplikte, çiroz hevenkleri gibi yanyana sallanırdı:

-Beyefendi, fesin yerini alan şapka sinai-yi garbın bir mahsulü olarak, melali, şarkın donsuz çocuğuna medeniyet bayrağı yapıldığı zaman, mavi Marmara'nın semalarında çınlayan ezan, Halic'in mezarlıklarına bakarak mahzun olur. Anadolu bozkırının ceylan bakışlı donsuz yavrusu, garbi muhteşemin lezzetli salçasından mide bozukluğuna uğradığı içindir ki, şarkın örümceği altında hayatı elimine bir gölgeah aramaktadır. Biz kozmopolit İstanbul'un süslü çirkefini Çanakkale'de akan kanlarla yıkamıya kalkarsak, Kosova'da ölen ecdat, Ankara burçlarının tepesinden güneş gibi doğamaz. Medeniyet seferberliğinin mihimdarlığından kaçmamamız şarttır beyefendi, şarttır..

Ve çatalın ucunda nutkun bitmesini bekleyen zeytini atardı ağzına...

Böyle anlarda karşısında kendisini dinliyen düşen tek görev, hep başını sallayıp, huşu içinde:

-Evet, demekti.

En küçük bir karşı çıkma, bir dinamit fiçisini fitillemişcesine, bütün masanın bir yumrukta darma duman olmasına yolaçardı.

-Beyefendi, şimali şarkının tezek yuğuran donsuz çocuğu, şimali garbinin yosun kokan kozmopolit İstanbul'unda gömülmemiş bir ceset gibi dolaştığı müddetce, Büyüka'da'nın Rumu, Kum-

kapı'nın Ermenisiyle, Galata Yahudi'sinin düşününde göbek atar. Bizler yedi sülalemizin uçkurunu Cumhuriyetin cehalet pazarında ihaleye çıkarırsak, Anadolu Bozkırının donsuz çocuğu ense kökümüzde boza pişirir. Garbın medeniyeti muhteşemini anlıyamadığımız zaman mahvolmıya mahkûmuz.

Batıdan yana mı, Batıya karşı mı, Anadolu'nun “Donsuz” çocuğunu batırmak mı istiyor, yüceltmek mi istiyor, bir türlü kavrayamazdım.

Onun için de sadece dinler dinler:

-Evet, efendim, derdim.

Bir seferinde:

-Şapka giymemiz kötü mü oldu, dedim.

Bir gök gürlemesi koptu:

-Ne? Ne demek kötü mü oldu?

Kekeledim:

-Yani iyi oldu, şey iyi yani...

Bir gök gürlemesi daha ve masaya inen yumruk:

-Ne? Ne demek iyi mi oldu?

Dilimi yuttum sustum. Alt tarafı babam yaşıdaydı ve akrabamdı.

O devam etti:

-Beyefendi, şapka, kışında donu ol-mıyan Anadolu çocuğunun mazi-i siyahı ve ati-i ferahıdır. Şapka kafamızın içine girmedikçe biz adam olmayız.

Ufacık bir sesle:

-Evet efendim, dedim.

BİR gün karısıyla birlikte gelip beni okuldan aldılar. Beyoğlu'nda gezmiye çıkardılar. Onun ayaklarında kilot pantolonla getr, sırtında avcı ceketi, başında da yana yatık büyük bir kasket vardı. Beni elimden tuttu:

-Sen benim yanımda yürü, hanım önden gitsin, dedi.

Karısı:

-Yapma bey, ben de sizinle yürüeyim, ağzımızın tadı kaçmasın, diyordu.

Ama buyruk kesindi:

-Hayır; önden gideceksin

Bana da nedenini açıklıyordu:

-Hergele doldu bu Beyoğlu. Şimdi biri bizimkini yalnız zannedip laf atacak. Ben de yetişip ensesine patlatacağım. Mücadele etmek lâzım bu itlerle.

Hanım önde yürüyor, ben de arkada kocasının yanında süklüm, püklüm gidiyordum.

Derken ters yönden gelen gençten bir adam, tam hanımın yanından geçerken, kasden mi yaptı, kazara mı oldu, omuzunu sürttü kadına ve öyle geçti.

Biz arkadan yürüdüğümüz için burun buruna geldik adamlar. Ve adamın suratına bir tokat indi:

-Seni eşşekoğlu eşek seni...

Adam:

-Ne oluyor yahu, demeye kalmadı, bir tokat daha...

Sağdan soldan yetiştiler.

Karısı geri dönmüş:

-Yapma bey, diye bağıyordu.

Bey ise soluk soluğa patlatıyordu tokatları:

-Seni namussuz it seni...

O arada kasketi de yere düşmüştü.

Neyse ortalık yatıştı. Adama alıp götürdüler. Bizimki kasketini yerden almış hâlâ söyleniyordu:

-Böyle yapacaksın bunlara. Aşşaağalık köpekler.

Sonra karısına:

-Haydi bakalım, dedi, sen yine önden yürü...Biz arkadan geliyoruz.

ARADAN yıllar geçti. Bir gün Ankara'da misafirlğe geldi bana. Azıcık yaşlanmıştı. Ama yine kilot pantolon giyiyor, yine yerleri güm güm sarsarak yürüyordu.

-Beni çalgılı bir gazinoya götür, dedi.

yapacak bir şey yoktu. Kalktık gittik, bir çalgılı gazinoya. Mezeler, rakılar geldi. Ve tabii nutuk da başladı:

-Beyefendi, bakın görüyor musunuz şu masaları, cenubi şarkının donsuz çocuğu, garbın medeniyetiyle meczolmanın neşesini bozkırdaki Cumhuriyetin gazinosunda çıkarıyor. Vaktaki biz şapkayı giydik, Marmara'nın aguşundaki laternacı palikaryanın harimi ismetimize istavroz dikmesi babındaki gayretini, şu karşıdaki esmer kemancıyla öndedik.

Ben yine:

-Evet, diyordum.

Bir ara nasıl oldu anlıyamadım, ben sağa sola bakınır, rakıları tazelemesi için garson bulmıya uğraşırken, o arka cebinden koca bir tabanca çıkarmış, gazinonun ampullerine, kimseye çaktırmadan nişan almıya koyulmuştu.

Can havliyle ayağa fırladım:

-Rica ederim, yapmayın, rezil oluruz, dedim.

O sarhoşlanmış gülüyor:

-Korkma, korkma; patlatmıyacağım, diyordu.

Zar zor sokturdum tabancasını cebine.

Bir gazinoda tabanca çekmiye hevesli sarhoş bir akraba ile oturma'nın ne demek olduğunu, bilenler bilir. Ter içinde kalmıştım. Bir an önce kalkıp gitmekten başka düşündüğüm bir şey yoktu.

Arada sırada saate bakıp:

-Geç oldu, isterseniz gidelim, diyordum.

-Yok canım daha erken, bak herkes oturuyor, diyordu. Ve ekliyordu:

-Bak şurda gördüğün ampullerin hepsini vurabilirim.

Son çare olarak:

-Şey, dedim, şapka konusunda öteden beri sizin fikrinizi merak ederim. İyi mi oldu şapka giymek sizce, kötü mü? Masaya bir yumruk inmesini bekliyordum.

O ise yayvan bir gülüşle:

-Rezalet çıkartmamdan korkuyorsun, dedi. Haydi kalk gidelim. Ama bir şartım var. Bana operayı gezdireceksin.

-Bu saatte kapalıdır.

-Yok kapalı değil. Garbın musikisini dinlemek istiyorum.

-Yer bulamayız.

-Biz bu memleketin çocuğu değil miyiz, mecburdurlar yer bulmıya.

Çıktık gazinodan...

-İlle de götüreceksin beni operaya..

-Yapmayın, etmeyin; geç oldu...

-Hayır, götüreceksin...

Operanın kapalı olması için canı gönülden dualar ederek geldik operaya..

Ne çare ki açıktı. İçerde temsil vardı. Kapıdaki görevliler bile sordular. Olmadığını anlayınca da:

-Yer yok efendim, dediler.

-Ne demek yer yok. Anadolu bozkırının garbın medeniyetiyle kucaklaşan donsuz çocuğu, şimali garbın yosunlarından, bozkırın cumhuriyetine şapkası altında gelerek musikinin derununa kendisini atmak ister de, ona nasıl mani olunur; Çanakkale'de ölenler bunun için mi öldüler? Sakarya'da ölenler bunun için mi öldüler? Dumlupınar'da, Kosova'da, Mohaç'ta ölenler...

Uzadı da uzadı nutuk...

Görevliler:

-Elimizden bir şey gelmez, dedikçe; O:

-Gelir gelir, sizler ki bu vatani kurtardınız, operalar kurdunuz, sizler ki bozkırın donsuz çocukları, sizler ki mucizeler yaratan kahramanlar, diyordu...

Sonunda salona şöyle uzaktan bir bakıp çıkma izni verdiler.

Salona girdik.

O, arkada boş iki yer gördü. Beni de eimden tutup çekerek, oturdu boş yerlerden birine. Ben de yanına oturdum çaresiz..

Sessiz sedasız bir süre dinledi operayı. Sonra başı önüne düştü ve uyudu.

Cetin Altan 'Okul anılarınızı' bekliyor

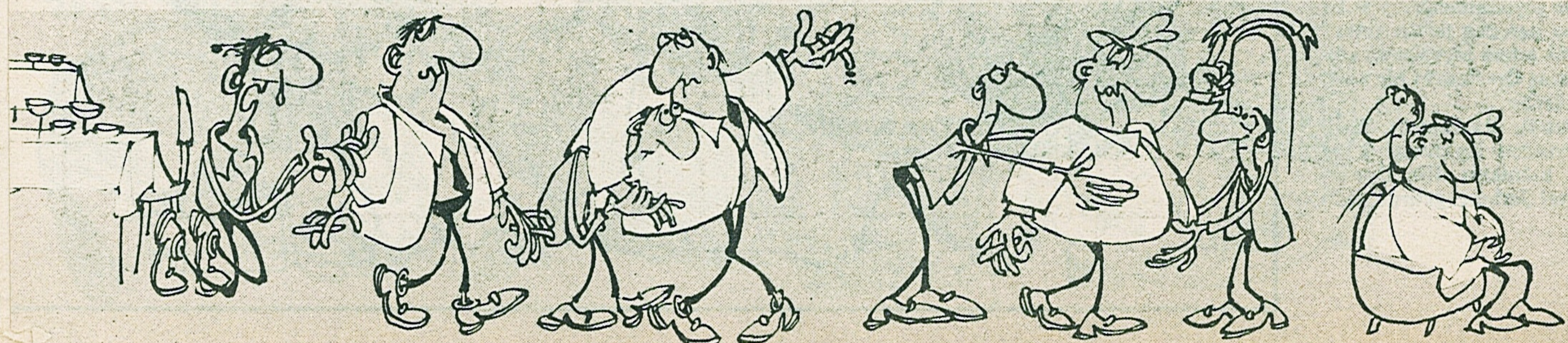
Renkli bir okul anınızı anlatın, 150 lira kazanın

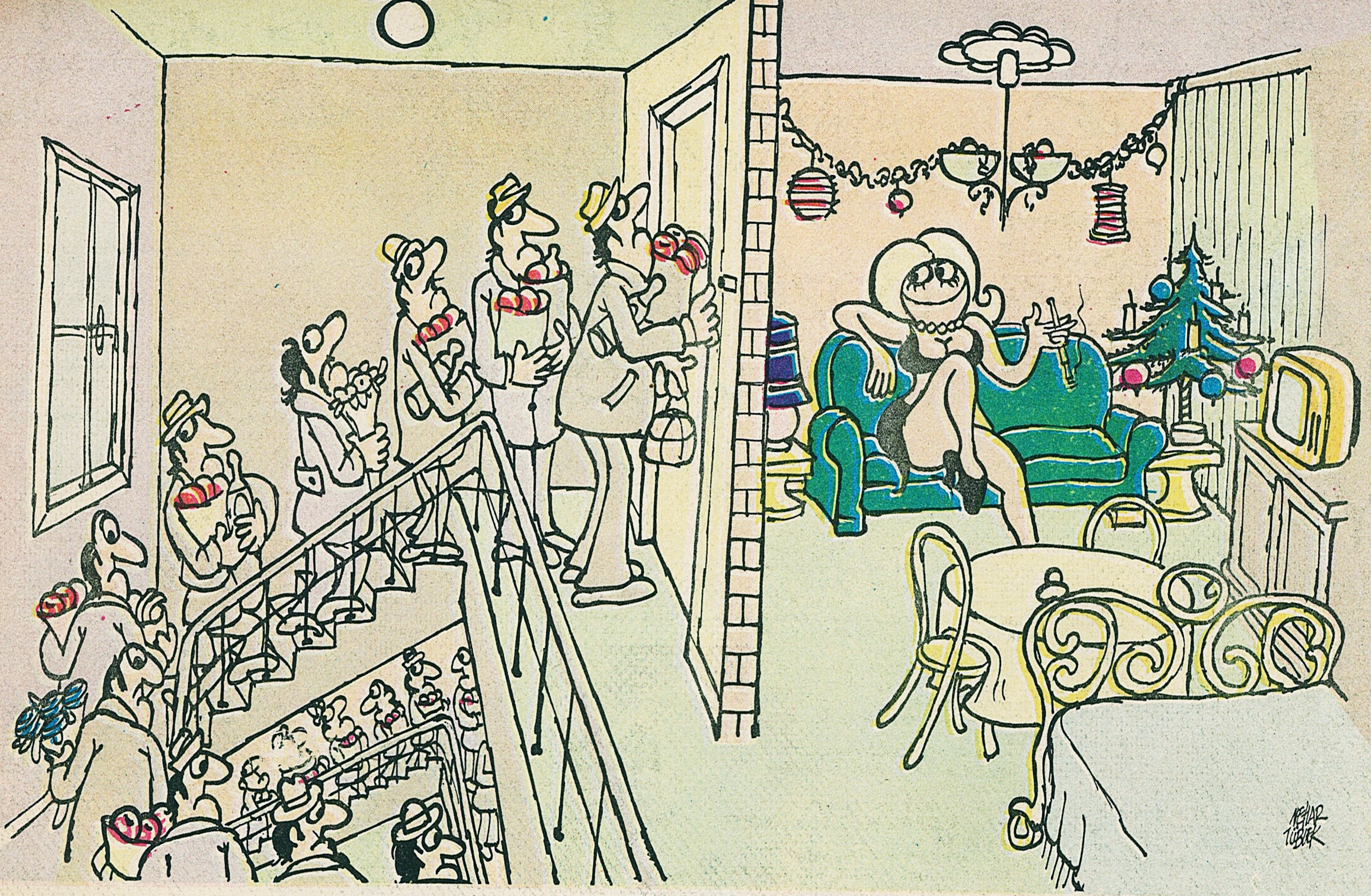
ARKADAŞIMIZ CETİN ALTAN her hafta kaleme alacağı "Tipler" dizisine bir okul anısı ve öğrencilik yıllarında tanıdığı bir "tip-öğretmen" ile başladı. Sizin de, öğrencilik yıllarına ait unutamadığınız anılar vardır mutlaka. Lütfen bize yazınız, o günlere ait bir de fotoğrafınız varsa, ekleyiniz. Ekleyiniz ki, anlattığınız anıyı, o fotoğrafın da ilhamıyla karikatürcü arkadaşımıza resimletebilelim. Anılarını yazıp yollayan okurlarımız, isim, adres, soyadı, okul numarası, varsa lakap, ayrıca hikâyede sözü edilen kişilerin de isim ve lakaplarıyla okulların da adını yazmalıdırlar.

CETİN ALTAN'ın basılabilir nitelikte bulacağı anılar "Çarşaf"ta yayımlanacak ve yayımlanan her anının sahibine 150 TL TELİF HAKKI ÖDENECEKTİR.

ADRES: CETİN ALTAN

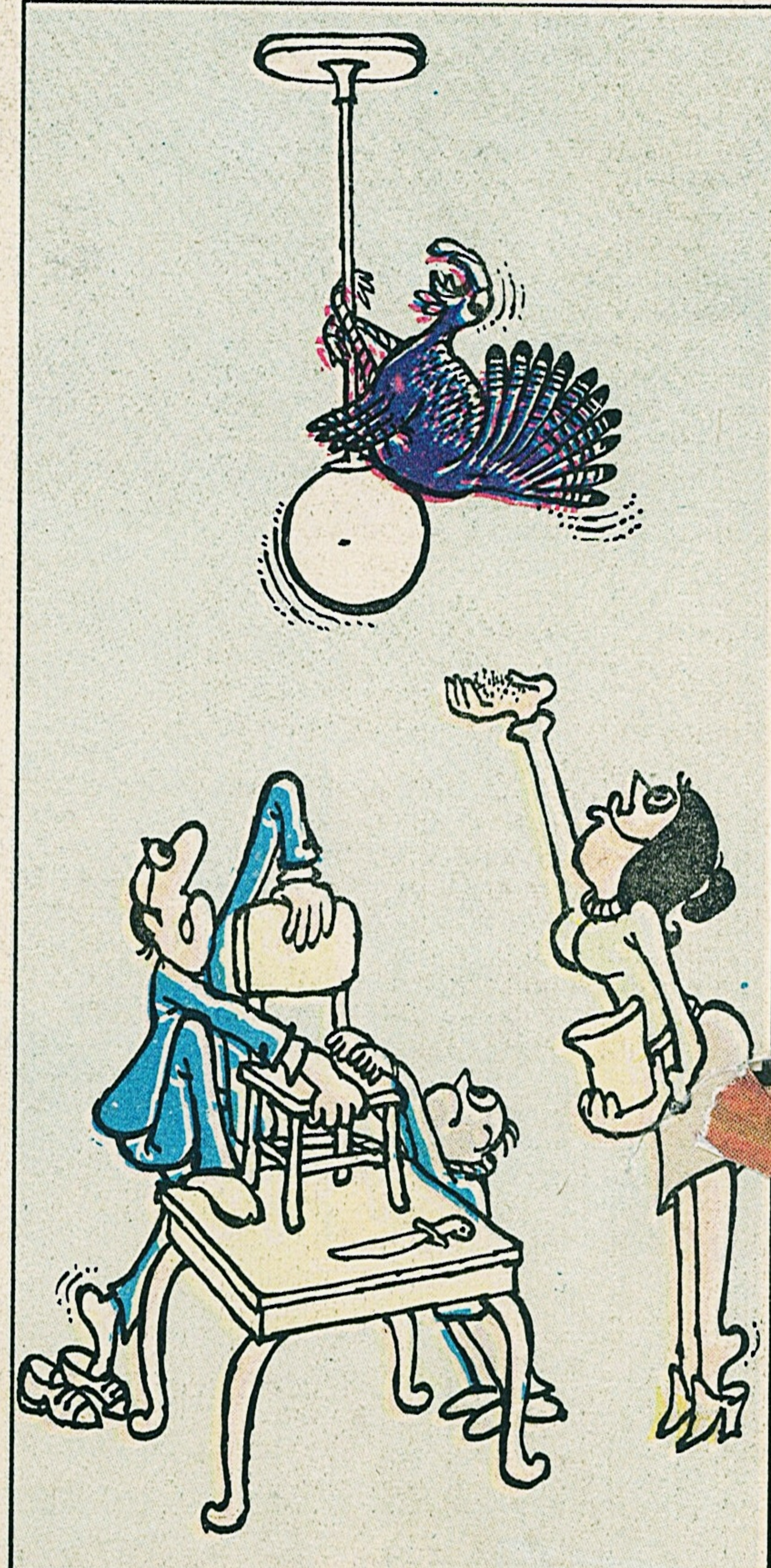
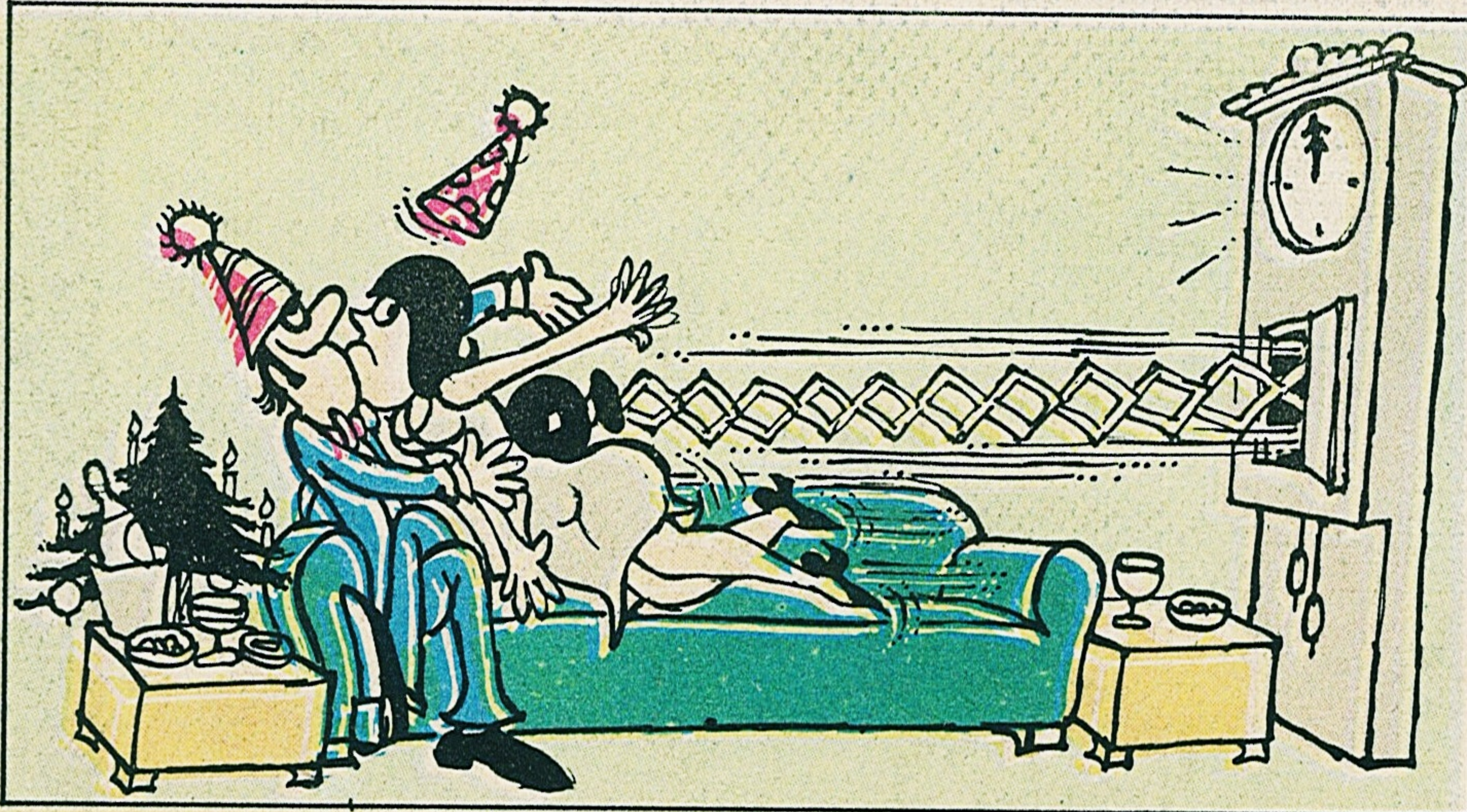
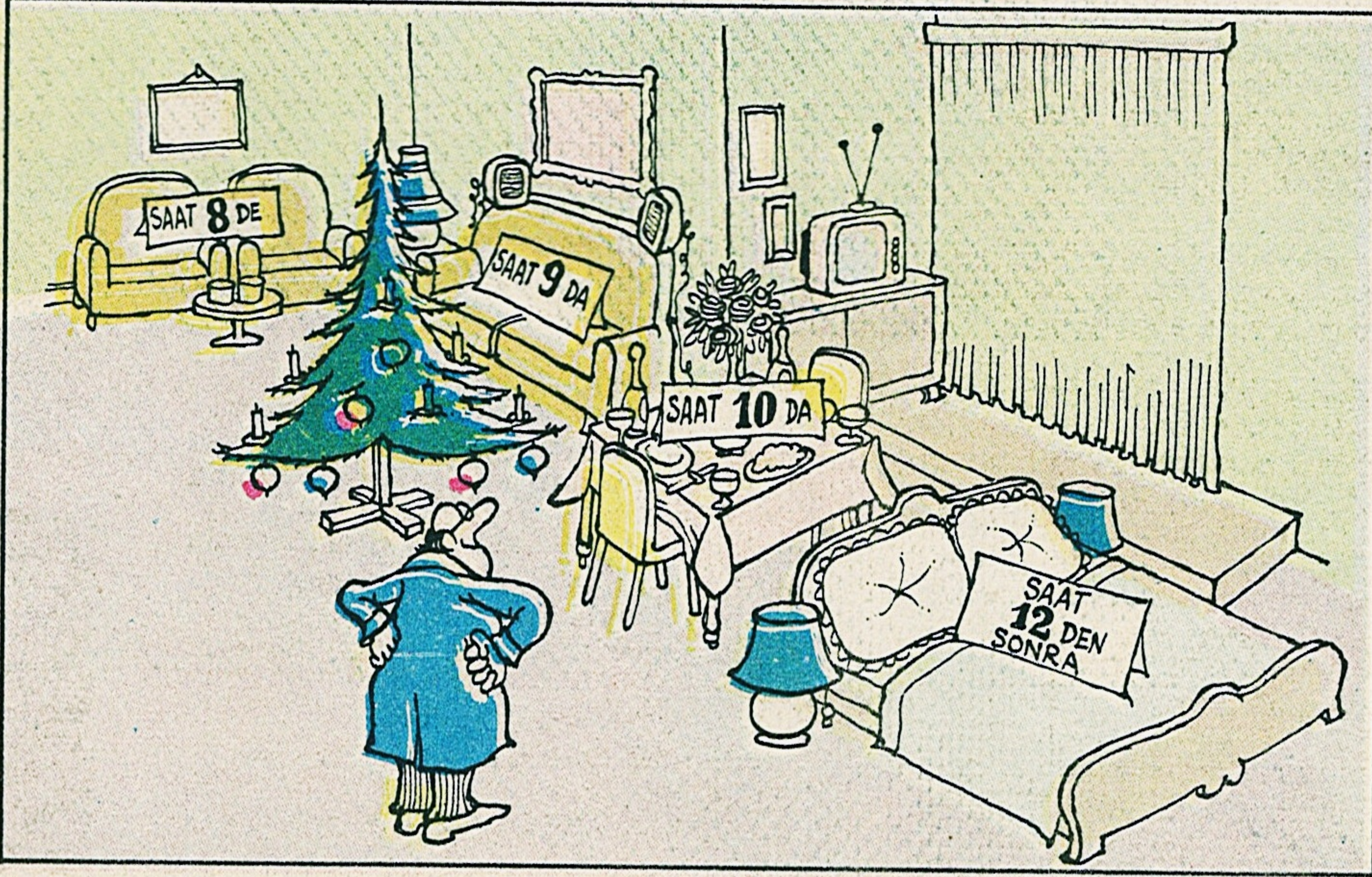
-"Çarşaf Dergisi Öğrenci Anıları"
Cağaloğlu Mollafenari Sokak No: 30-32
İSTANBUL

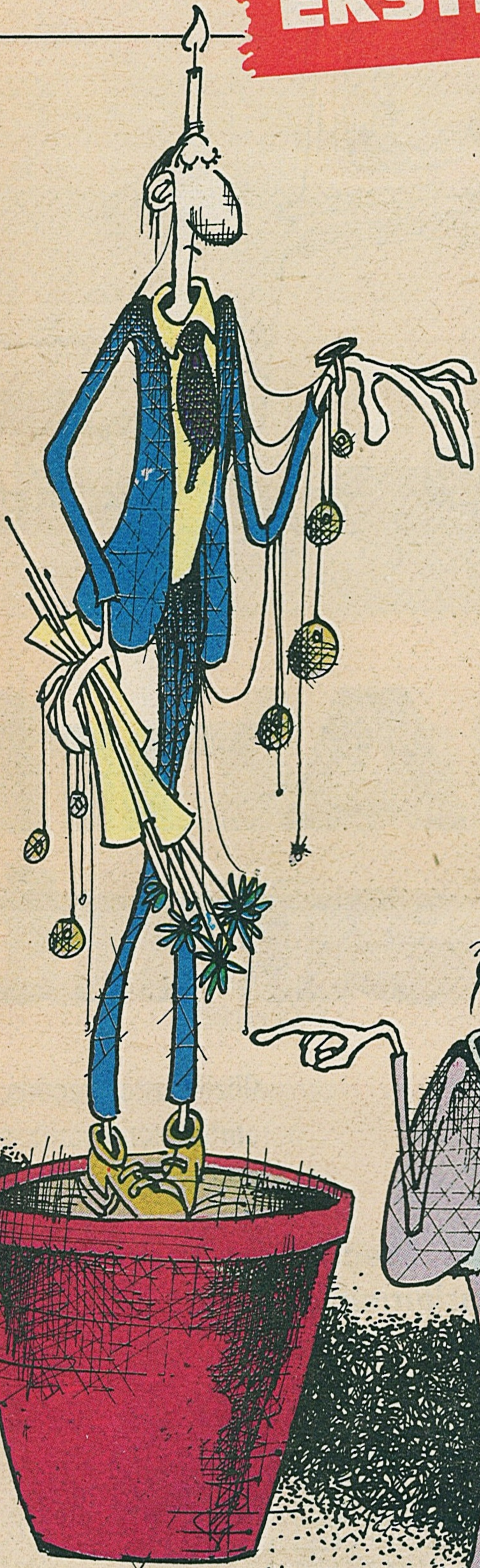
Nehar TUBLEK

Her konuda,
her türde
ve de
karikatürde
YILBAŞI

EKSTRA

Çarşaf

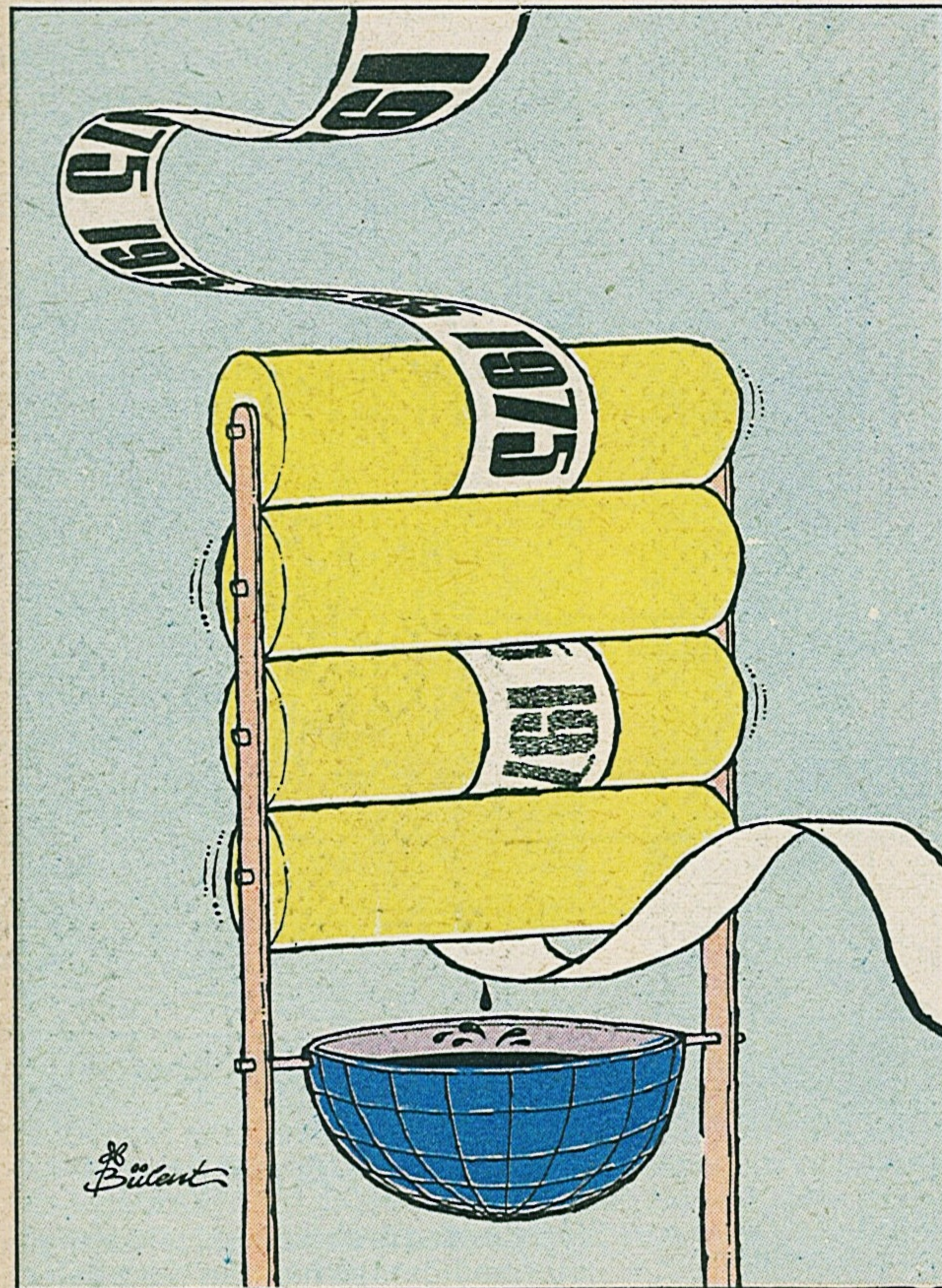
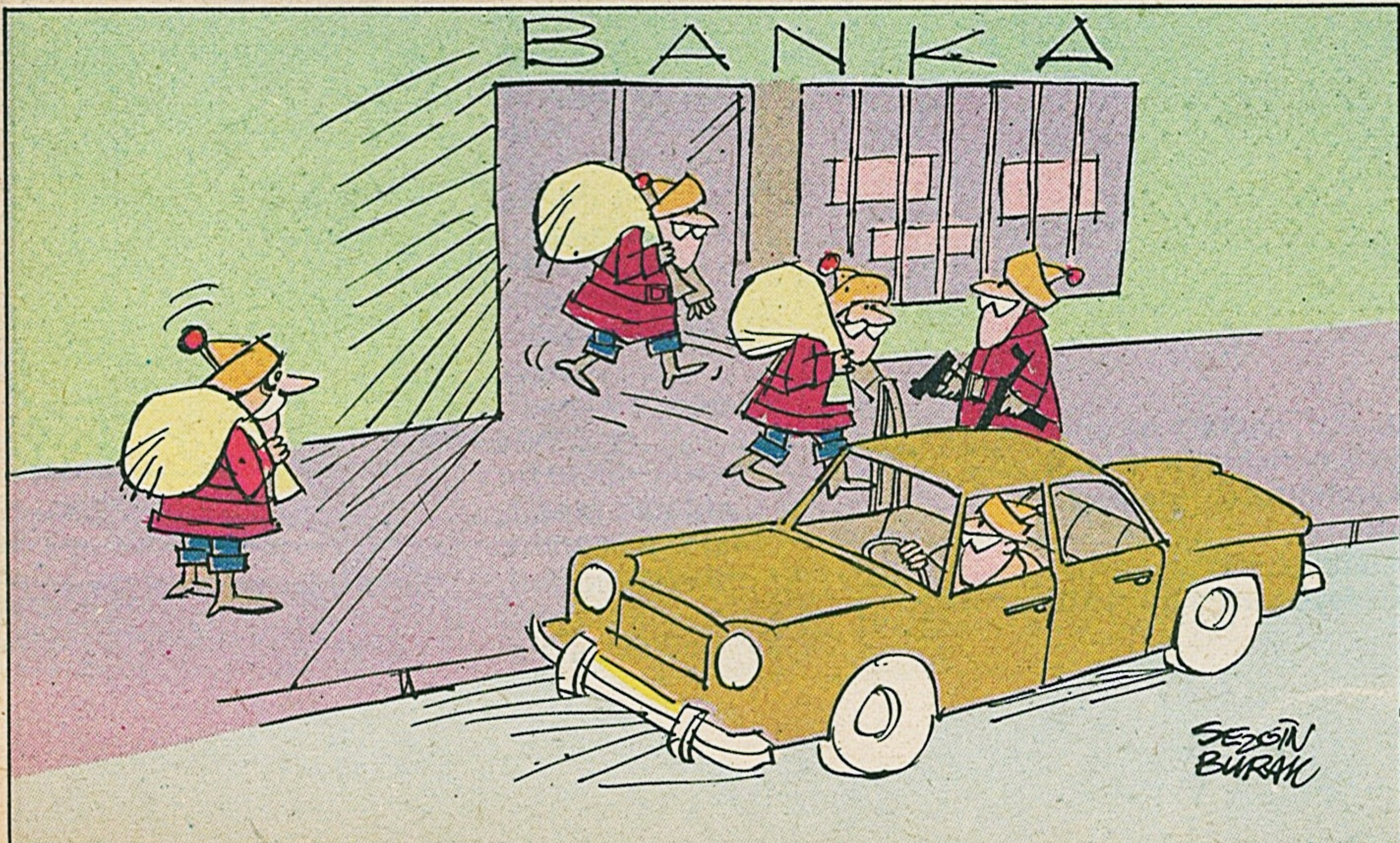

HELE ÇÜKÜR...
KAZASIZ BELÄ-
SİZ YENİ YILA
GİRDİK...

Herseyimiz eski yılımız yeni

Mahmut Karatoprak

— KÖŞEBASINDA BEKLERKEN BULDUK...

Bozob

YILBAŞI GECEŞİ

Bir gazete:

Memlekette
işsizlik var.
- Lütfen biraz
havyar...

Bir kadın:

Çoluk çocuk
3 gündür açız.
- Biraz da istakoz
alır mısınız?

Bir politikacı:

Süleyman Bey
ne dedi?
- Çok jantisiniz
beyefendi.

Bir memur:

Maaş bin,
beşyüzü kira...
- Banko!
Elli bin lira!

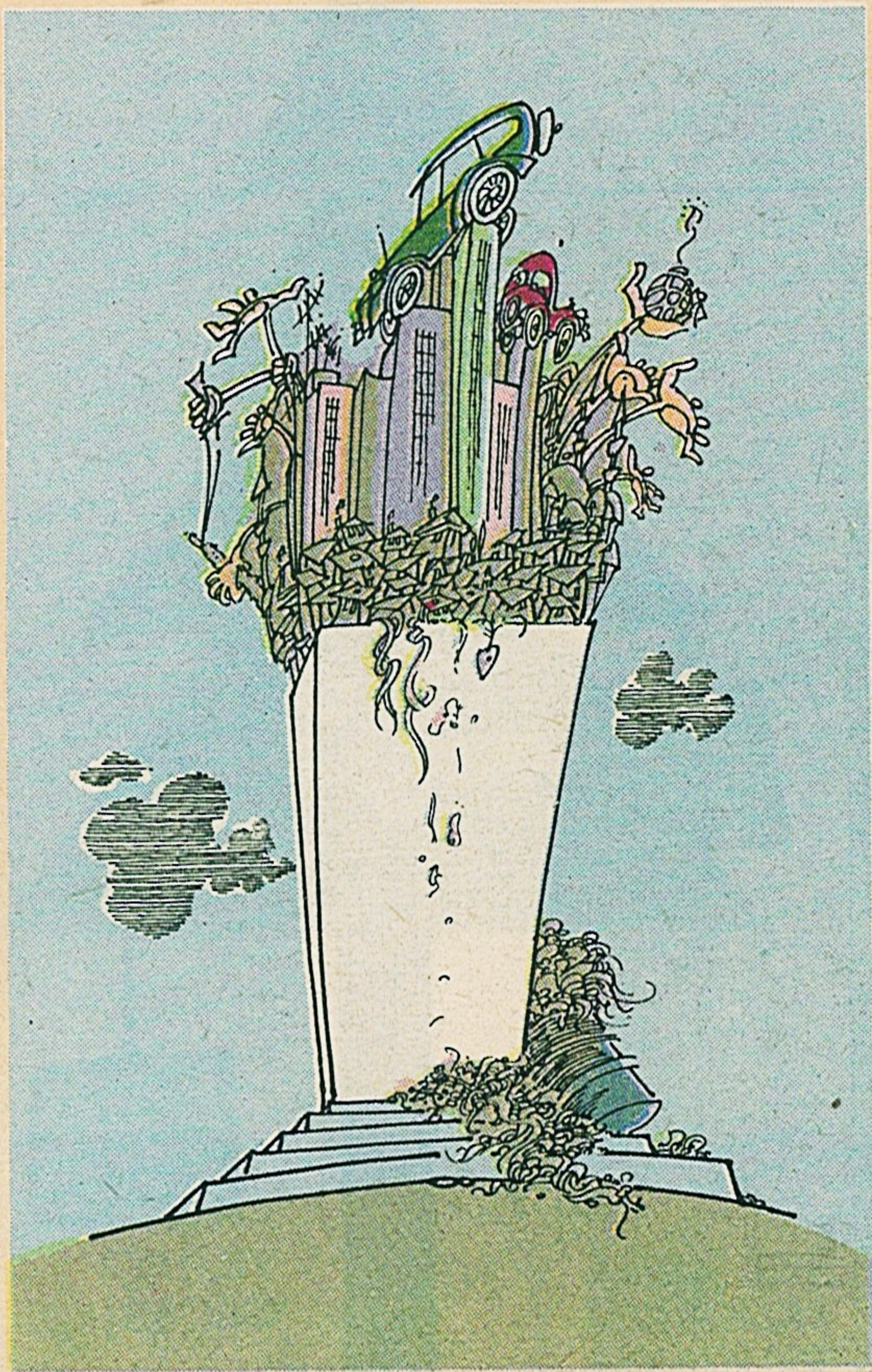
Bir çocuk:

Veremden öldü
annem!
- Şerefe nonoşum,
şerefe bir tanem!

Bir öğrenci:

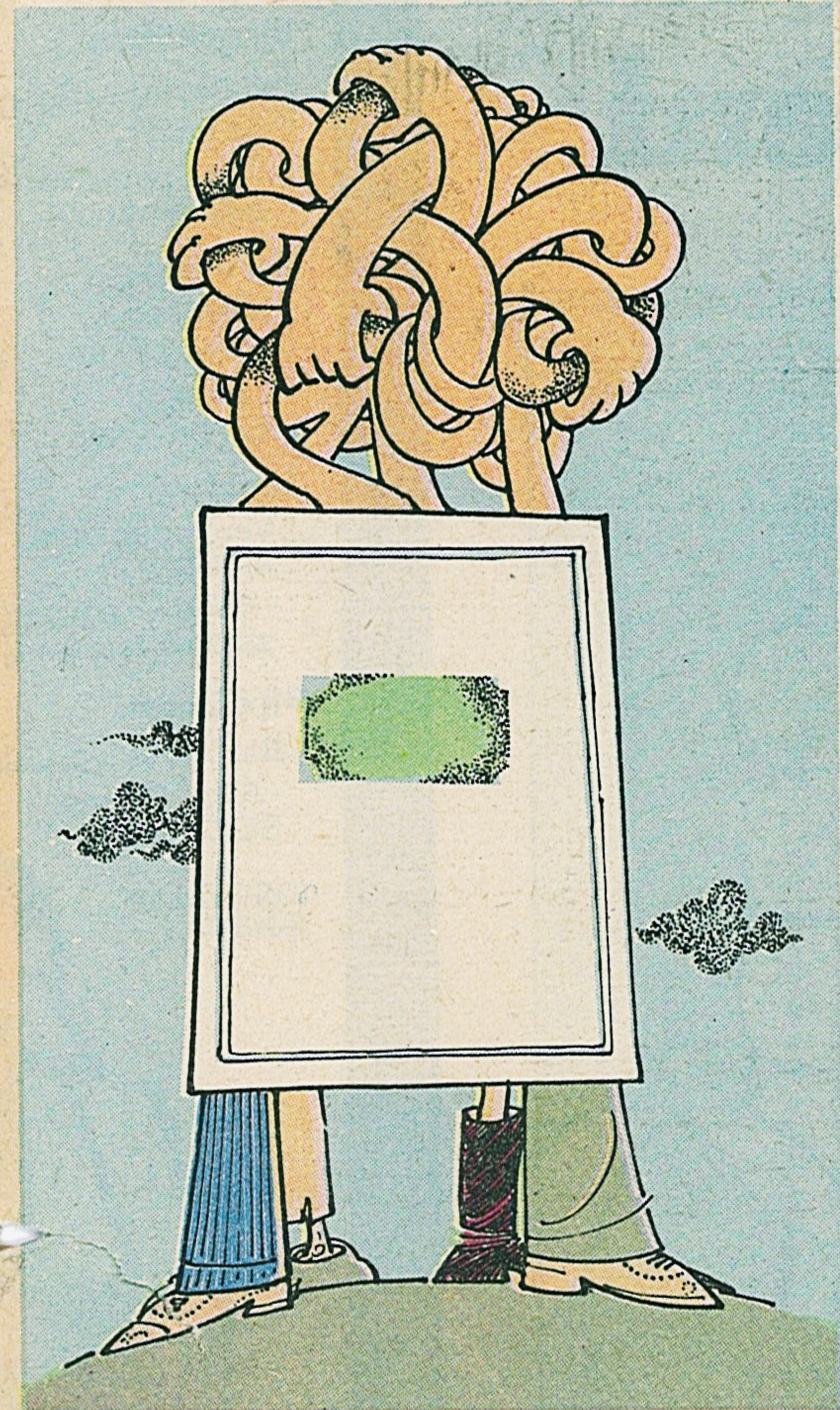
Bizi öldürüyorlar!
- Ayol, yapma!
Görüyorlar...

UMİT YAŞAR
OGUZCAN

Güzel İstanbul Anıtı:

Tarih, üçkâğıtçılık, esrar, beyaz kadın, sigara ve her türlü kaçakçılık, cinayet, başıbozukluk, pislik, öğrenci olayları, trafik ve bunun gibi daha nicesini kapsayan muhteşem bir anıttır. Çok dikkatli bakınca insana kendisini kaybettirebilir. Üzerine şiirler, romanlar, hikâyeler, öyküler yazılıp çizilmiştir. Ama fazla yaklaşıncı da, "Hususi kokulu" oluşu yüzünden burnumuzun direğini kırabilir. Yine de her yanı, göze zevk verir.

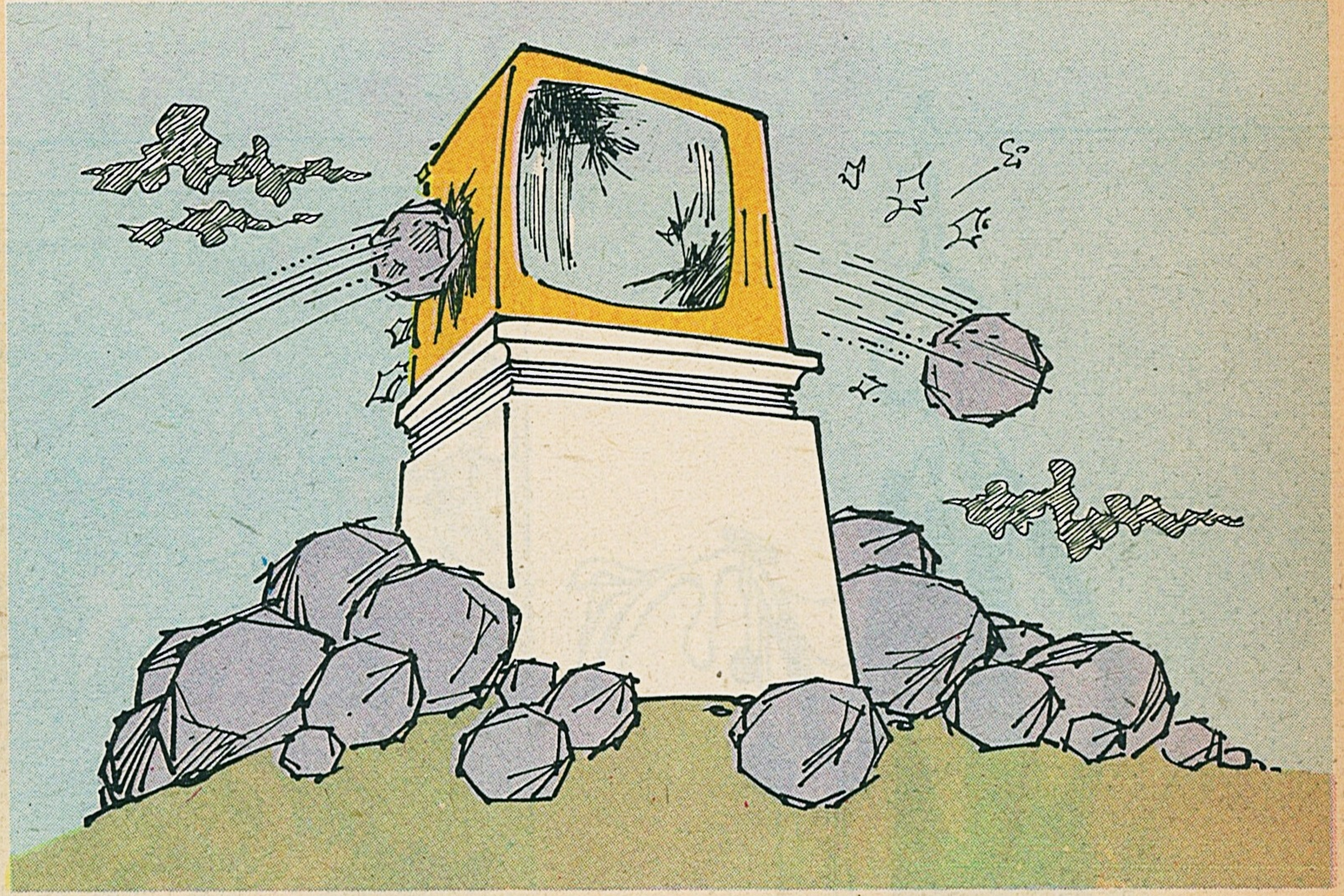

Görkemli M.C. Anıtı:

Alel acele dikilen bu dört ayaklı anıtın ayakta duruşuna hayret edilmektedir. Ayakların birbirlerine çelme takması Ecevit fırtınasının işini kolaylaştırmıştır. Her ne kadar dıştan güçlü görünüyorsa da dökümdeki hatalar yüzünden "Maden"lerin birbiriyle uyuşamaması büyük bir gümbürtüyü getirecektir.

TV Anıtı:

Herkesin eline geçirdiği taş ata ata kuşa dönen bir anıttır. Bir zamanlar "ATA"nın heykeline taş atan eller, bugün kendi diktikleri anıtı taşlamaktadırlar. Bu nedenle bir uyum olması için de başına "Yalçıntaş" ve "Karataş" getirilmiştir.

Erbakan Anıtı:

Her şeyden önce kaidesi tehlikeli olan bu anıt, sağlam bir zemine oturmadığından her gün biraz daha geriye kaymaktadır. Kimisi bunu heykeltraşın, kimisi de üstadın şakacılığına yormaktadır. Devrilince, yanbaşındaki diğer anıtlara zararı dokunmaması için yatırlara mum adanmaktadır. Her ne kadar dua ederken görülüyorsa da, heykelin Kibleye arkası dönüktür.

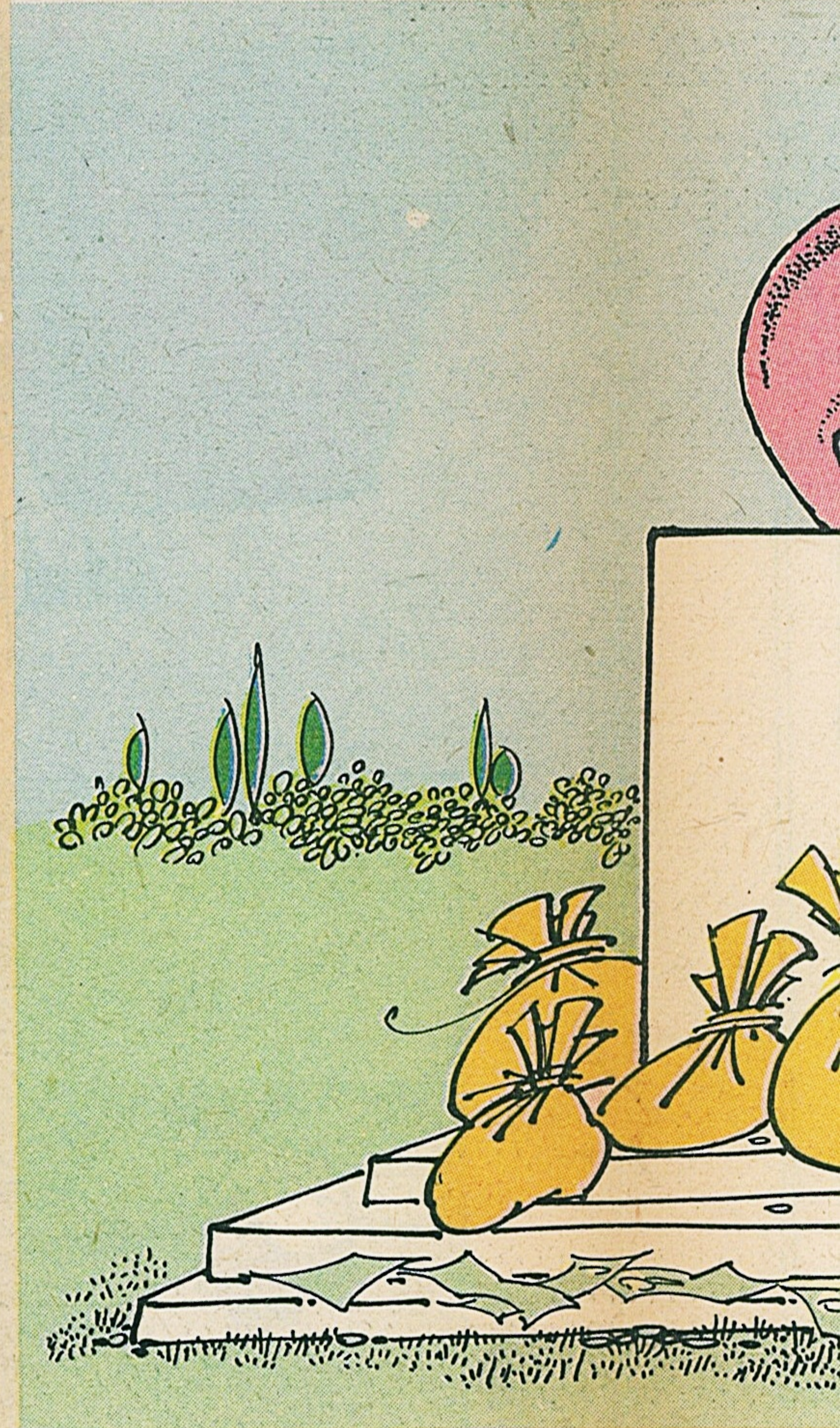
Anıtlar anıt bo

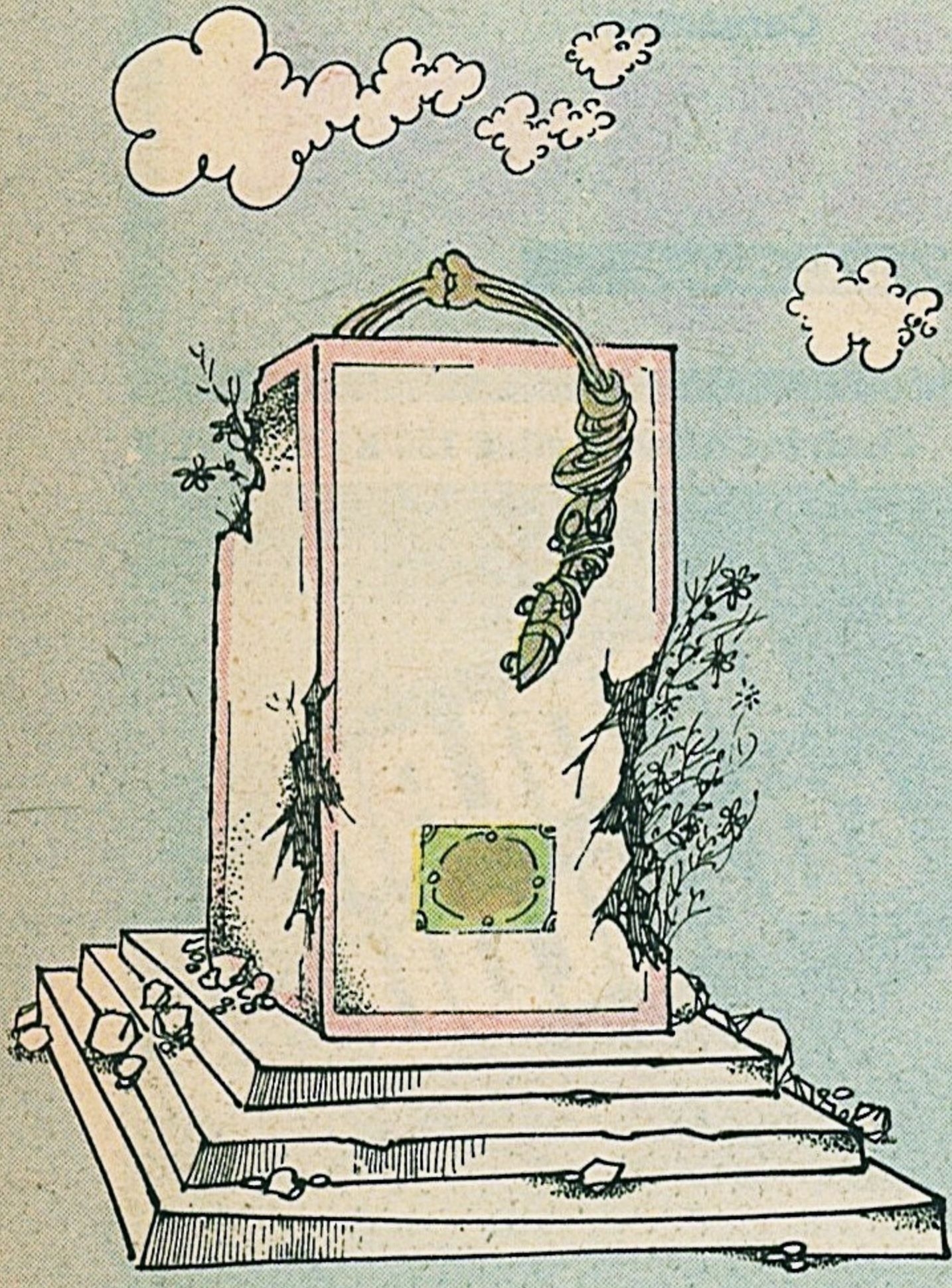
Gözünüzden kaçmış, kitaplara girmemiş ,
anıtları sunuyoruz sizlere bu hafta... İsted

S

Meçhul Parlamenter Anıtı:

Anıtın adında "Meçhul" kelimesi bulunduğundan, ve madde olarak devamlı bir parlamenter bulunmadığından sağda görüldüğü gibi zarif bir şekilde sembolize edilmiştir. Parlamento hayatımızın önemli günlerinde ve bayramlarda kaidesine çelenk yerine para konur. Hastalar, devlet kapısında işi olanlar, ya da işsizler bu dileklerinin olması için buraya para atarak işlerinin olacağına inanmışlardır. Büyük "Atatürk Koşusu", etrafında 48-50 tur atılarak yapılır. Taşı yapışkandır. Elinizi verdiniz mi, kolunuzu alamazsınız.

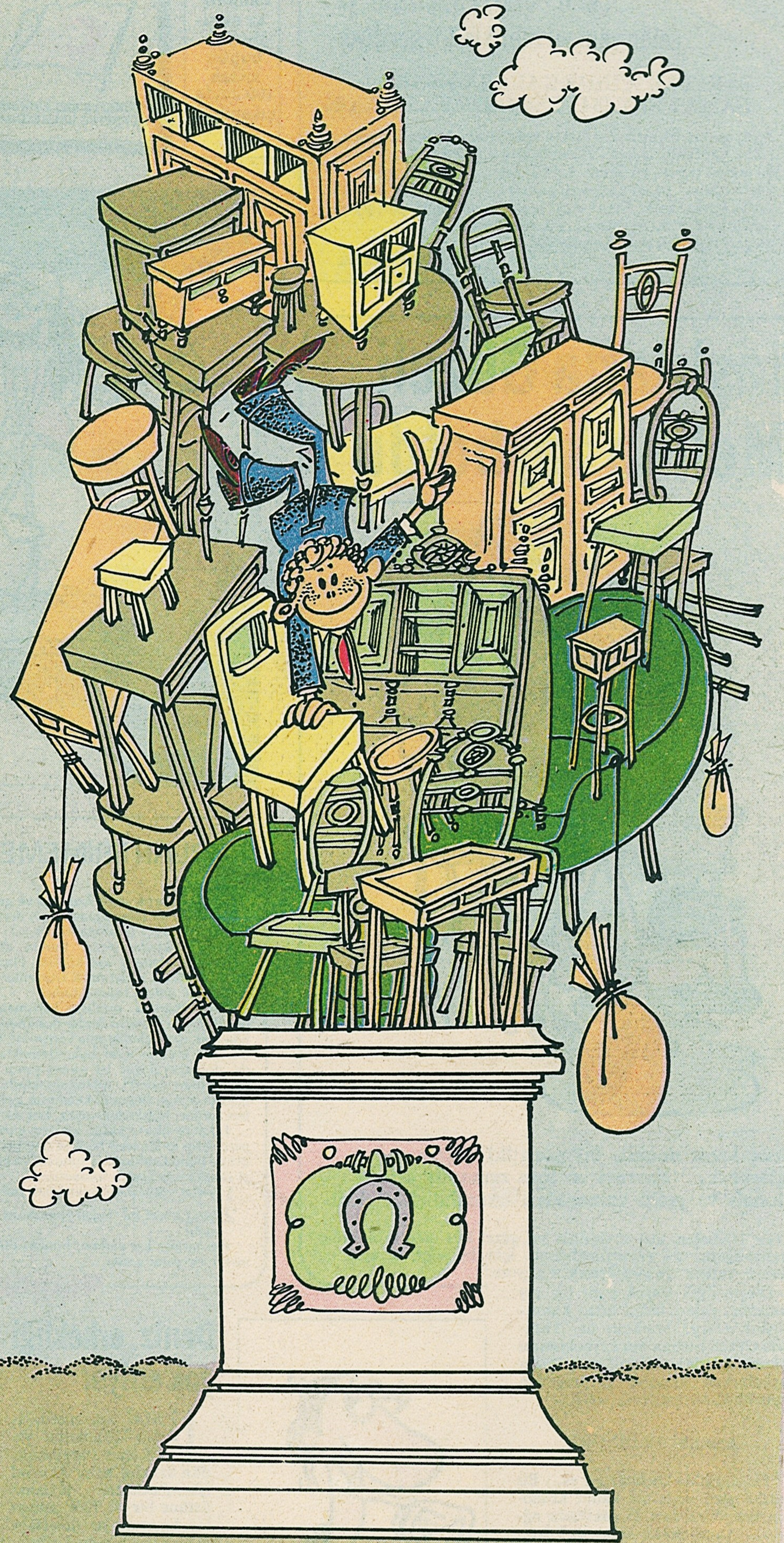
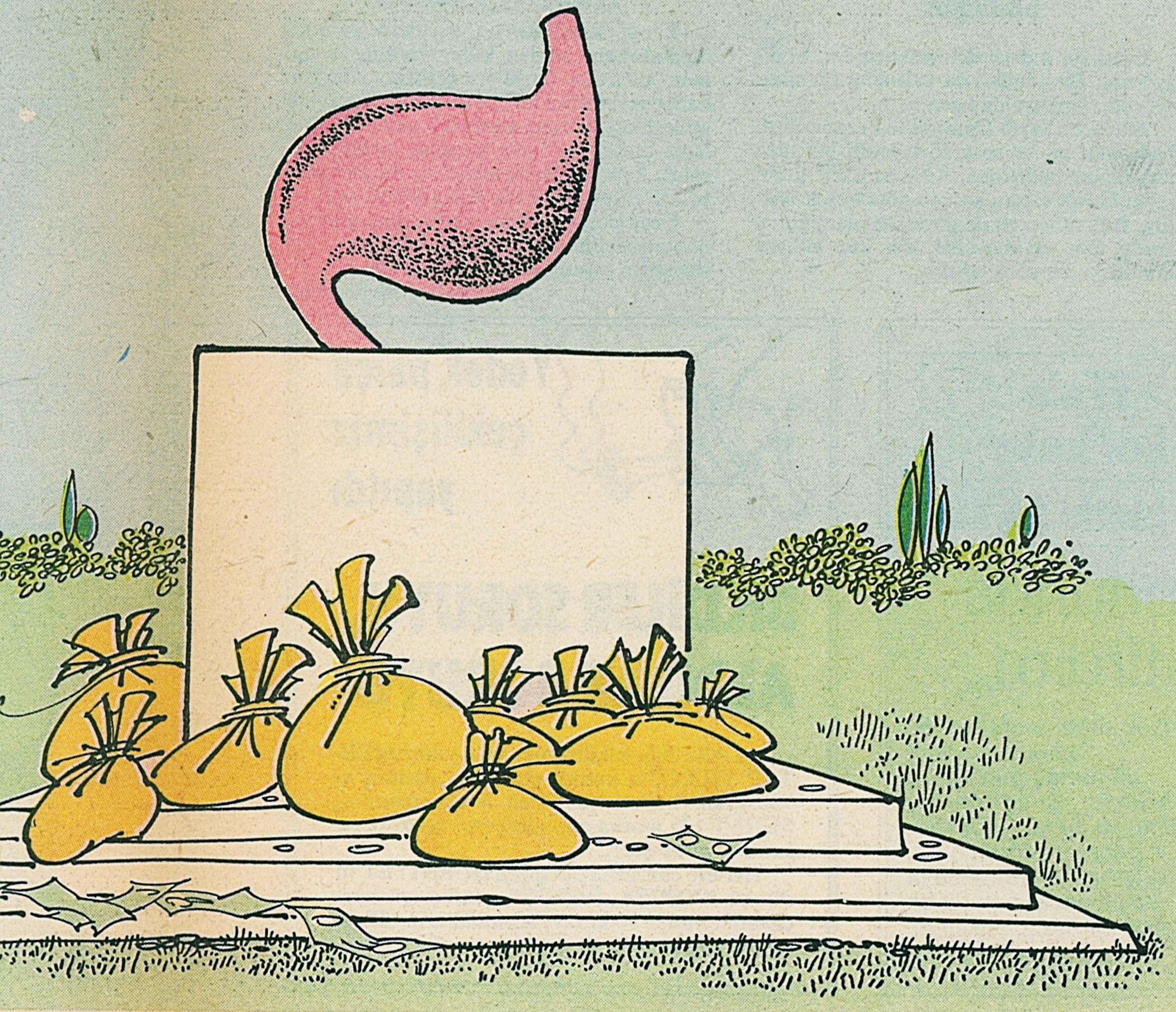

Türk Sporu Anıtı:

Bir zamanlar dimdik duran bu anıt; giderek dağılıp yok olduğundan ve yenisinin çamuru da henüz yoğrulmadığından ne şekilde ayakta duracağı bilinmemektedir. Üzerinde kala, kala beş para etmez, eti ve derisi dökülmüş sözüm ona "Milyonluk ayak" kalmıştır.

tlardan t beğen!

ış, kitaplara girmemiş , kartpostalları yapılmamış
sizlere bu hafta... İstedığınızı taşıyabilirsiniz...
Semih BALCIOĞLU

Mobilya Anıtı:

Tüm mimarî okullarının, gülyağı ile ilgili atölye ve dükkânların, halıcıların, AP Genel merkezinin, Maliye Bakanlığı ve gümrüklerimizin ve de Başbakanlığın önüne dikilecek olan bu anıt, ülke heykel sanatına büyük bir aşama getirmiştir. Bütün ince işlemlerine rağmen hayalî bir görünümü vardır. Bu anıtın taşları muhalefetin, mobilya kısmı da İtalyan gümrüğünün armağanıdır. Ülkede hiç bir anıttan bu kadar söz edilmemiştir. Bir ara, seçim süresince tüm meydan konuşmacıları ve basın bu "Aile boyu" "Muhteşem" anıtı öve öve bitirememişlerdir. Türk heykel sanatına "Rönesans" olarak giren bu anıt, sanat tarihi ve mahkeme dosyalarına geçmiştir.

Yarın
başlıyoruz.

Çetin Poker, Paşa Dede' ye
gelen yeni yıl tebriklerini açıklıyor

**ZARFLAR İÇİNDE KALAN SIRLAR,
DAMAT BEY İSTERSE ORTAYA FIRLAR!**

"İrili, ufaklı, birbirinden farklı, manzaralı, bahçeli, parklı...
Güllü, yapraklı, çiçekli; kiminde çizme resmi ekli...
Hüzünlü, neşeli, yuvarlak, köşeli, düz, renkli, el yazılı,
sinemaskop, ya da hazırlop, politika ile ilgili, üstü 40 tıllıklı..
Zarflı, kartlı, hatta Demirkırat'lı binlerce tebrik, dün gece
tarafımdan iyice incelendi. Ve, yine tarafımdan,
bir tarihi gerçek daha belgelendi!..."

ÇETİN POKER

İlanımız
az oldu-
ğundan
bugün
ancak
100 sayfa
çıkabildik.

"TÜRKİYE BİZLERİNDİR
HÜRNİYET HERKESİNDİR"

31 Aralık 1975

Çarşamba

Hürniyet

GÜNCEL BAĞIMSIZ İKİ ODALI DAİRE

Fiyatı her Allah'ın günü 150 KURUŞTUR

Taşlıtarla Güzeli Meliha kayboldu

Genç kızın annesi, iki gözü iki çeşme
ağlayarak, "Yavrum en kısa zamanda ortaya
çıkmalı ve gelip çamaşırları sıkmalıdır!..." dedi.

Her koybolan kızı muhitinin en güzel kızı olarak bildirme-
alışkanlığımızdan vazgeçemediğimiz için bu sefer de aynı nu-
maraya yattıyor ve yine desteksiz oluyoruz...

Olayla ilgili olarak polis bir şey
dememiş, yalnız bekçi biraz konuş-
muştur. Görgü tanıkları da, Taşlı-
tarla Güzeli Meliha'nın kaybolmasını
göremediklerini, çünkü genç kızın
kaybolurken kimseye görünmeden
kaybolduğunu belirtmişlerdir.

ANNESİ NE DİYOR?

Taşlıtarla'da küçücük bir ev... Bu
evdeki gözü yaşlı bir kadın krono-
metreye göre 8 saat 45 dakikadır ağ-
lıyor... Anne olmak kolay mı? İşte,
daha dün annesinin kollarında yaşar-
ken, çiçekli bahçemizin yollarında
koşarken şimdi okullu olan, yani or-
tadan yek olan yavrusu nerede Hayri-
ye Hanımın?

Dertli anne, bir yandan göz yaşı
dökerken bir yandan da odadakilere
kolanya döküyor ve şunları söylüyor:
"Sabahtan çamaşıra kalkmıştık.
Tam renkleri yıkarken sular kesil-
di. 'Git kızım, çeşmeden doldur şu
kova'lar,' dedim. Gitti, o gidış...
Halbuki bu saate kadar gelmesi la-
zımdı. Çamaşırlar ortada kaldı, kızım
bulsunlar da şunları beraber sıkı-
lim... Ayıp valla..."

Resimde, erkeklerin bir nu-
maralı düşmanı DENİZ.
(Foto: Rüştü Denizedüştü)

KARLAR ERİMEMELİ

Bu gün artık gerek Amerika ve gerek-
se Rusya sempatanlarının durumu
ortadadır. Gerçi ortalıkta küçük rakı pek
bulunmamaktadır. Ama, bunun dünya
sulhunu etkilemesi söz konusu olamaz.
Bu bile ortalığı karıştırmak isteyenler için
ne gibi bir anlam taşımaktadır?

Orta Doğu'da, ortalığın karışması ve
her iki bloka mensup önder durumundaki
ülkelerin uzay alanlarında yarışması, Kızıl
Çin'i ve insanın içini bulundurmakta ise
de, doğudan doğan bir güneş şimdi yer-
deki karları giderek sulandırmaktadır. İlk
bakışta bunun önemini kavramak gerçek-
ten zordur. Niğde'den sonra, Bor'dur...

Fakat ne olursa olsun, karların erimesi,
parçaların kirlenmesi herkesi üzüyordur..
Biz de bunu kamuoyuna sunuyor ve elimizi
şakağıma koyup soruyoruz:

1 Karlar erimeli mi, erimemeli mi?

2 Feri Cansel mi, Figen Han mı iri me-
meli?

Her tarafta kar varken, bunları düşün-
mekte de yarar vardır...

Hürniyet

Deniz, erkekliği yok ediyor

ÜNLÜ hekimlerimiz-
den Nizamettin Vi-
zite ve Ruşen Panşuman,
dün sabaha karşı Taksim
işkembecisinde tuzlama
üstüne bir de fikir atmış-
lar, konuşmaları ile ortalı-
ğı birbirine katmışlardır...

Bu iki ünlü doktora gö-
re, denize giren erkekle-
rin çıktuktan sonra tansiyon-
unun arttığı, süspansiyon-
unun azaldığı belirlen-
miştir... İki doktor "De-
niz'den çıktıktan sonra bi-
zim bile erkekliğimiz mah-
voldu!" demişlerdir.

Hürniyet'in dün
kaç yüzbin tane
basıldığını nazar
değmesin diye
açıklamıyoruz!.

KARLAR ERİYOR...

Cüneyt Kazmakirek
bildiriyor

Evet! Bu haberi de, Ankara'dan bildi-
riyorum. Bir yandan da pabuçlarımı sildi-
riyorum: Ankara'da hava berbat...

Az önce, Sayın Demirel'le beraberdim.
Başbakan bu konuda söyleyecek bir sözü
olmadığını belirtince, bu kez CHP lideri
Sayın Ecevit'e aynı soruyu yöneltmek iste-
dim. Bülent Ecevit ile görüşme olanağını o
sırada elde edemeyince, bu kez aklıma
bambaşka bir soru takıldı...

"ACABA ORDU NASIL?"

Kendi kendime bu sorunun yanıtını
düşünürken, birden karar verdim ve he-
men telefonla Ordu'yu aradım. Aldığım
haber sevindirici idi. Ordu'da hava günlük
güneşlikti. Rüzgar kuzeyden saatte 30 km.
hızla esecek ve hava sıcaklığı değişmeye-
cekti. Samsun ve Giresun'da da kar yok-
tu... Demek ki bir tek Ankara berbatlı...

Gece yağın kardan sonra çıkan güneşle
donlar çözülüyor ve karlar eriyordu... Pa-
buçlarım çamur içinde kalmıştı ve...

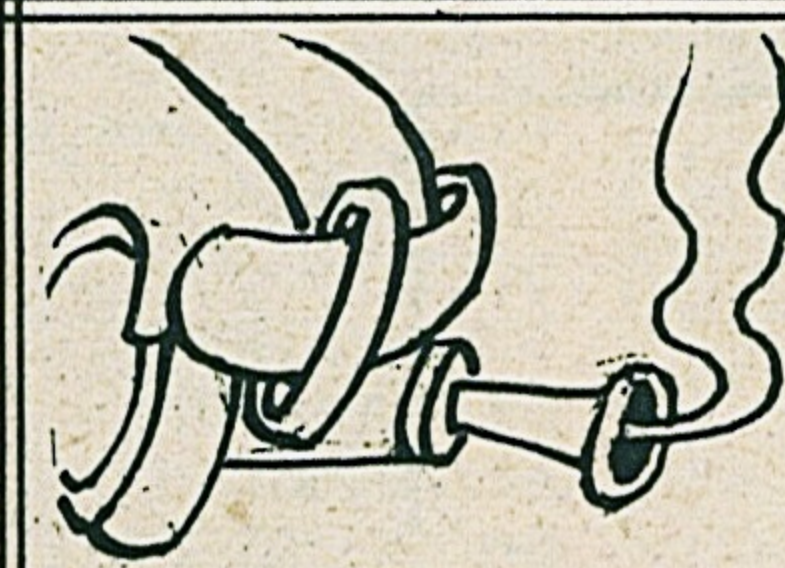
(Devamı Sa. 98, Sü. 5'te)

El ele
kol kola

Metin AKYOL

"Sonunda bitirdim.."

Çok şükür memlekette,
konuşup halini
anlatmadığım kimse
kalmadı. Şimdi Zeynep
Kâmil Hastanesi'ndeyim.
Dün gece, 5 doğum oldu.
Bu yavrular konuşmaya
başlayınca, onlarla da
görüşüp derlerini yazıcam.
Şimdilik hoşça kalın...

Yedek parça
çekilişimiz
yapıldı

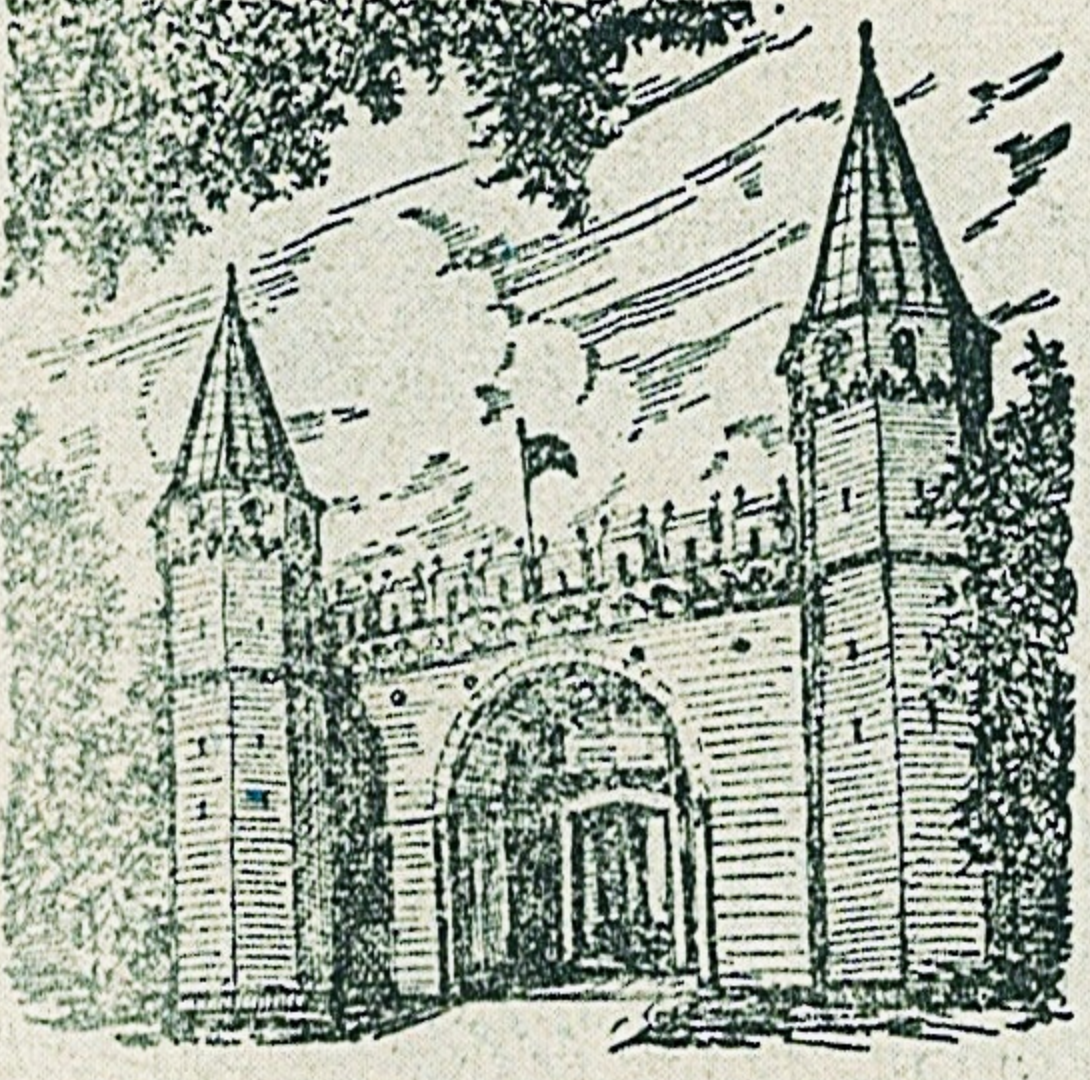
BİLDİLER SORUYU, ALDILAR BORUYU

Bu yılki 365. çekilişimiz, ünlü yıldız MEH-
TAP YILDIZ'ın kremleri ile yapılmış ve
750 gram kupon biriktiren 5 okuyucumuz,
SURAT 125 marka otomobillerin egzoz boru-
sunu kazanmıştır!...

Her eve çıkartmadan giren HÜRNİYET'in
dünkü "YEDEK PARÇA" çekilişi yüzlerce
davetli önünde ve kurayı kazananların (Deva-
mı Sa. 75 Sü. 1'de)

müzelik müzeler

T. C. Başbakanlık Kültür Müsteşarlığı
Topkapı Sarayı Müzesi Müdürlüğü

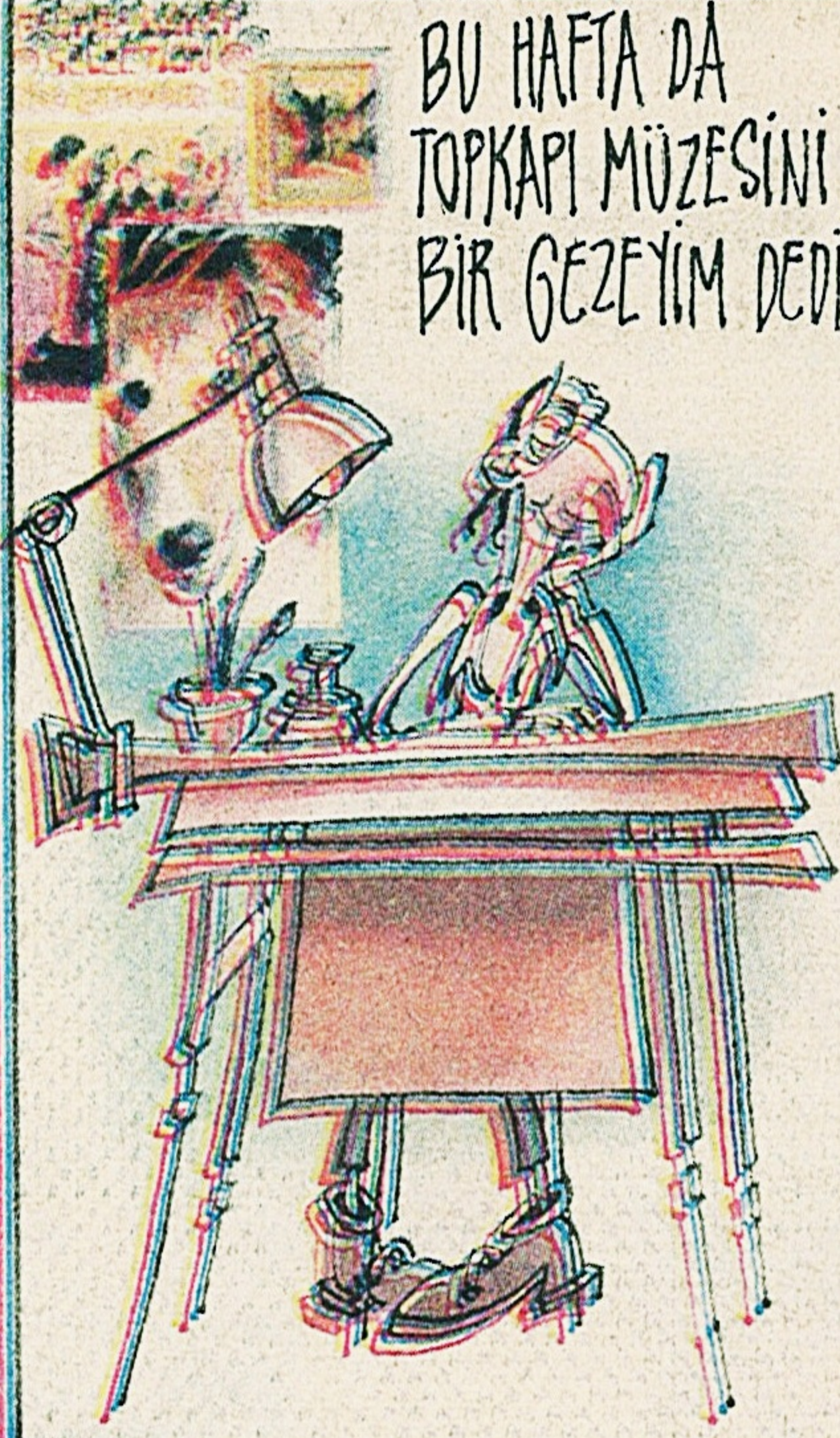

2396 Sayılı Kanun Gereğince Maliye B.
Damga Matbaasında Basılmıştır.

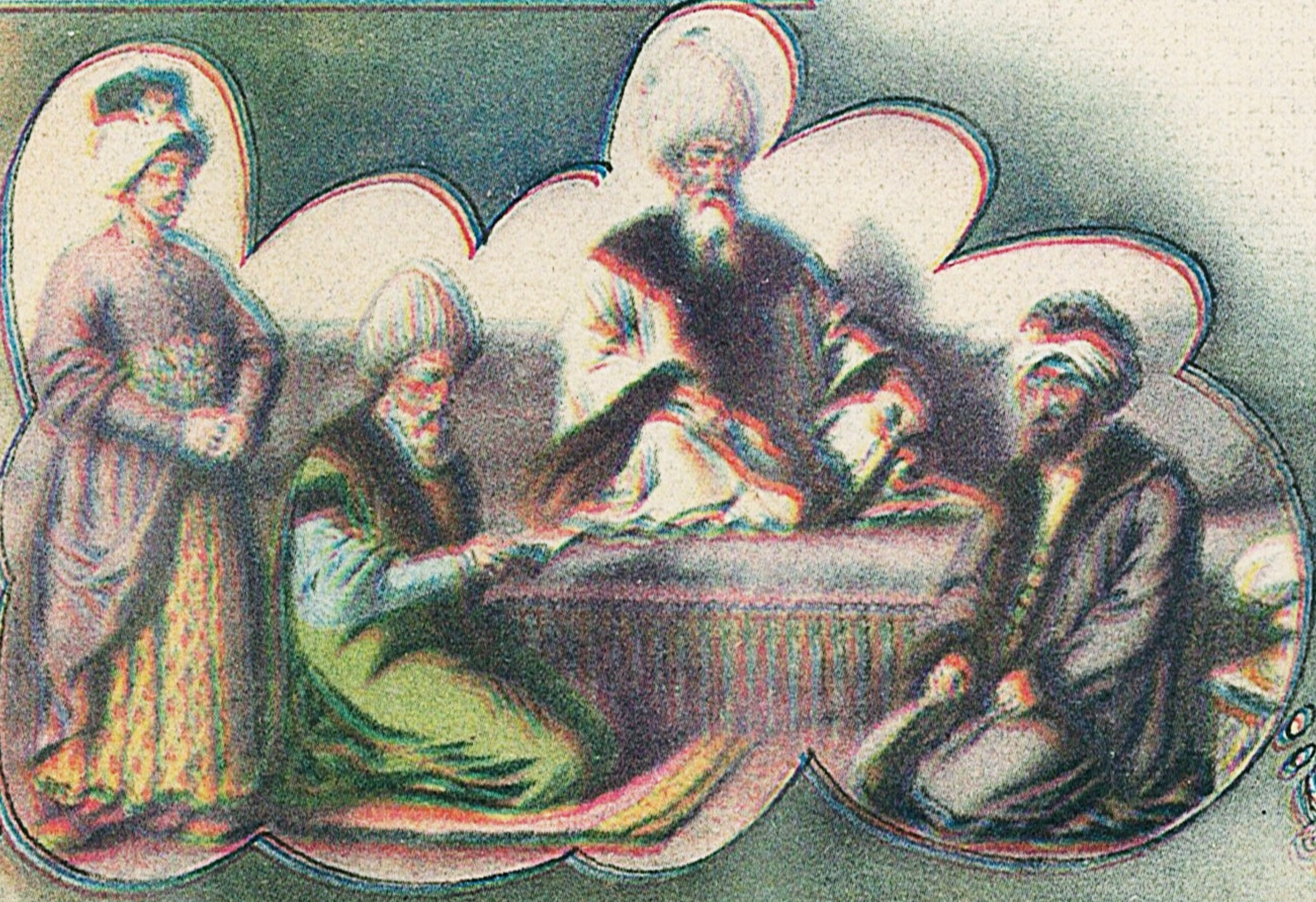
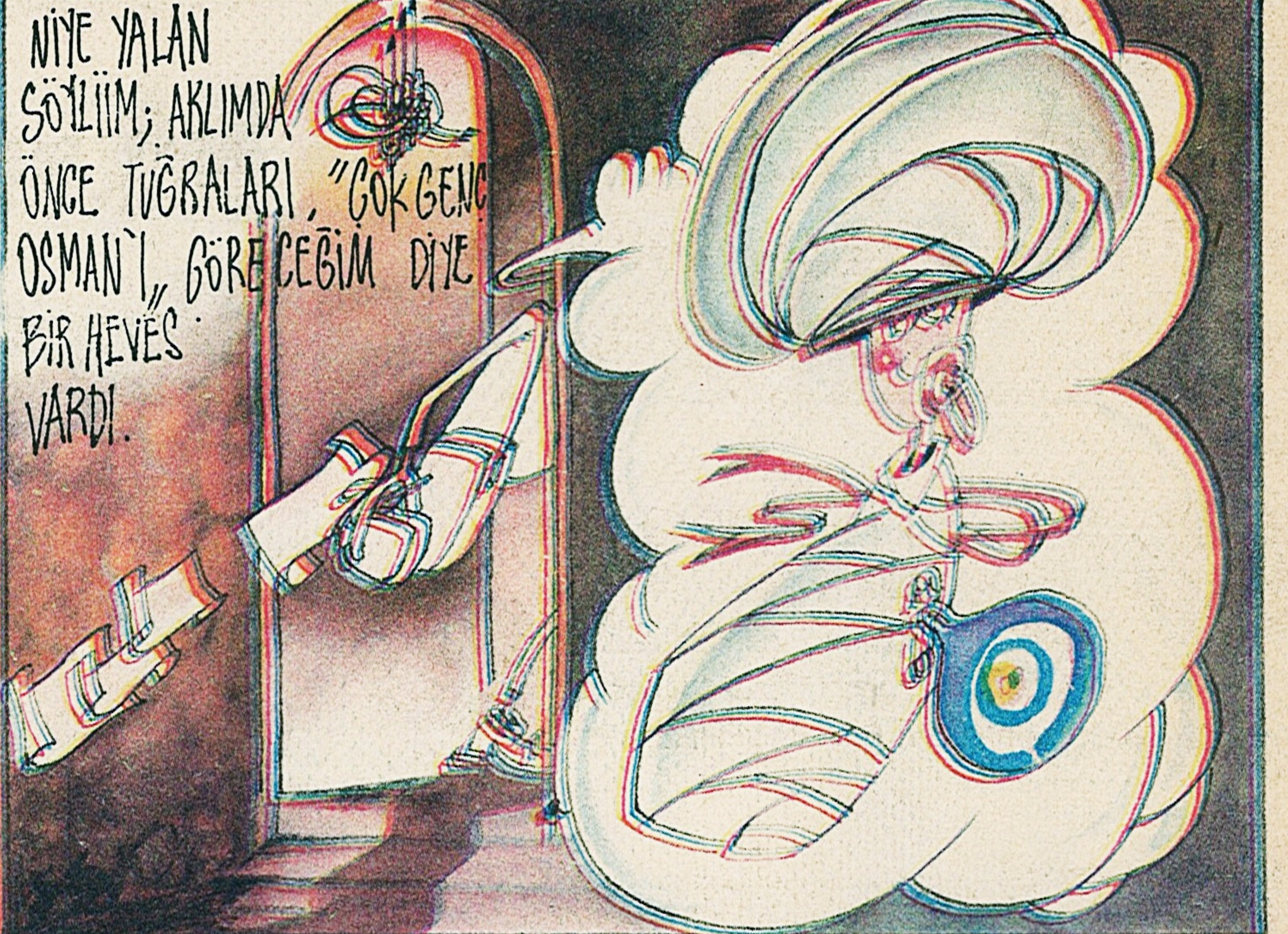
750 Kuruş

Çizen: Mahmut KARATOPRAK

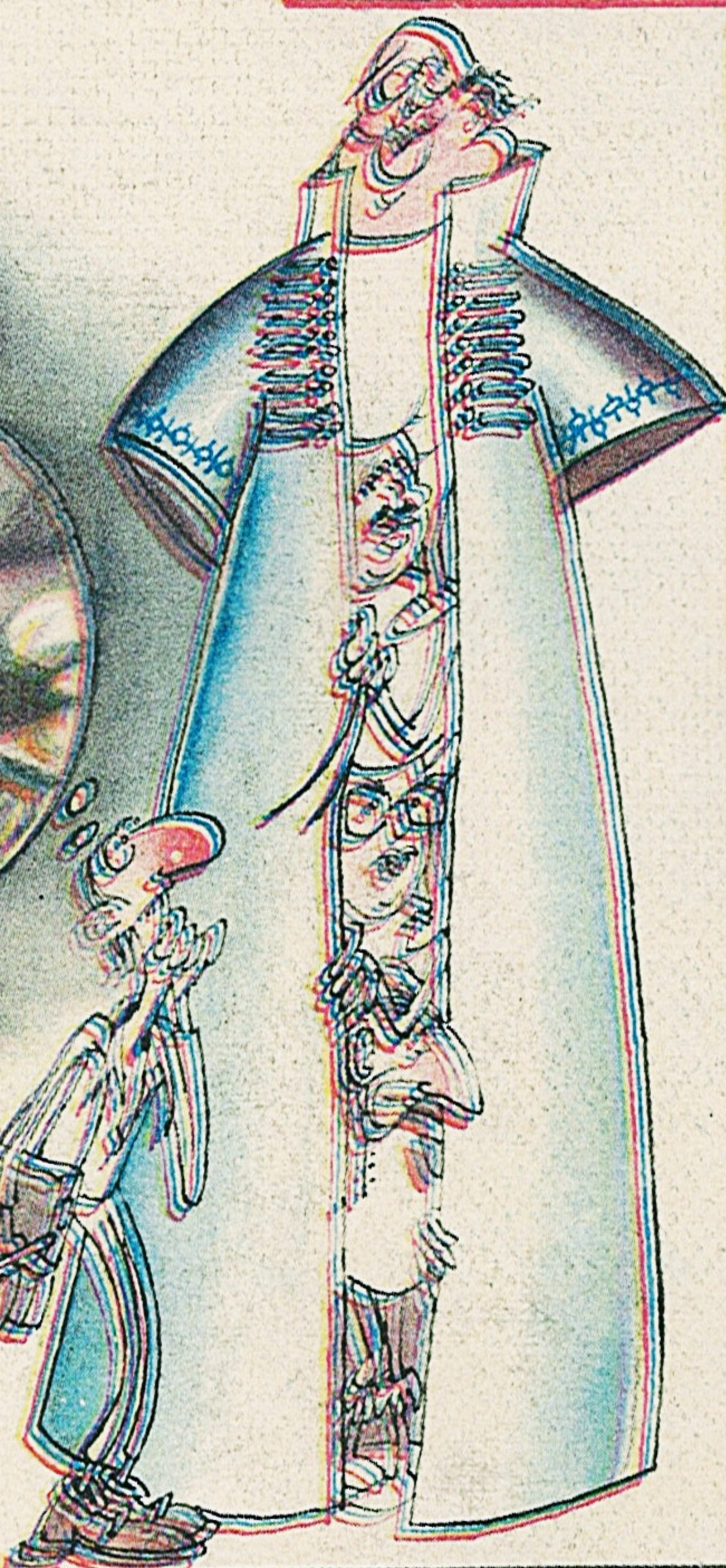
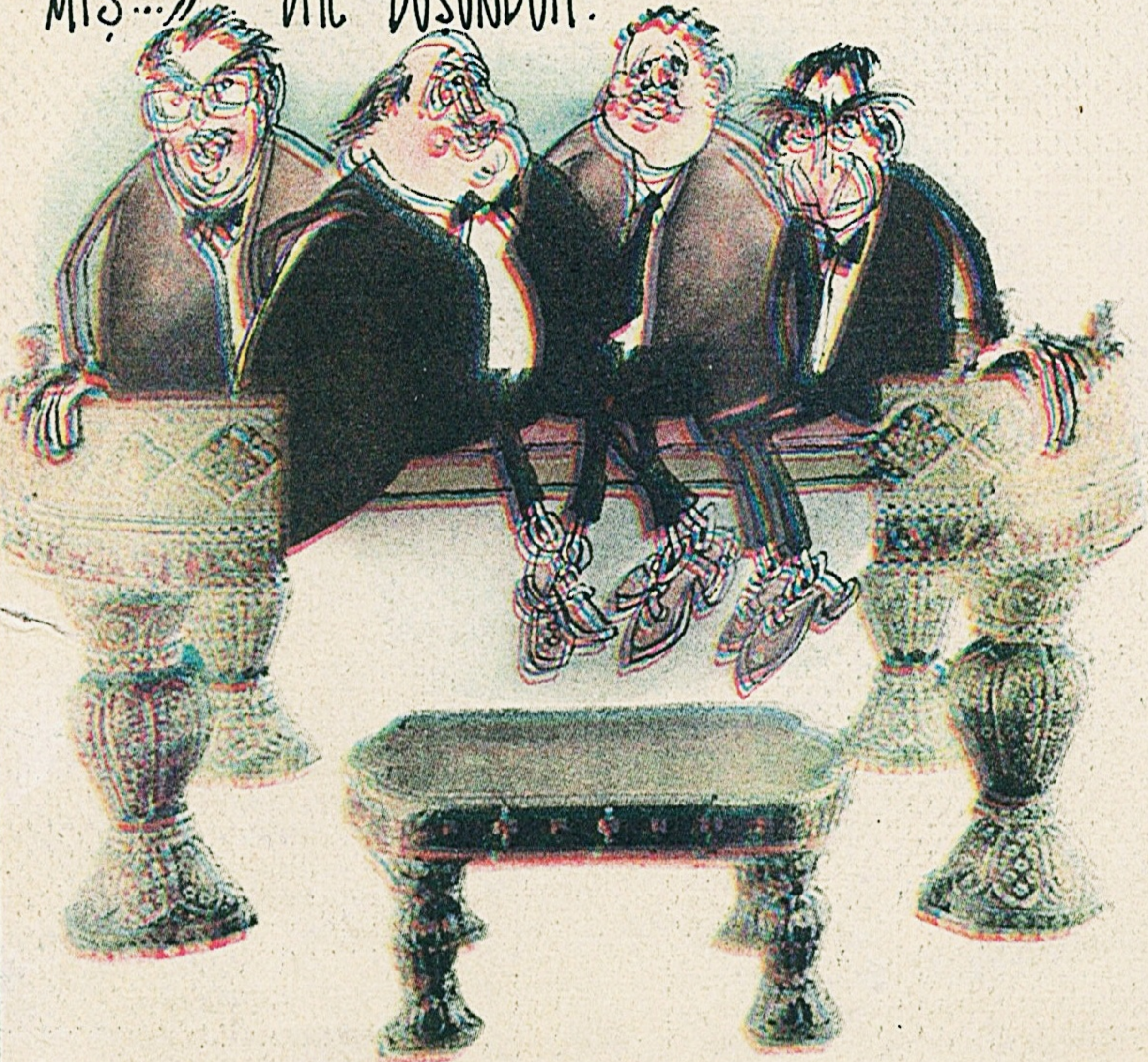
BU HAFTA DA
TOPKAPI MÜZESİNİ
BİR GEZİYİM DEDİM

NİYE YALAN
SÖYLİYİM; AKLIMDA
ÖNCE TÜĞRALARI, "ÇOK GENC
OSMAN'I, GÖRECEĞİM DİYE
BİR HEVES
VARDI.

GİRER GİRMEZ, PADİŞAH KAFTANLARINI GÖRDÜM DE
"O ZAMAN DA KOALİSYON VARMİŞ AMA, BU KAFTANLARI
BİR KİŞİ GİYERMİŞ. İKTİDAR KOLTUKLARI DA TEK KİŞİLİK
MİŞ... DİYE DÜŞÜNDÜM.

SONRA; ÇOK ESKİ
BİR HALIYA BASTLA-
DIM. GEREK İSCİLİK,
GEREKSE İŞLEME-
LERDEN O DEVRİN
USTALĞININ, ZAMA-
NIMIZDA NASIL
ARACI HALİNE GE-
TİRİLDİĞİNİ DE
GÖRDÜM.

SİLAHLARIMIZ DA
DEĞİŞMİŞ. YÜZ-
LERCE SENE ÖN-
GESİNİN HANÇE-
RİNE BAKIP,

SONRA DA
SİMDİKİ LASTİKLERİ
GÖRÜNCE, İNSANIN "VAY
BAŞIMIZA GELENLER, DİYESİ GELİYOR.

BU KADAR YORGUNLUKTAN
SONRA, MÜZENİN LOKANTASINA OTURDUM.

BANA BİR
HÜNKAR BEĞENDİ VE
VEZİR PARMAGI LÜTFEN

AZİZ NESİN'in posta kutusuna takılan mektuplar

Sıkıyönetimin ilân edildiğini bana
"Sıkı mı yotun" diye müjdeleyen
komşum Yahudi tüccar, doğan
çocuğunun adını "Sıkı mı yotun"
koymak istiyordu da, ben engel oldum...

BENDENİZİ tanımazsınız... Zatiâlinizi ise, bütün memleket ve bilhassa bütün İstanbul'da yaşayanlar gibi biz de çok iyi tanımaktayız... Ve hatta, zatiâlinizin bütün dünyada tanınmasına kıl kalmışken, kadr-i kıymetinizi, Sıkıyönetim Komutanlığınız zamanındaki idare ve dirayetinizi, memleketi az kalsın kurtarmak için gösterdiğiniz gayretinizi, bu bakımdan halisane niyetinizi ve daha bin türlü meziyetinizi maalesef İstanbul seçmenleri takdir edemeyerek, seçimlerin fiyaskoyla sonuçlanması ve iki millî partimizin birden sizi aday göstererek çift desteklerine rağmen (tabirimi mazur görünüz) zatiâlinizin bozum olması, itimat buyurunuz ki, her vatansever memleket evlâdı gibi, bizleri de son derece müteessir etmiştir.

Zatiâliniz, elinizden geleni yaparak ve elinizden geleni ardınıza koymayarak, "Babanın adı Hidir, elinden gelen budur!" dedikleri gibi, bütün hakikatleri halka anlatmaya çalıştınız ve zatiâlinizi seçmedikleri takdirde seçmenlerin başına gelecek olan büyük tehlike ve belâları anlattınız da, maalesef halk cahil olduğundan sizi anlayamadı.

Üzülmeğiniz paşam efendim. Her kurtarıcının başına böyle şeyler gelebilir. Ve, esasen bendeniz de, bu mektubu bu münasebetle yazmaktayım. Mektubumla sizi rahatsız etmekten ve emekli olduğunuz şu rahat günlerinizde pek kıymetli olan boş zamanınızı almaktan maksadım, seçimden eli boş çıktınız diye zatiâlinizi (haddim olmayarak) teselli etmeye kalkmak değil, bilakis size olan teşekkür borcumu yerine getirmektedir.

Müsaade buyursanız, evvelâ kendimi takdim edeyim. "....."lı, Altmışaltı oğullarından Faik bendeniz... Ata-baba mesleği olarak çok eski tarihten beri ticaretle uğraştığımızdan ve işimizi genişletmemiz sebebi ile ve bulunduğumuz yerin zamanla ticaretimize dar gelmesinden

ve gerekse ailemizin sosyal seviyesiyle mütenasip olmamasından dolayı, bundan takriben otuz sene evvel İstanbul'a gelip yerleşerek işimizi ve ticaretimizi büyütüp, hamdolsun memleketin kalkınmasına da naçizane hizmet etmekteyiz.

Zatiâlinizin memlekete sayılamayacak kadar çok sayıda ve çok büyük hizmetleriniz olduğunu bilen bir vatandaşınız olarak, müsaade buyursanız şunu arz etmek isterim ki, zatiâlinizin İstanbullulara en büyük iyiliğiniz, nüfusumuzun artmasında gösterdiğiniz fevkalade muvaffakiyettir. Nüfusumuzun artmasına, bizzat zatiâlinizin de gayret göstererek katkıda bulunmanızı söylemek istemiyorum. Zatiâliniz, bizzat nüfusu artırmakla kalmayıp bu hususta otoritenizi kullanıp bütün İstanbulluları da zorlayıp nüfusun artmasında en büyük âmil oldunuz. Sağolunuz!

Son nüfus sayımında görüldü ki, İstanbul'un nüfusu 3 milyondan, 4 milyona fırlamıştır. Bu fırlama nereden oldu?

İstanbul nüfusunu ne yapıp da artırdığının (affınıza mağruren söylüyorum) belki zatiâliniz bile farkında değilsinizdir. Sizin Sıkıyönetim Komutanlığınız zamanındaki yüksek icraatınız olmasaydı, İstanbul nüfusu bugün hâlâ ancak iki buçuk, üç milyon nüfuslu bir şehir olarak kalacaktı.

Nüfus fırlamasının hakiki âmilinin zatiâliniz olduğunu bilmeyenler, İstanbul'daki nüfus artışını, bu şehirde endüstrinin gelişmesi, toprak ve işsiz köylülerin canlarını büyük şehire atmaları, İstanbul'un avantajlarından yararlanmak isteyenlerin akını vesaire gibi, tamamiyle solcuların uydurdıkları kıvrır zıvrır sebeplerle izah etmektedirler. Halbuki, hakiki sebep zatiâlinizsiniz! İstanbullu olarak bu iyiliğinizi unutmayacağız.

Emin olunuz ki, tarihe, İstanbul nüfusunu artırmış olmakla geçeceksiniz. Ama birtakım solcular, işkence edebiyatı yaparak tırnak söktürmek (yok yani bunlara manikür mü yaptıracaktınız!) ve solcuları elektrige tutmak vesaire gibi gayriinsani muamelelerin faili olarak zatiâlinizi gösterip (meyveli ağaca taş atıyorlar) hakikatleri örtbas etmek istiyorlar.

Solcuları elektrige tutmak mı? Paşam efendim, İstanbul'da elektrik olsa, ne diye solcuları elektrikleyecekmişsiniz. Oturur, televizyon seyredersiniz. Evinde elektrik olan her İstanbullu bilir ki, İstanbul'daki elektrik cereyanı varla yok arası bir şeydir. Bendeniz, Türkiye'de ilk elektrikli traş makinesini kullanmış olmakla iftihar ederim. Lâkin, böyle elektrikli hiç bir alet ve cihaz kullanılmadığı gibi, elektrikli traş makinesi de kullanılamaz olmuştur. Tıpkı varlığıyla yokluğu arasında fark olmayan elektrik cereyanıyla nasıl olur da işkence yapılabilir! İddianın yalan olduğu meydandadır.

Tüccar Bay Rıza Altmışaltı'dan, eski Sıkıyönetim Komutanı ve eski İstanbul senatör adayı General Faik Türün'e mektup:

Muhterem Paşam Efendim

Ben, sizin asıl nüfus artmasındaki rolünüzü izah etmek istiyorum.

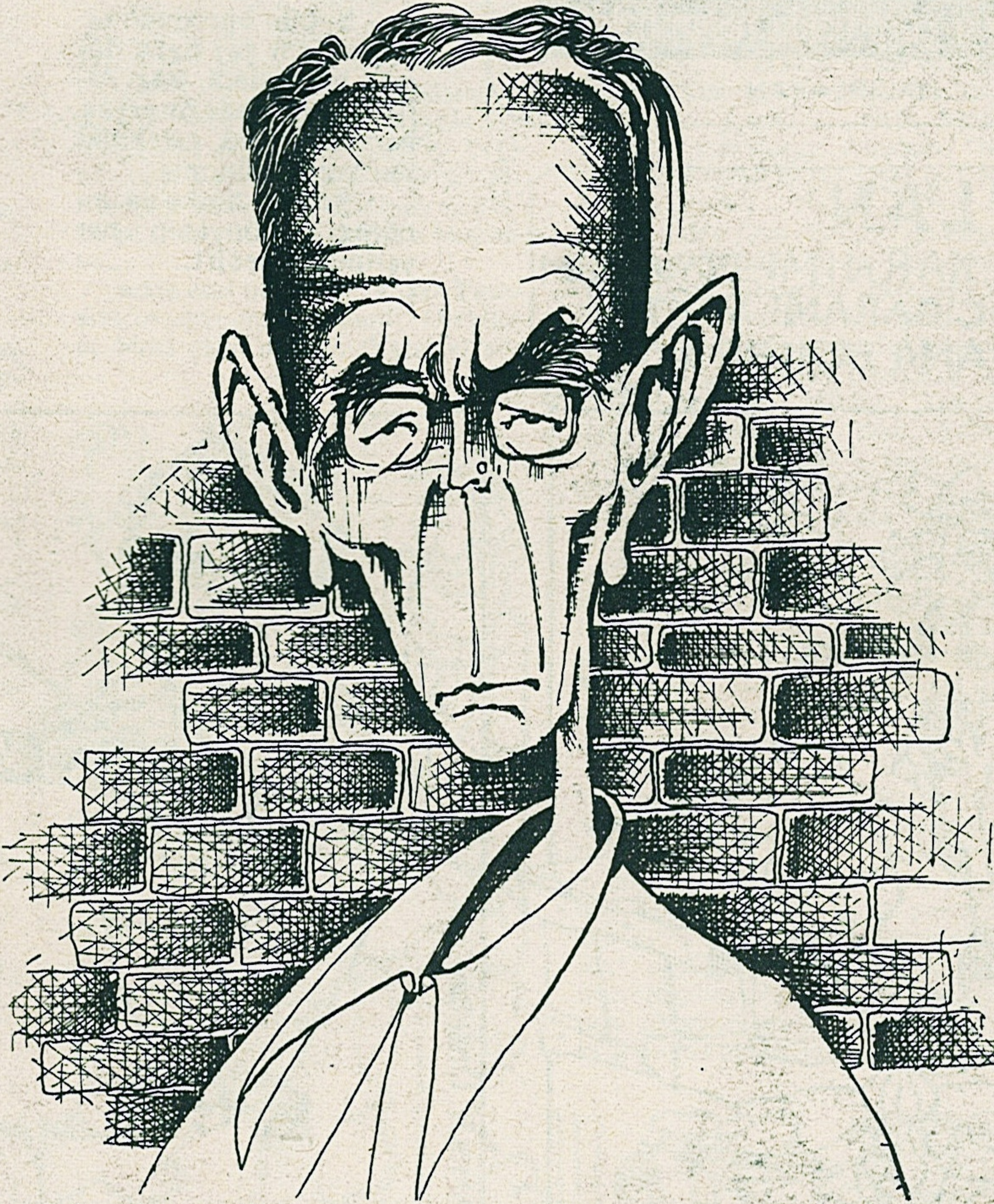
Bir sabah, yazıhanemin bulunduğu hana geldiğimde, sizden iyi olmasının gayetle iyi bir komşum olan tüccar bir Yahudi, yazıhaneme koşup gelerek bendenize "Sıkı mı yotun" deyince tepem attı.

Yahudi tüccar korku içinde titreyerek "Sıkı mı yotun!" diye tekrarlayıp duruyordu. Neden sonra, Yahudi komşumun Türkçesi birazcık bozuk olduğundan "Sıkıyönetim" demek istediğini anlayarak hiddetim geçti ve gülmeye başladım. İşte, sıkıyönetim ilân edildiği ve zatiâlinizin sıkıyönetimin başına geçtiğiniz müjdesini o Yahudi tüccar komşumdan böylece öğrenmiş oldum.

Solcular, sizin Sıkıyönetim Komutanı olarak, İstanbullulara evle-

rum. Allah'ın bildiğini, siz Sıkıyönetim Komutanımdan saklayacak değilim. Bendeniz, her ne kadar tüccar sam da sosyal adalete inanmış bir kimseyim. Her işçinin zamanı gelince emekli olması, kadınların ise -doğum vesair sebeplerden erken yıpranmaları sebebiyle- daha erken yaşta çürüğe ayrılmaları haklarıdır. Bendeniz, nikâhlı karımla otuz beş yıldan beri evli olduğumdan ve yalnız nikâhlı karımdan yedi çocuğum olduğundan, insan haklarına riayet etmek için beş senedenberi karımın dinlenmesi için (çok affedersiniz) medeni nikâhsız bir vaziyette başka bir hanımla hayatımı birleştirmiş bulunuyorum.

Zatiâliniz Sıkıyönetim Komutanı olarak bütün İstanbulluları evlerinden dışarı çıkarmaya mecbur

rinden çıkma yasağı koyup üç milyon İstanbulluyu evlerine hapsedtiğinizi, koskoca İstanbul şehrinin hapisaneye çevirdiğinizi, üç-beş delikanlıyı aramak için, bu yaptığınızın başka hiç bir ülkede yapılmadığını ve tarihte görülmediğini söylüyorlar ki, solcuların söylediği tek doğru söz işte budur. Ne var ki, evlerimize tiktiniz da kötülük mü yaptınız? "Zaten bu insanlara iyilik yapılmaz" diyen, ne doğru demiş. Sıkıyönetim komutanlığınız zamanında birer, ikişer günden üç kere koyduğunuz evden çıkma yasağı yüzünden, İstanbul'un nüfusu 3 milyondan, birden 4 milyona fırlamıştır. İki, üç kere daha evden çıkma yasağı koysaydınız, hiç şüphesiz bugün İstanbul'un nüfusu belki on milyon olacaktı.

Ey serdar, İstanbul sana minnettardır!...

Kendimden misal vermek istiyorum.

edince ve evlerin de teker teker aranacağını bildirince, bendeniz de çocuklarımda da bulunduğu ve nikâhlı karımın yaşadığı evime gitmek mecburiyetinde kaldım. Polisler ve askerlerin baskın verdiklerinde, metresimin evinde bulunmamın itibarımı sarsacağını düşündüm. Bundan başka, metresimin kocası da, "Herkes kendi evinde bulunacak!" diye emriniz gereğince evine gelmek zorundaydı. İşte böylece, İstanbulluları evlerine hapsedtiğiniz o gün, ben de karımla evimde başbaşa kaldım. Vakit geçirmek için banyoya girip yıkanmak istedimse de, evlere kapatıldığımız yetmiyormuş gibi, o gün sular da kesilmiş olduğundan yıkanamadım.

Elbet, suların kesilmesi sizin emriniz değildi. Meşgul olabilmek için mutfaga girip yemek pişirmek istedimse de, havagazı da kesilmiş olduğundan, yemek de pişiremedim.

Zamanı öldürmek için hiç olmazsa radyo dinleyeyim dedim, ama maalesef dinleyemedim. Radyo da, istasyondaki teknik arıza yüzünden çalışmıyordu.

Muhterem paşam, efendim! Elektrikler kesik, havagazı kesik, radyo kesik, telefon kesik, bu durumda yerimizde siz olsanız ne yapardınız? Karımla kavga etmeye başladık. Başladı dırdıra:

"Sen bana ihanet ediyorsun..." Altan alıp "Etmeyorum..." dedim. Başka ne diyeyim, "Seni çürüğe çıkarıp emekliye ayırdım..." denilmez ya!... "Ediyorsun!" dedi. Nezaketle, "Etmeyorum ulan!" diye bağırdım. Her ailede, her evde olduğu gibi kavga başladı. Karım darıldı. O dargın, ben dargın... Bir evin içinde bir karı-koca yirmi dört saat dargın nasıl durabilir? İster istemez barışmamız gerekiyordu. Hem vallahi hem billahi, içimde hiç bir kötü niyet yoktu. Biraz saçını, yanağını okşıyayım, biraz öpüp seveyim de gönlünü alıp barışayım, dedim... Evet, işte böyle başladı ve böyle oldu. Yirmi dört saat, insanın karı-koca hapis yatması kolay geçmiyor. O hapislik günümüzde üç, dört kere karımla kavga, edip, darıldı ve yine barışmaya mecbur olduk.

Sizin, İstanbul'u hapisane yaptığınız o gün, karım sekizinci çocuğumuza gebe kaldı. Bu sebeple karım size minnettardır muhterem paşam efendim. Üstelik karım, çocuğun adını kız doğurursa Faika, oğlan olursa Faik koyacağını söyledi.

Şimdi bizim Faik üç yaşındadır. Bir gün elinizi öpmeye getireceğim efendim.

Sıkıyönetimin ilân edildiğini bana "Sıkı mı yotun" diye müjdeleyen komşum olan Yahudi tüccar, ilk eve hapsedildiğinde tutturamamış. Ama ikinci eve hapsedilişimizde onun da karısı gebe kalmış.

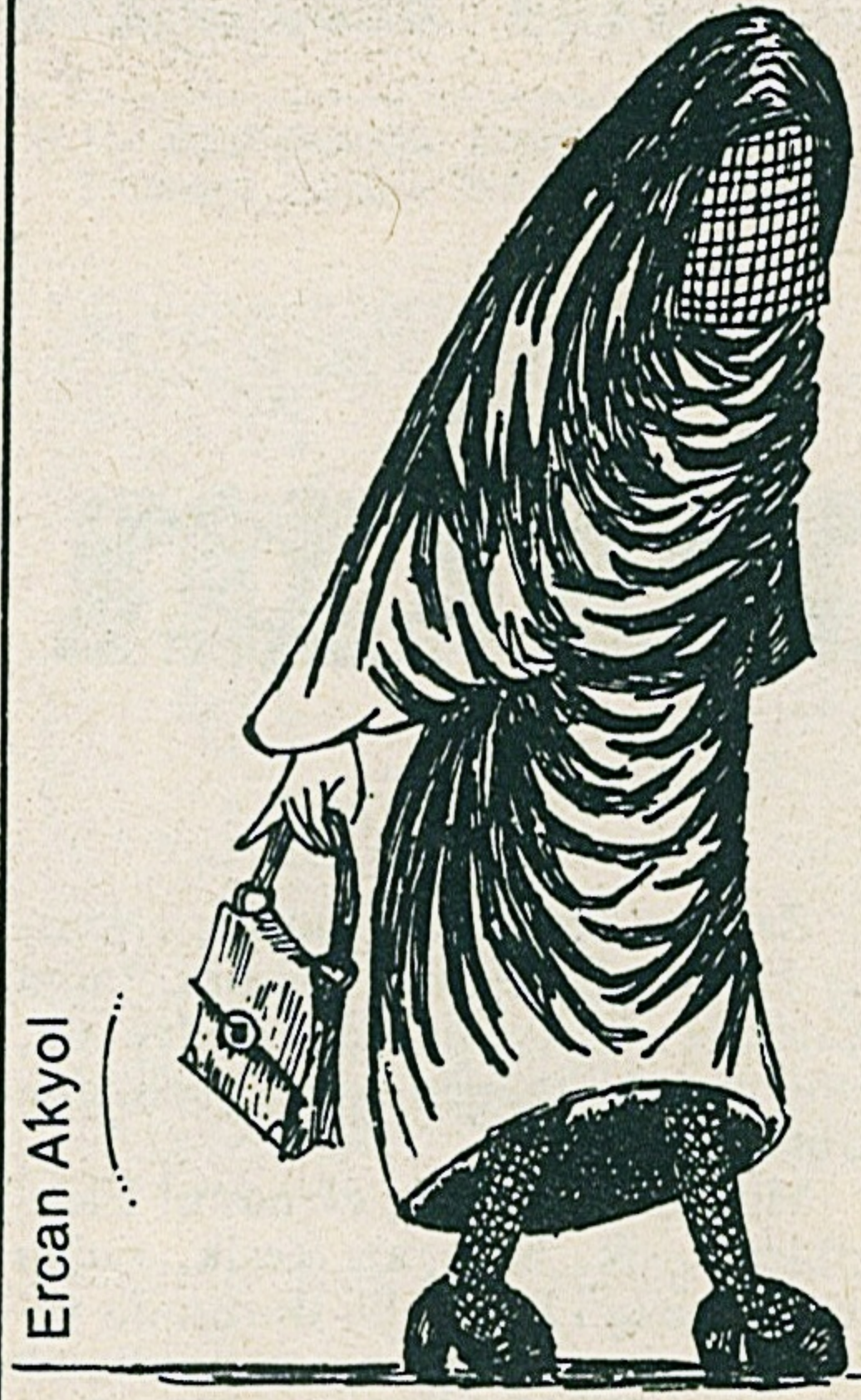
Bana dediğine göre, karısının leblebi gibi yuttuğu nüfus kontrol hapı bile işe yaramamış. Yahudi komşum çok okumuş ve kültürlü biri olduğundan Maltız kanunu diye bir kanun olduğunu, Maltız kanununa göre nüfusun artıp dünyaya sığmayacağını filan bana anlattı. Herhalde, çok doğuran Maltız keçileri de, kanun yapan Maltız adlı adamın keçileri olacak... Yahudi komşum, suları elektrikleri, havagazını, telefonu, radyoyu kesip, insanı evine hapsedip, zorla çocuk yaptırdıklarını söylüyor ve yanlış söylediğini de bilmediğinden çocuğunun adını "Sıkı mı yotun" koymak istiyordu da, ben engel oldum.

Sıkıyönetim Komutanlığınız sırasında, iki, üç delikanlıyı aramak için İstanbulluları üç kere evlerine hapsedtirmeniz sebebiyle İstanbul'un nüfusu birdenbire bir milyon daha fırlayarak dört milyona yükselmiştir. İlk hapisliğinde tutturamayanlar, ikincisinde, üçüncüsünde tutturarak çocuk sahibi olmuşlardır. Bu iyiliğinizi hiç bir zaman unutulmayacaktır.

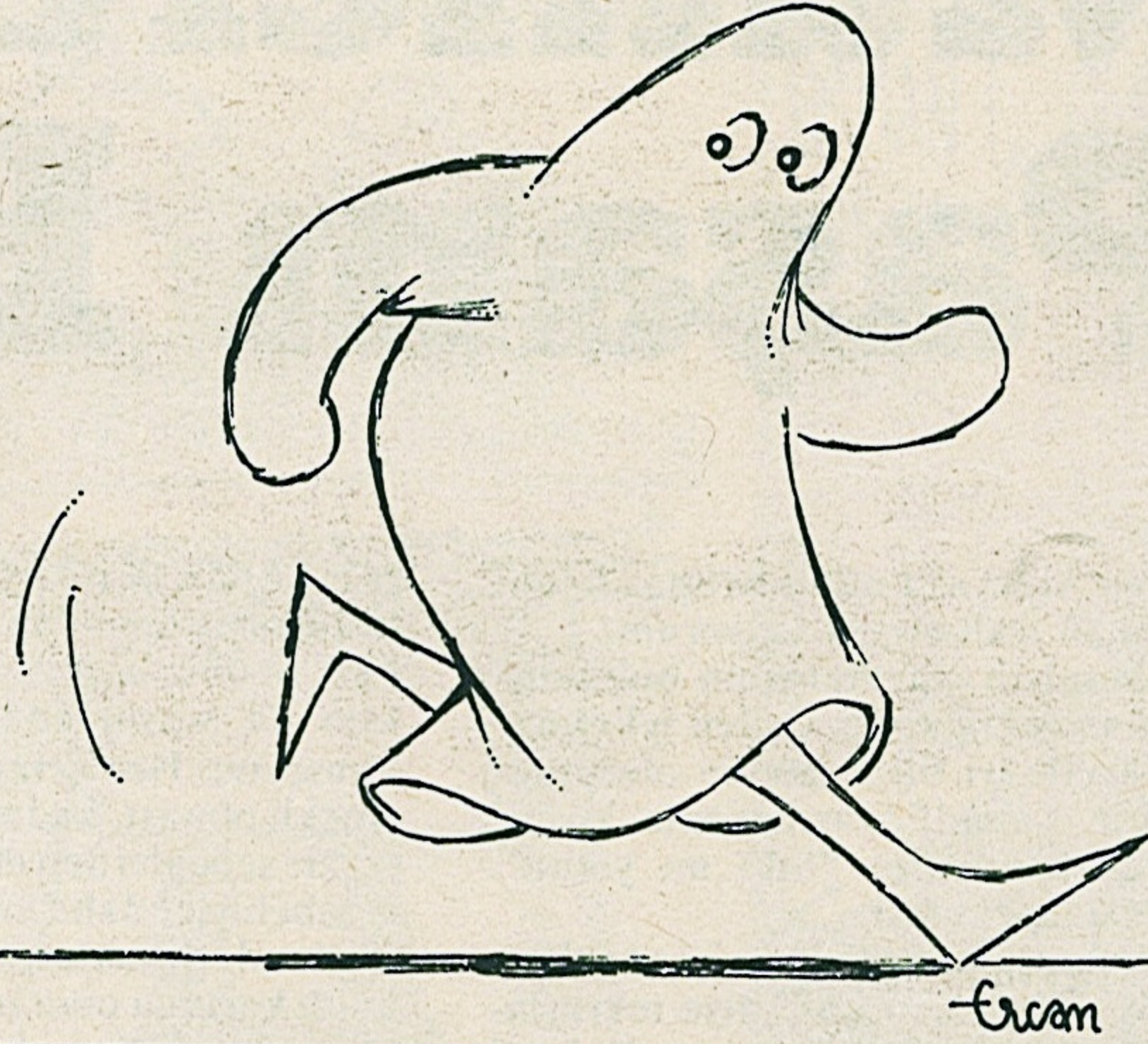
Ey serdar, İstanbullular sana minnettardır!

En derin hürmetlerimi takdim ederim paşam efendim.

Rıza ALTMIŞALTI
Bahçekapı Keser Han.3.Kat
No: 97'de İthalat-İhracat
Temsilcilik ve Komisyon İşleri

Ercan Akyol

Ercan

serbest hürsü

HERKESE BİR HAK

söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

HAZIRLAYAN: BİZİM HAKKI

GENEL KURAL

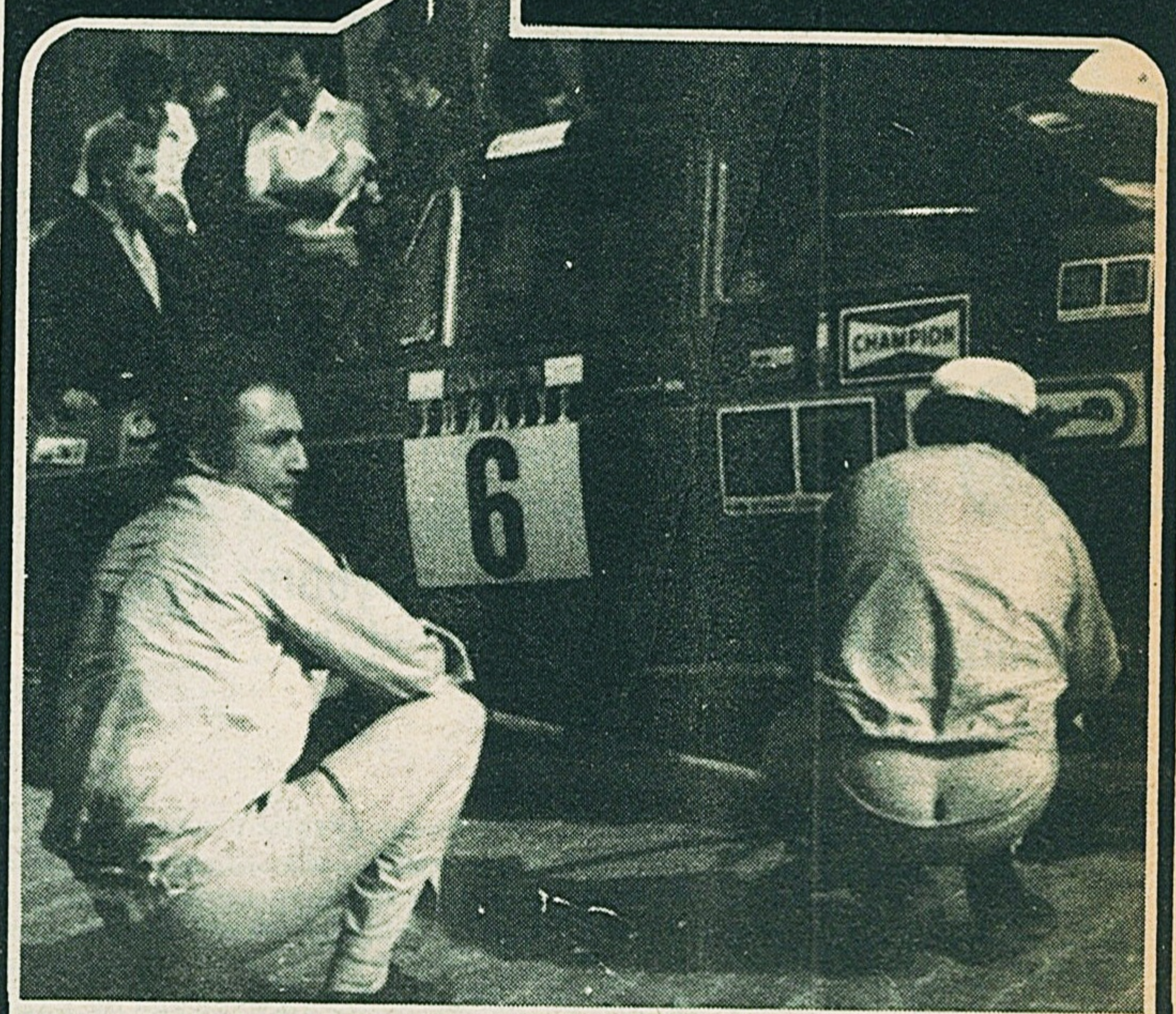
KÜÇÜK Ömer okul dönüşü babasına koştı:

- Bugün öğretmen bize yeni bir şey daha öğretti baba, dedi. Bazı Afrika ülkelerinde birerkek, karısını ancak evlendikten sonra tanımış.

- Yalnız Afrika'da mı oğlum? Dünyanın her yerinde öyledir!..

sip-sak

BİR ETAP KALDI, RALLİCİ FITİLİ ALDI...

NADİR YERLİKAYA Kapkırılı Mah. Ketmenli Sok.No:2 Akçakoca-BOLU

APTALLIK REKORU

İki yıldır evliyidiler. Erkek çapkınlıktan vazgeçemediği için bazı geceler eve geç gelir ve yalanlarla karısını kandırırdı. Bir gece yine sabaha karşı döndü. Genç kadının sabrı tükenmişti:

- Bu yalanları yutturman için benden daha budala bir kadınla evlenmeliydin.

Kocası boynunu bükü:

- Vallahi karıcığım, çok aradım ama bulamadım!..

TABANCA VE ÖTESİ

KABADAYININ biri, ilkokulun son sınıfındaki oğluna bir tabanca armağan etti. Ertesi gün çocuk, tabancasını bir arkadaşının altın kol saatiyle değiştirdi. Akşam eve döndüğünde babası, oğlunun yaptığı işi anladı ve fena halde öfkelenildi:

- Ulan! Kol saatini ne yapacaksın? Birisi sana sövdüğü zaman, ona saatin kaç olduğunu mu söyleyeceksin?..

KİŞİYİ NASIL BİLİRSİN...

SAGMALCILAR Cezaevinde gardiyan, iki mahkûmla konuşuyordu; bir aralık:

- Yarın buraya Adalet Bakanı gelecek, dedi.

Bunun üzerine mahkûmlardan biri merakla sordu:

- Ya! Ne suç işlemiş?..

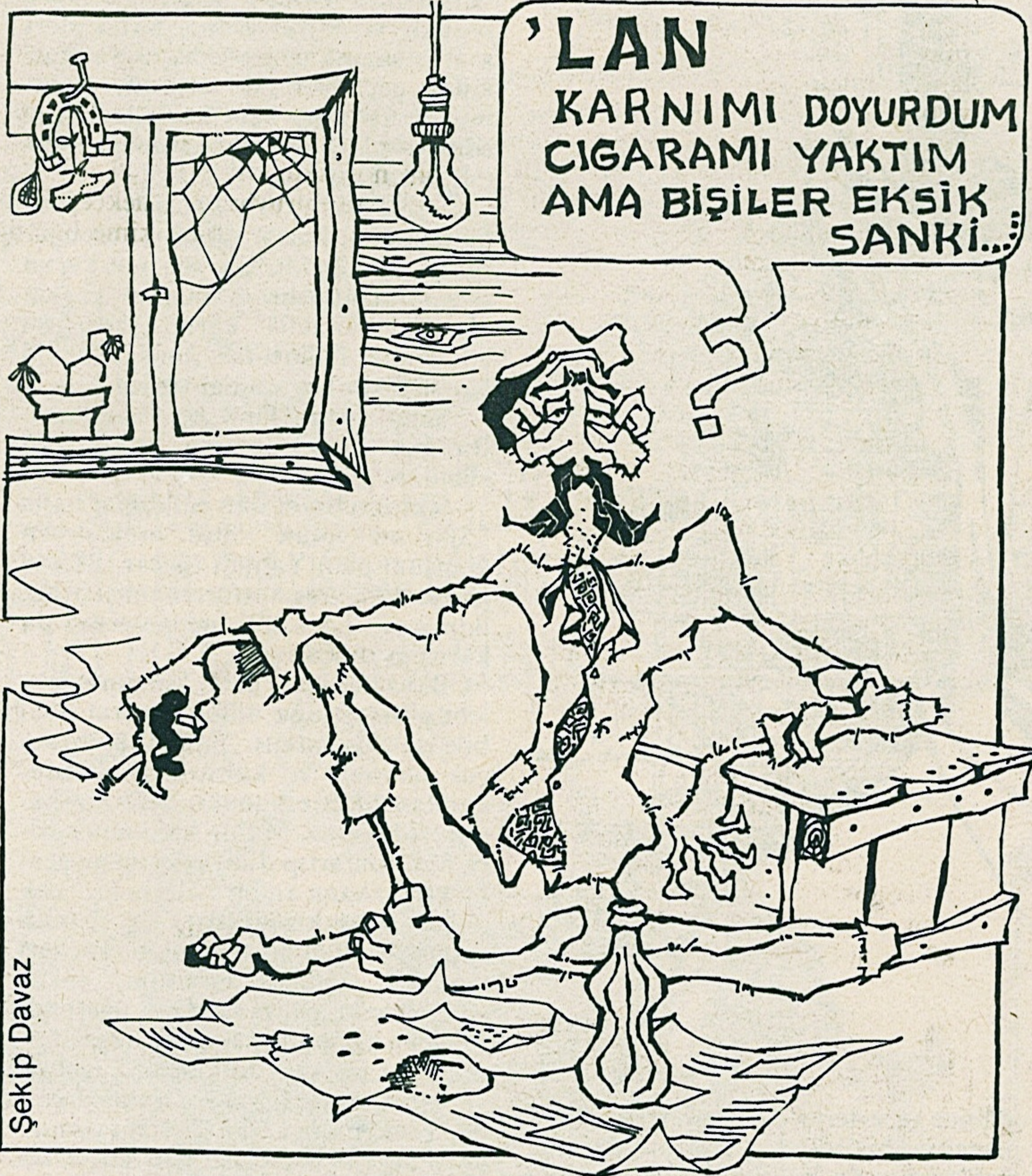
GEREKÇE

BİR otomobil hırsızı, çaldığı otomobille yakalanmıştı. Komiser sordu:

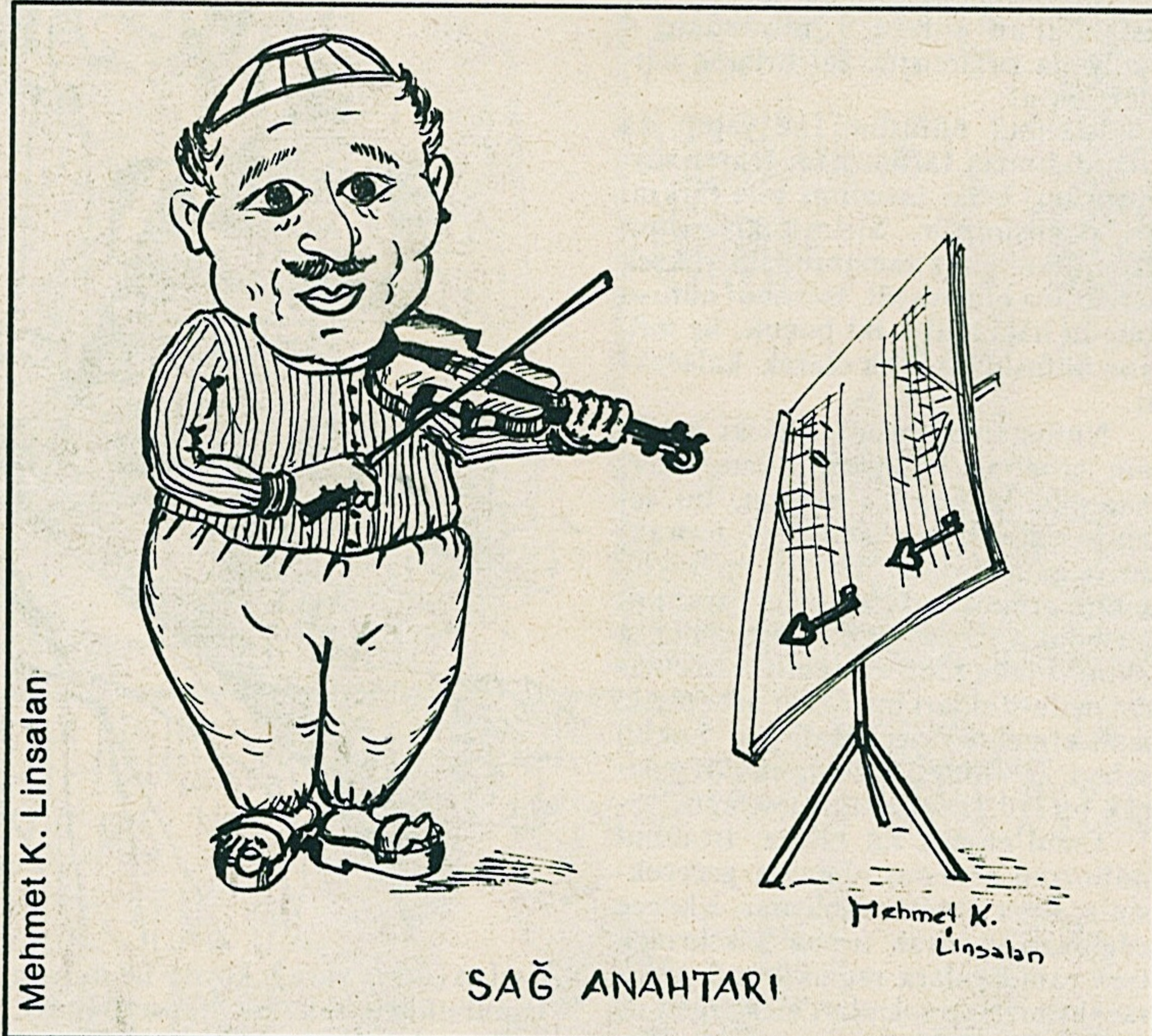
- Bu otomobili neden çaldın?

Hırsız cevap verdi:

- Çalmadım komiser bey, bu otomobil bir mezarlığın yolu üzerinde bomboş duruyordu. Ne bileyim, sahibi ölmüş zannettim!..

Şekip Davaz

Mehmet K. Linsalan

SAĞ ANAHTARI

ÖZGÜRLÜK UĞRUNA

BİR köpek, Demirperde gerisinden kaçarak Batı Berlin'e iltica etti. Yolda bir arkadaşına rastlayınca içini dökmek ihtiyacını duydu.

- Orada yaşıntımız mükemmeldi. Herşey düzenli, herşey örgütlüydü. Bir de biliyor musun, orada ne zengin, ne de yoksul var...

Batılı köpek sordu:

- Peki öyleyse, neden Batıya iltica ettin?

Doğulu köpek alçak sesle cevap verdi:

- Ara sıra canım havlamak istiyor da...

Haftanın tebriği

Sayın Çarşaf Dergisi
Derginizi okuduk, Başarılarınızı tebrik ederiz
Hürmetlerimizle

koğuşun zibidi

Yazan:
AZİZ NESİN

"Şuncacık çocuğa nüfuskâğıdı ne gerek" dedi babam, müdüre.
"Benim nüfuskâğıdımı versem idare etmez mi ki?..."

misafiri

KOĞUŞTAKİLER he-men kapının ağzında dikilip duran ürkek delikanlıya bakıp söylemeye başladılar:
-Tüüü... Ulan Yarımorsiyon, vere vere bu zibidiyi mi verdin bizim koğuşa be...

-Baksana, herifin yatağı yorganı bile yok...
-Böylesini beyler koğuşuna verecek değillerdi ya...
-Suratna bile bakan yok garibin...
-İyi birini ver bizim koğuşa dedik ya, Yarımorsiyon inat olsun diye bu zibidiyi bizim koğuşa verdi...
-Çağırılım şu garibi be...
-Heeeeey, delikanlı. Gel bakalım, gel buraya...

Yeni gelen, ürke, korka yaklaştı onlara.
-Geçmiş olsun...
Cevap vermeyince bir başkası yüksek sesle,
-Geçmiş olsun arkadaş! diye bağırdı.

Delikanlı fısıldarcasına,
-Sağ olun! dedi.
-Otur hele şöyle...
Gösterilen yere ilişti.
Birisini, cıgara paketini açıp dolaştırdı. Yeni gelen de kendisine uzatılan paketten bir cıgara aldı. Kibriti, çakmağı olmadığı için, öbürlerinin cıgaralarını yakmalarını bekledi, yanındakinin yanan cıgarasından yaktı cıgarasını.

-Yatağın yorganın yok mu senin?
-Yok...
-Kimi kimsen?
-Yok...
-Suçun ne?
İçlerinden biri,
-Suçu da yoktur... dedi.
Arkadan delikanlı,
-Suçum mu? Suçum? Hiç... de-yince gülüştiler.

-Nasıl, ben demedim mi size suçu da yoktur diye...
Birisini,
-Camiden alıp getirmişlerdir zavallıyı... diye alay edince bir daha gülüştiler.

-Yahu, bunca yıldır hapisteyim, bugüne kadar bir Allahın kulu da çıkıp suçum şudur demedi be...
-Ayıp değil arkadaşım, yiğit olanın başına her bir hal gelir. Adın ne?
-Yaşar!
-Soyadın?
Ağzını açmayınca karşısındaki,
-Yoksa, soyadın da mı yok? diye alay etti.

-Var; var ama.
-Varsa söylesene yahu...
-Yaşamaz.
-Ne?
-Yaşamaz.
-Ben Yaşamaz... Soyadım Yaşamaz.
-Dernek soyadın Yaşamaz?...
-Evet, Yaşamaz.
-Yaşar Yaşamaz, öyle mi?
-Evet.
-Hay sen çok yaşa Yaşar Yaşamaz!

Koğuşta, bir kahkaha patladı. Yaşar Yaşamaz, kahkahalarla gülen-

lere saf saf bakıyordu. Yaşar, karşı-sındakine,

-Doğrusunu istersen ben yaşamı-yorum ki... dedi.
Karşısındaki de,
-Kim yaşıyor ki Yaşar Yaşamaz! Hangimiz yaşıyoruz sanki... dedi.

Bu söze katılanlar oldu:
-Bu da yaşamak mı be!
-Öyle deme arkadaş, bizden be-terleri de var. Hani herif idama götü-rülürken, ordan biri "Üzülmeye arka-daş, beterin beteri var!" demiş de, idama giden "Ulan bundan beteri olur mu?" deyince öbürü "Olur" de-miş, "seni asmaya götürüyorlar yine, senden önce birini kazığa oturtmuş-lardı." Beterin beteri vardır.

-Orası öyle, buna da şükretmeli.
-Çok şükür.
-Herşeyin başı sağlık arkadaş, sağ-sağlıklısın ya, sen ona bak...
Yaşar Yaşamaz, onlara durumu-nu açıklamak zorunda kaldı:
-Yok ağabey, öyle değil... Benim-ki sizinki gibi değil.

-Ya seninki nasıl?
-Siz gene iyi kötü yaşıyorsunuz az buçuk... Ben hiç yaşamıyorum, hep-ten yokum...

Yaşar'ın çevresinde toplananlar birbirlerine baktılar, gülüştiler. Ki-misi anlamlı anlamlı göz kırptı.
-Yani sen şimdi yaşamıyor mu-sun?

-Nasıl anlatayım, bilmem ki... Siz şimdi beni karşınızda böyle canlı görüyorsunuz ya...
-Eee?
-Görünüşe aldanmayın, gerçekte ben yokum.

Birisini yanındakinin kulağına,
-Tozutmmuş ulan bu, herif saçma-lıyor... diye fısıldadı.
-Kafayı üşütmüş.
-Demek, sen şimdi burda yok-sun?

-Yokum ya... Yani yok sayılıyo-rum.

Bu kez içlerinden biri Yaşar'ın da duyacağı gibi,
-Keçileri kaçırmış yahu... dedi.
Hükümlülerden biri,

-Yarımorsiyon'a söylemeli de bunu tımarhaneye kaldırsınlar... di-ye fısıldadı.

Yaşar,
-Anlatsam, dedi, siz de yaşama-dığımı anlardınız.
-E anlat bakalım.
-Yaşamadığımı ilkin on iki ya-şımdayken anladım.

-Nasıl anladın?
-Bizim kasabada o zamana kadar hükümet okulu yoktu. Yalnız Davut Hoca'nın eski yazı okulu vardı. Yeni yazının çıktığının devrisi yıl, bizim orda da hükümet ilkokul açtı. Kasa-banın ileri gelenleri, çocuklarını hü-kümet okuluna vermeye başladılar. Babam rahmetli de, kasabamızın ile-ri gelenlerinden olduğundan, beni hükümet okuluna yazdırmak istedi. Elimden tuttu, beni hükümet okulu-na götürdü. Çıktık müdürün karşı-sı-na...

Sekiz eski hükümlü, Yaşar Yaşa-maz'ın çevresini almışlardı. Ötekiler de biraz daha uzaktan Yaşar'ın an-

lattıklarını dinliyorlardı. Yaşar Yaşa-maz adlı o sümsük sünepenin anlat-tıkları önemli değildi. Ama, anlatışı çok ilgi çekiciydi. Anlattıklarını me-rakla dinletebiliyordu. Bunun ayırdı-na varan bir hükümlü,
-Yahu, amma da tatlı anlatıyor... dedi.

Yaşar Yaşamaz, bu iltifatı duy-mamışcasına konuşmasını sürdürdü:

-Müdür de bizim orali olduğun-dan, babamın tanışı. Merhabalaştı-lar. Babam "Benim oğlanı senin hü-kümet okuluna yazdırmaya getirdim Müdür Bey," dedi. Müdür de "Çok iyi yaptın... Baksana koca delikanlı olmuş. Geç bile kalmışsın. Ver baka-lım nüfuskâğıdını..." dedi. Müdür böyle deyince babam duraladı. "Nü-fus mu? Demek nüfus, öyle mi? Nü-fus mu gerekli... Nüfus... Allah Al-lah..." falan filan diye lafı geveleme-ye başladı. Müdür "Evet. Nüfus ya... Ver oğlanın nüfusunu!" diye serteldi. Babam gene anlamazdan gelip "Be-nim nüfuskâğıdımı mı istiyorsun?" diye kendi nüfusunu çıkarmak için cebine davrandı. Müdür "Yok ca-nım, çocuğunkini..." dedi. Babam "O'nun nüfuskâğıdı da neye gerek, şuncacık çocuğun..." dedi.

-Nüfuskâğıtsız okula giremez ki...

Babam üzünçlü bir "Yaaa!" çe-kip anlattı: "Oğlanın nüfusunu yitir-mişiz. Bitürlü elim değip de oğlana bir yeni nüfuskâğıdı çıkartamadım Müdür Bey. Ha bugün, ha yarın der-ken, geçtik işte... Benim nüfuskâ-ğıdımı versem olmaz mı ki..."

Müdür çok bir kızıp "Hiç olur mu canım... Sen mi okula yazılıyorsun, oğlun mu? Olmaz!" diye kestirip at-tı.

Babam, alışverişte çok bir pazar-lıkçı olduğundan bu işi de pazarlığa döküp "Olmazı var mı bunun Müdür Bey" dedi: "Benim herbişeyim nasıl olsa oğlumun değil mi? Tarlam tap-a-nım oğlumun oluyor da, bir nüfus-kâğıdım mı oğlumun olmuyor?"

Müdür gene "Olmaz... Olsa..." diye olmazlanınca, babamın ceket eteğinden çekip "Baba, bizim mahal-lede Davut Hoca'nın okulu var ya..." dedim.

Babam "Doğru, Davut Hoca'nın okulunda nüfuskâğıdı ne gerekmez" dedi.

"Hükümet okulunda gerekiyor" dedi Müdür.

Babam "Ee, ne yapacağız öyley-se?" diye sordu.

Müdür "Kolay canım... Bir zorlu-ğu yok ki bunun." dedi.

"Aman nedir?" diye sordu ba-bam.

"Bir dilekçe yazdır... Git Kurşun-lu Camiye... Cami avlusunun kayma-kamlığa bakan kapısında dilekçeci var, yazdır ona bir dilekçe, götür nüfus dairesine ver..."

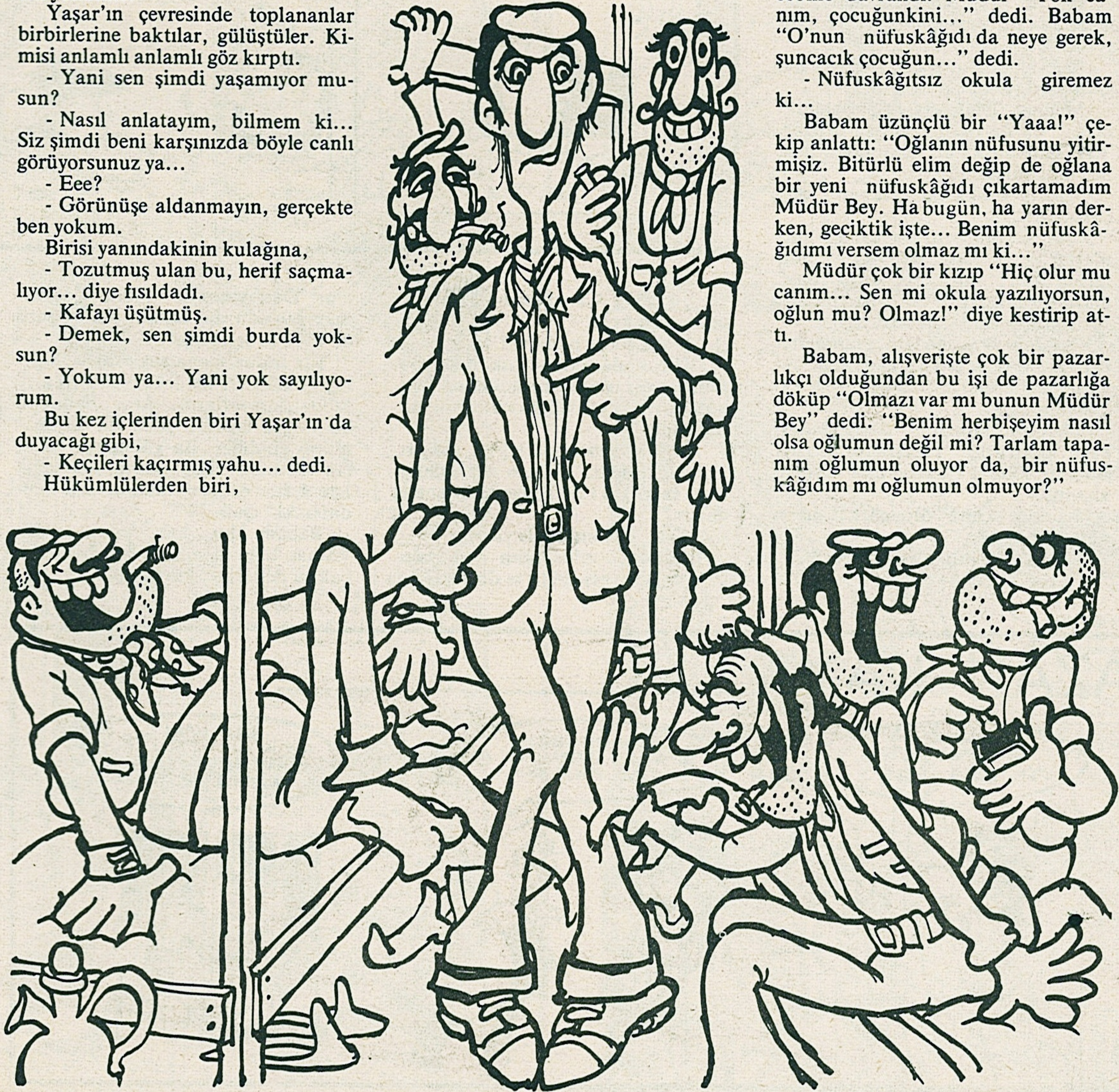
Babam, gene elimden tuttu. Git-tik dilekçeciye... Dilekçeci, babamı dinledikten sonra, çöktü yazı maki-nesinin başına, tıkr da tıkr yazdı dilekçeyi. Sonra babamın başparma-ğını eliyle tutup, mürekkepli beze bastırdı; sonra da babamın o mürek-kepli parmağını hohlayıp, dilekçenin altına bastırdı.

Aldık dilekçeyi, doğru nüfus mü-dürlüğüne gittik, içerisi anababa gü-nü. Babam "Bre oğlum, bu iş bunca kolaymış da neden şimdiye dek sana bir nüfuskâğıdı çıkarmadık!" diye söylenip duruyordu. Dilekçeyi göste-rip ona buna, babam kime başvur-a-cağımızı soruyordu.

Bizim işimize bakacak memuru bulduk. Aradan bunca yıl geçti, o memur hep gözümün önündedir. Ben böyle bir adam daha görmedim. Adam dediysem, adam değil de, ada-mın zarı... Öyle zayıf, öyle kuru ki, adamın salt zarı kalmış, zar gibi bir adam. Hani kısları ağıltan tahtakur-sunun içi boşalır da salt bir zarı kalır, işte o memur da öyle... Bu adam zarının önünde epiy bir zaman beklediysen de, ben merakla adama bakıp durduğundan zamanın nasıl geçtiğini hiç anlayamadım. Babama, bu adamın içi mi boşalmış diye fısıldayarak sorduğumda, babam da "Yerini bulamamış da ondan oğ-lum," dedi. Neden sonra o zar gibi adam, ancak bir devden çıkabilecek kalın bir sesle "Ne istiyorsunuz?" diye sordu.

"Bir dilekçemiz var da memur bey... Buyur! Oğlana nüfuskâğıdı çıkaracağız da..."

Memur dilekçemizi alıp, silinmiş eski bir fotoğraftaki yüzleri tanımaya çalışır gibi, gözüne uzaklaştırıp yak-laştırarak bir zaman dilekçemizi sey-rettikten sonra epiy bir zaman da "Hmmmmm..." diye hımm sesleri çıkarıp "Peki, senin nüfuskâğıdın nerde?" diye babama sordu. Babam "O da burda, buyur Bey..." diyerek kafakâğıdını verdi. Babamın nüfus-kâğıdına bakan memur birkaç hmmm daha çektikten sonra, arkasındaki kara perdeyi kaldırdı. O kara perde-nin ardında tahta raflarda kalın ka-lın kara kaplı büyüük defterler var-dı. Bu zar adam, o kalın defterleri raflardan indirmeye, kaldırmaya baş-ladı. Her defter, memurdan daha kalın ve de daha büyük olduğundan, memur defteri omzuna alınca sende-liyor, ha düştü ha düşecek... Derken derken, nasıl oldu bilemedim, me-mur kendini mi yitirdi nedir, o koca koca kara defterlerle kavga etmeye başladı. Artık kavga mı, güreş mi,

Yaşar, ne yaşar, ne yaşamaz

belli değil... Zavallı zar adam, defterlerle altalta üstüste boğuşup duruyor. Her defteri raftan alıp gene yerine koyunca, zavallıdan "hıh" diye bir ses çıkıyor ki, duysanız, zavallı son soluğunu veriyor sanırsınız. Yürekler acısı bir görüntü... Memur, kanter içinde kaldı. Benim artık yüreğim götürmedi de "Baba, memurun zoru ne ki defterlere böyle girişti? Biz de zavallıya yardıma koşsak mı? Bitek adam bunca defterle başedemez..." dedim. Babam "Kaydımızı arıyor kütükte; biz okuryazar değiliz ki imdadına koşsak oğlum..." dedi.

Bir zaman dişe diş, göze göz defterlerle boğuştuktan sonra, içlerinden üç defteri güçlükle masasına taşıdı. Defterin yapraklarını açmaya başladı. Her yaprağı açıp öte yana devirdikçe, defterin içinde bir toz bulutu ortalığa yayılıyordu ki, odanın içine sis bombası atılmışa dönüyordu. Defterlerden çıkan tozdan boğulacagız. Onca tozun arasından memurun işaretparmağını, defter yaprağı üzerinde aşağı doğru kayarken görüyorum. Birden parmağı kakılıp kaldı "Hah, bulduk sonunda çok şükür... Senin adın Reşit mi?" diye sordu. Babam da "İyi bildin, evet Reşit..." dedi.

"Doğum tarihin de 1897."
"Evet, o da doğru..."
"Değirmen-tepe mahallesi, Tavusbağı sokak, hane numarası atik 51, cedid 28... 1911'de Hacer'le evlenmişsin."

"İyi bildin."
"Bir oğlun olmuş, adı da Yaşar, öyle mi?"

"Evet, öyle... Bundan önce doğan çocuklarımız öldü de, yaşasın diye bunun adını Yaşar koyduk. Allah ömür verdi, Yaşar'ımız yaşıyor."

O, zar gibi adamın herbişeyi nasıl da bildiğine pek şaşırdım. "Baba, bu adam herbişeyi biliyor. Nerden bildi baba?" diye eteğini çekerek babama fısıldadım.

"Sus oğlum, devletin koskoca bir memuru, hiç bilmez olur mu? Kütükte yazılı hepsi... Adamın karnındaki bile bilir."

O zar gibi adam babama göznlük camlarının üstünden bakarak "Evet?" diye sordu.

Babam "Evet'i şu ki" dedi, "şimdi biz, o ölüdeki defterin de yazdığı oğlum Yaşar'a nüfuskâğıdı çıkartacağız da... Okula girmesi için gerekliymiş de..."

Memur, iyice tepeden bakıp, "Ağa, sen bana baksana!" dedi.

Babam da, "Buyur Bey!" dedi.

"Sen kime nüfuskâğıdı istiyorsun yahu?"

"İşte buna! Oğlum Yaşar'a!"

Zar adam cıkcık sesleri çıkarıp başını da sağa sola sallayarak "Allah Allah... Allah Allah!" deyip durdu.

Babam da "Ne olmuş ki... Ne Allah Allah?" diye sordu.

"Ölüye nüfuskâğıdı çıkar mı yahu? Nerde görülmüş ölüye nüfus verildiği? Senin oğlun ölmüş..."

Ben bunu duyunca ağlamaya başladım.

Babam "Aman o nasıl söz memur bey? Benim oğlum işte bu, yanımda..." dedi.

Ben "Babaaa, ben ölmüşüm... ölmüşüm, diyor" diye ağlıyorum.

Babam "Sus oğlum, senin öldüğünü o ne bilir?" diyor.

"Sen, herbişeyi bilir o, dedin ya... Devletin koskoca bir memuru, hiç bilmez mi?"

Babam, tuttuğu elimi silkeleyip "Sus! Şimdi çarparım!" diye azarladıysa da kendimi tutamıyorum ki, boyuna ağlıyorum.

Memur, babama "Bak!" dedi, "Defterden künyeni, kaydını bir daha okuyorum. Adın Reşit mi?"

"Evet, Reşit..."

"Babanın adı da Mehmet mi?"

"Evet, Mehmet..."

"1897 de doğmuşsun, 1911'de Hacer'le evlenmişsin..."

"O da doğru..."

"Yaşar adında bir oğlun olmuş..."

"Doğruuuu... Hepsi doğru..."

Memur birden parlayıp, "Peki, bu defter herbişeyi doğru yazıyor da, yalnız Yaşar'ın öldüğüne gelince mi doğru yazmıyor!" diye bağırdı.

Ben artık iyice yaygarayı basıp, "Babaaa, ben ölmüşüm..." diye zırlı zırlı ağlıyorum.

Babam "Sus oğlum, sus! Bir de seninle uğraşmayayım..." diyorsa da, susmak elimde mi! Benim yerimde kim olsa ağlar.

Memur "İşinize gelince doğru, işinize gelmeyince yanlış, öyle mi?" dedi.

Babam da "Bunun işimize gelip gelmemesi de ne, memur bey? Biz oğlanı hükümet okuluna yazdıracağımızdan nüfuskâğıdı gerekti, işte bu..." dedi.

Memur, yumruğunu deftere indirip ve defterden bir tozbulutu daha kaldırıp "İşte kayıt burda! Kayıttan oğlun ölü gözüküyor. Biz ölüye nüfus veremeyiz!" diye bağırdı.

Ben de "Ben ölmüşüm baba, neden bana hiç demediniz?" diye ağlıyordum.

"Sus hele oğlum, sus! Defterin ölü yazmasıyla adam ölmez, sus!"

Memur "Defter yalan söylemez!" dedi, "Burda nasıl yazılıysa öyledir. Yok, sizin başka bir hesabınız varsa, ben onu bilmem."

"Bizim başka ne hesabımız olacakmış ki..."

"Ne bileyim ben! Siz çıkarıklı kurmaylar, sizde hesaplar çoktur. Bilir miyim ben? Muhtarla birlik olur, ölüyü diri, diriyi de ölü gösterirsiniz. Ne hesaplar vardır sizdeeee!"

"Memur bey, madem senin defterin herbişeyi doğru yazıyor, bak bakalım defterine, bizim oğlan ne zaman ölmüş?"

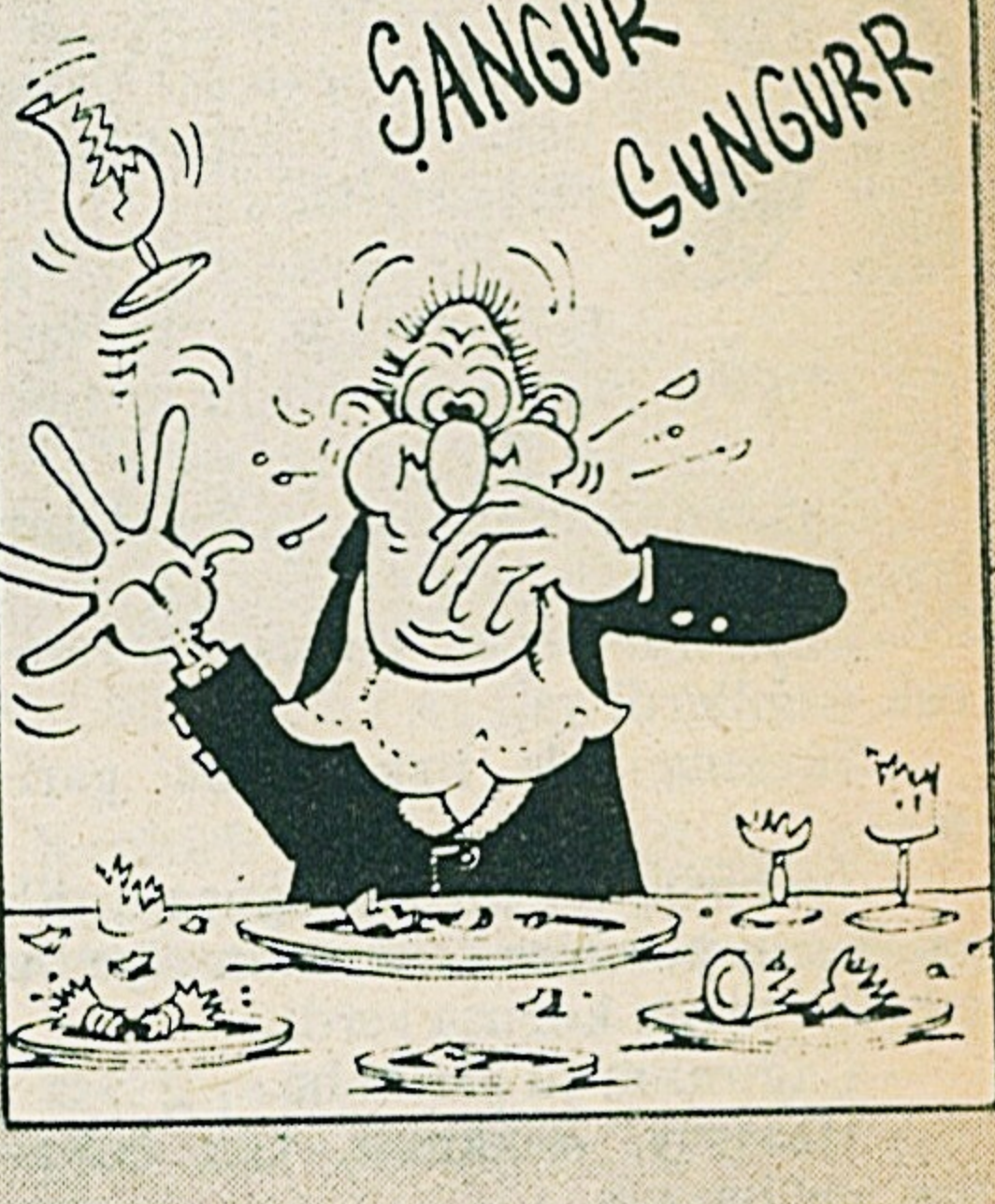
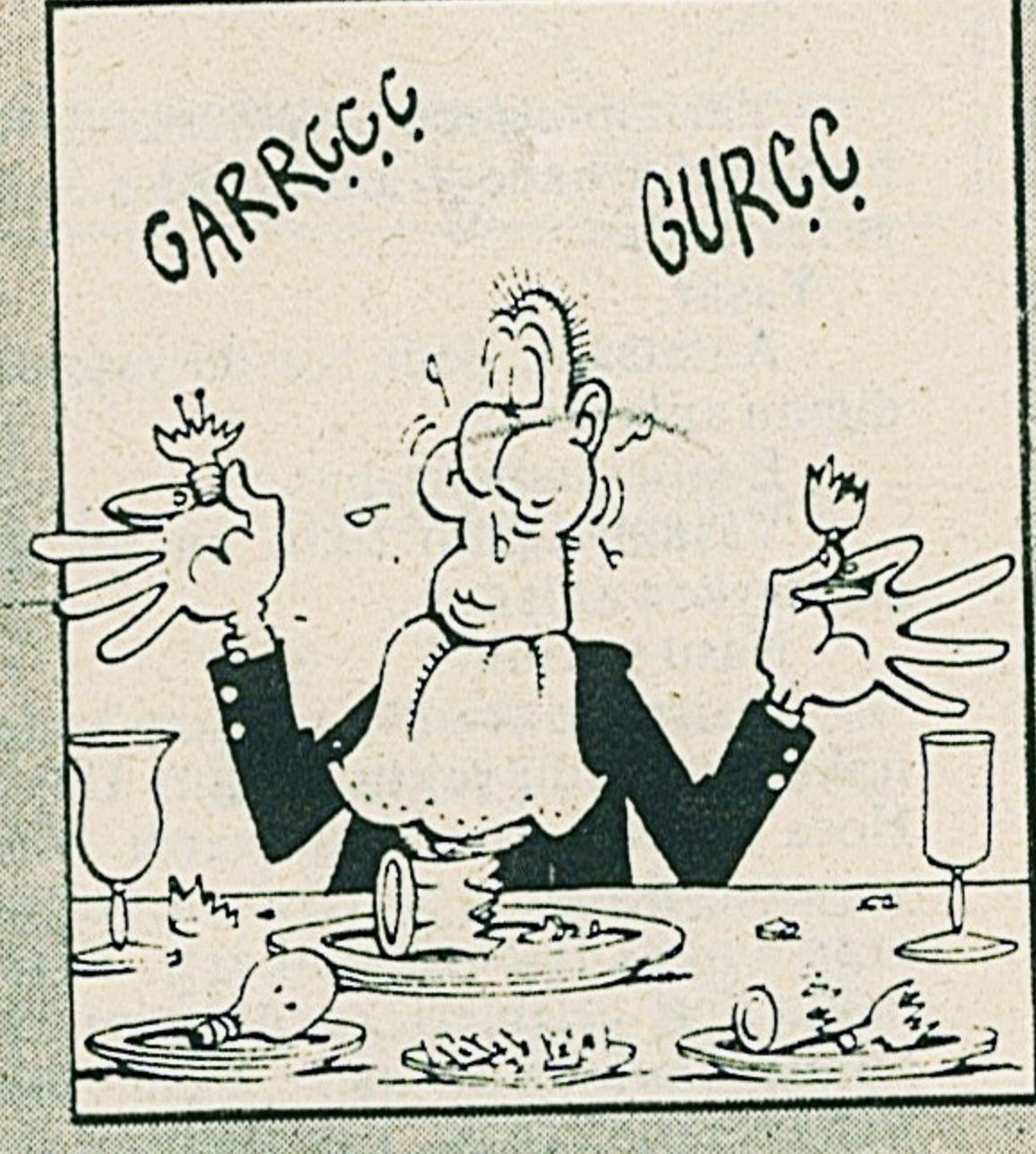
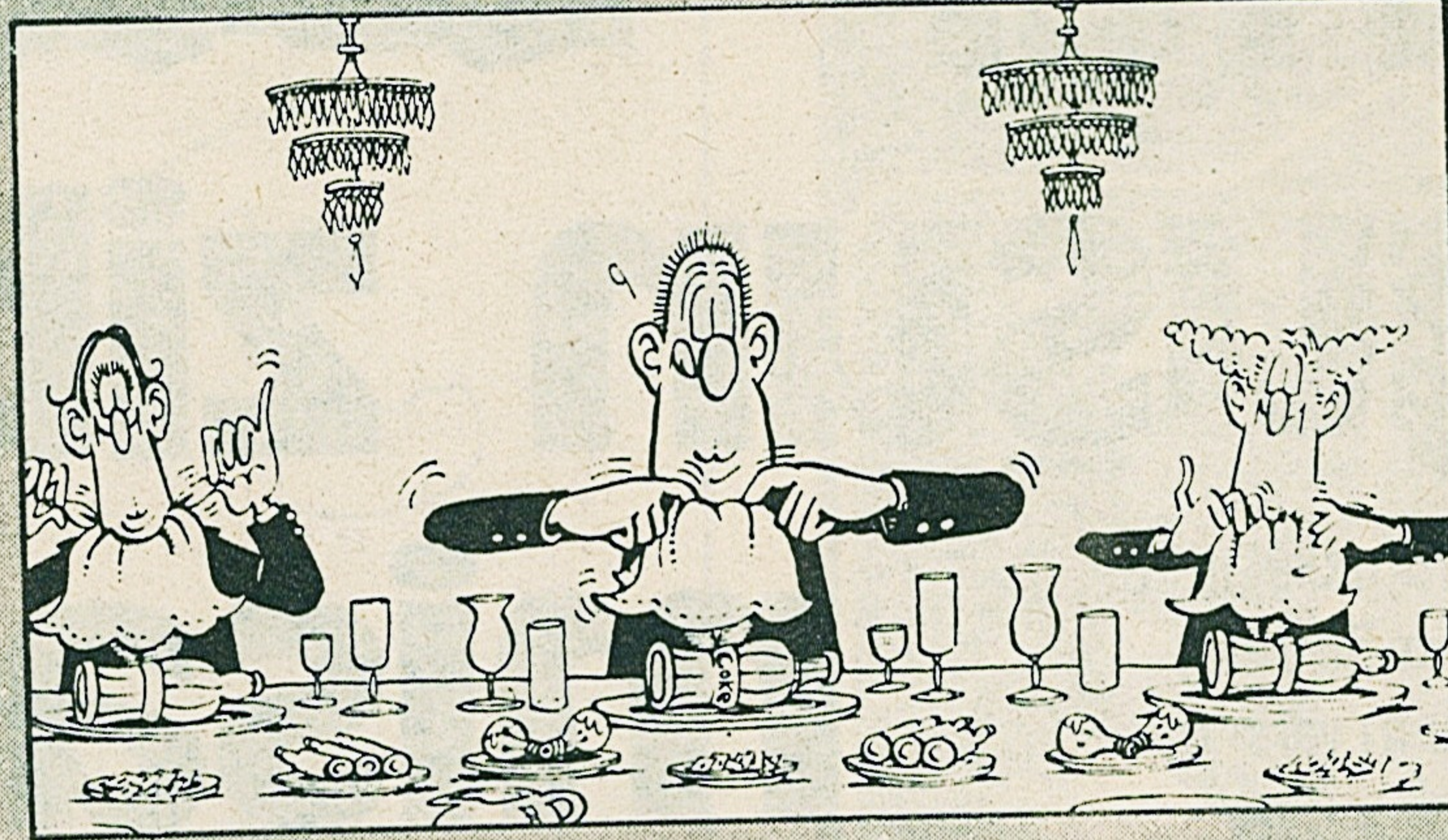
Memur "Bakalım" deyip defteri gene karıştırdı: "Efendiiim... İşte! Birinci Dünya Savaşı'nda askere alınmış."

Babam "Kim?" diye gözleri dışarı uğrayıp bağırdı.

Memur "Oğlum Yaşar..." dedi.

"Eeee, sonra ne olmuş?"

Cam Yiyenler Derneği'nin ziyafetinde...

Çizen: Don Martin

"1915'te Çanakkale Savaşı'nda şehit düşmüş."

"Daha sonra n'olmuş?"

"Hiç, n'olacaktı! Askerlik şubesinin üç yüz otuz bire seksen beş sayılı yazısıyla kaydı silinip nüfustan düşürülmüş."

Artık babamın da tepesi atmıştı. "Efendi!" dedi, "Bak, o senin defterine. Ben, 1911'de Hacer'le evlenmiş miyim?"

"Evet. Defterde öyle yazıyor."

"Yahuuu, evlendiğim gün çocuğum doğmuş olsa 1915'te dört yaşında olur. Dört yaşında bir bebe, ne zaman büyüdü, ne zaman askere gitti de 1915'te şehit düştü?"

Biz nüfus memuruyla mecelleleşirken, başkaları da arkamıza birikmiş, sabırsızlanıyorlardı. Ama babamın bu sorusu üzerine onlar da dayanamayıp güldüler. Bu gülmelere bozulan memur, "Ben orasını bilmem? İşte defter ortada! İnanmazsan kendin bak!" dedi.

Babam bu kez yalvarıyordu: "Aman bey, olamaz... Sen bir daha bak şu defterine, kurban olayım..."

Memur aklına bişey gelmiş gibi "Haaa... Şimdi anlaşıldı." dedi.

Yüzü gülen babam da "Elbet anlaşılır canım..." dedi.

"Doğru yahu, yanlışsız."

"Zarar yok. Yanlış hesap Bağdat'tan döner demişler. Tek yanlışlık anlaşılın da..."

"Evet, anlaşıldı."

"Aman söyle, anlaşılın ne?"

"Senin oğlum Yaşar 1896'da doğmuş. Demek, 1915'te şehit düştüğünde on dokuz yaşındaymış."

Babam gözleri yuvarlıklarından uğrayarak "Neel!" diye bağırdı, "Oğlum, 1896 da mı doğmuş! Tövbeee! Ya ben kaçta doğmuşum, bir daha bakıver gözünü seveyim."

"Sen, 1897'de doğmuşsun..."

"Aman efendi etme! Ben, benim oğlandan bir yıl sonra mı doğmuşum?"

Babam, gerimizde birikinlere dönüp "Ey ahali! İçinizde, oğlundan bir yıl sonra doğmuş baba var mı?" diye sordu.

Ordaki herkes güldü. Sıra kendilerine gelsin diye acele ederlerken, bizim işin sonu nereye varacak diye merak ettiklerinden göz-kulak kesilmişler, bizi dinliyorlardı.

KALPAZAN KAYA

GELECEK HAFTA:

Hem şehit,
hem asker kaçağı

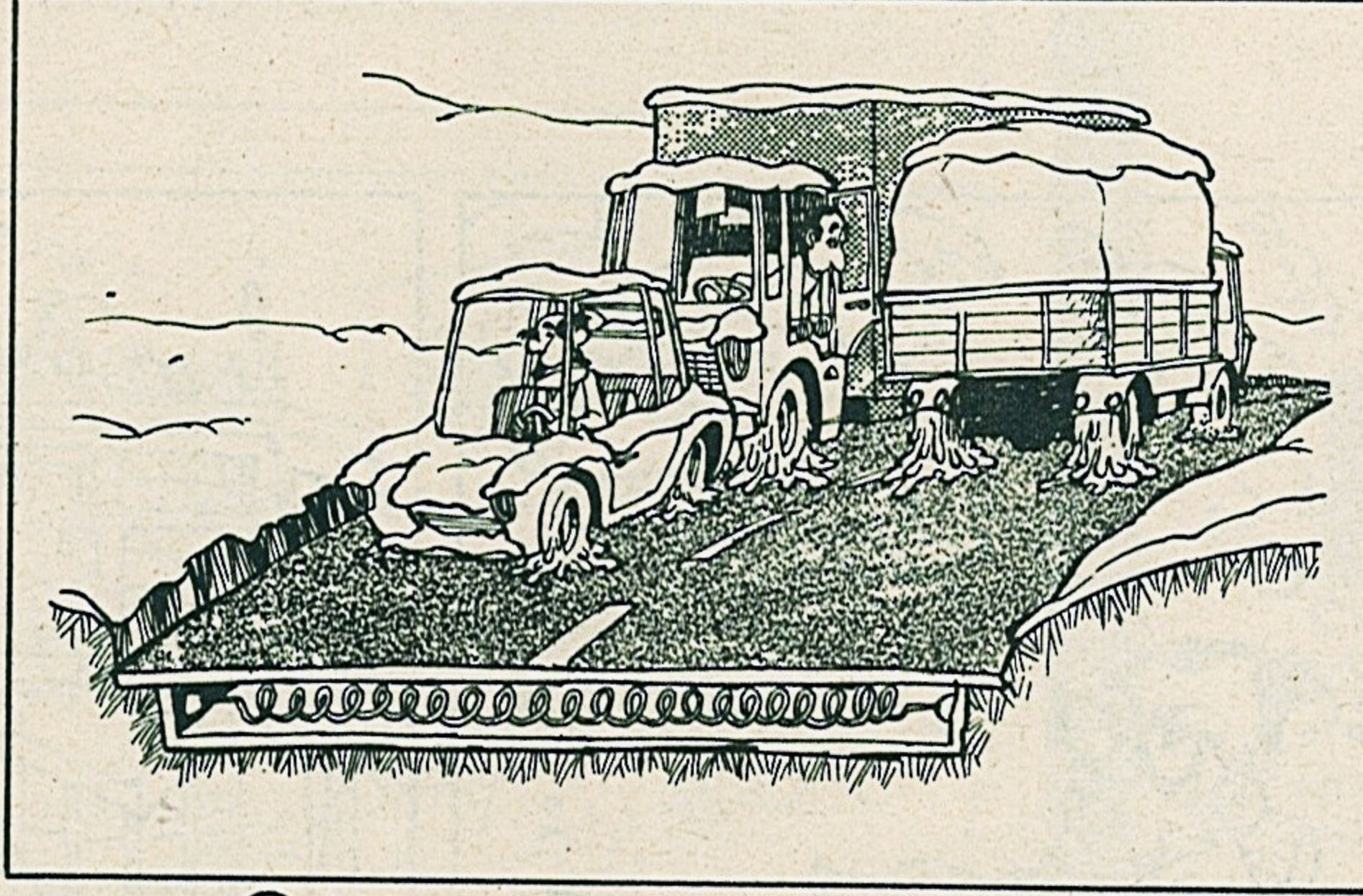
Dört derste "Kar eritme"

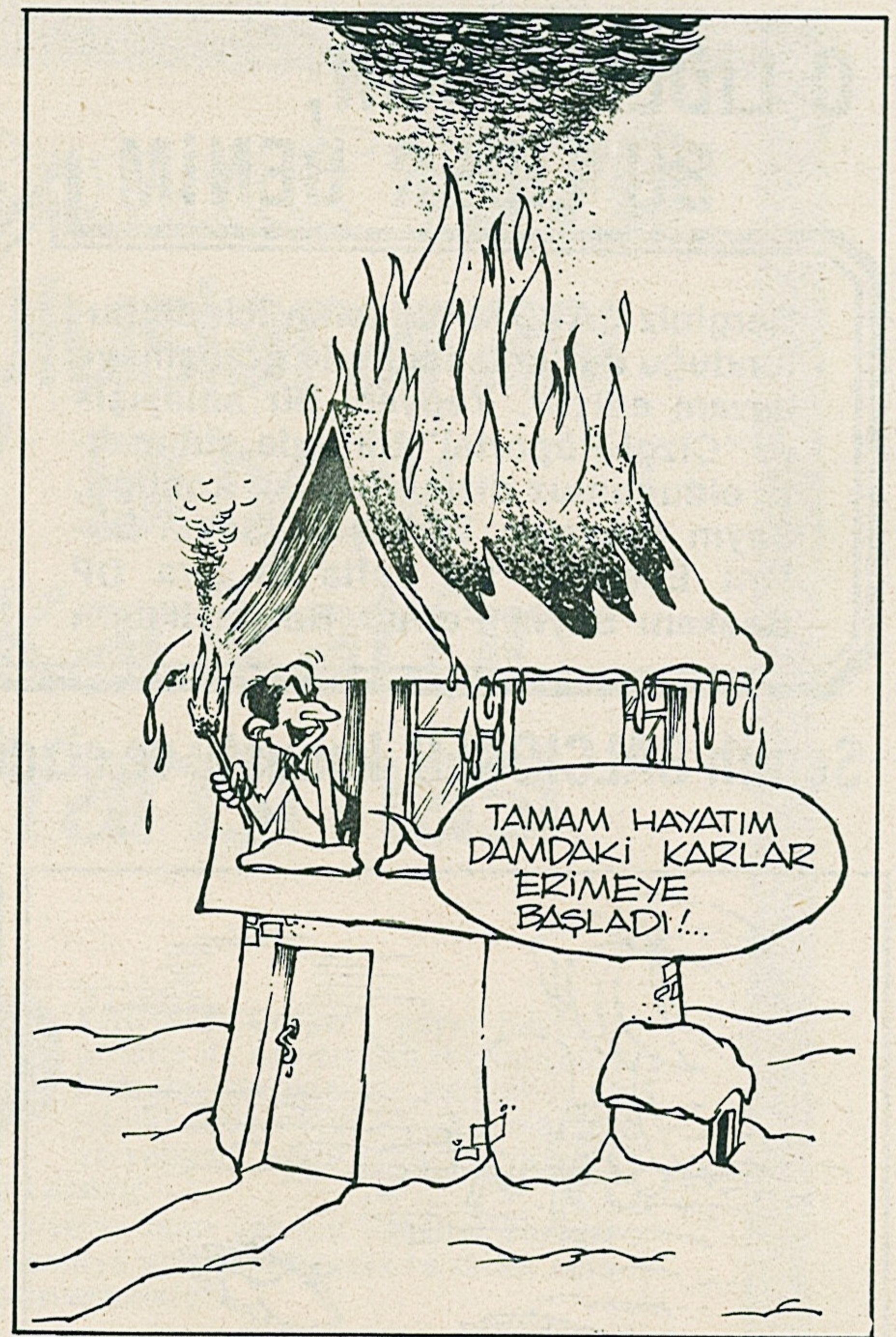
① ATEŞLİ KİMSELERDEN
YARARLANABİLİRSİNİZ.

② TUZ SERPİN.

③ YOL ALTINA
ISITICILAR KONABİLİR.

④ DİĞER BİR YÖNTEM DE
ATEŞ YAKMAKTIR.

O LİDER SENİN, BU LİDER BENİM

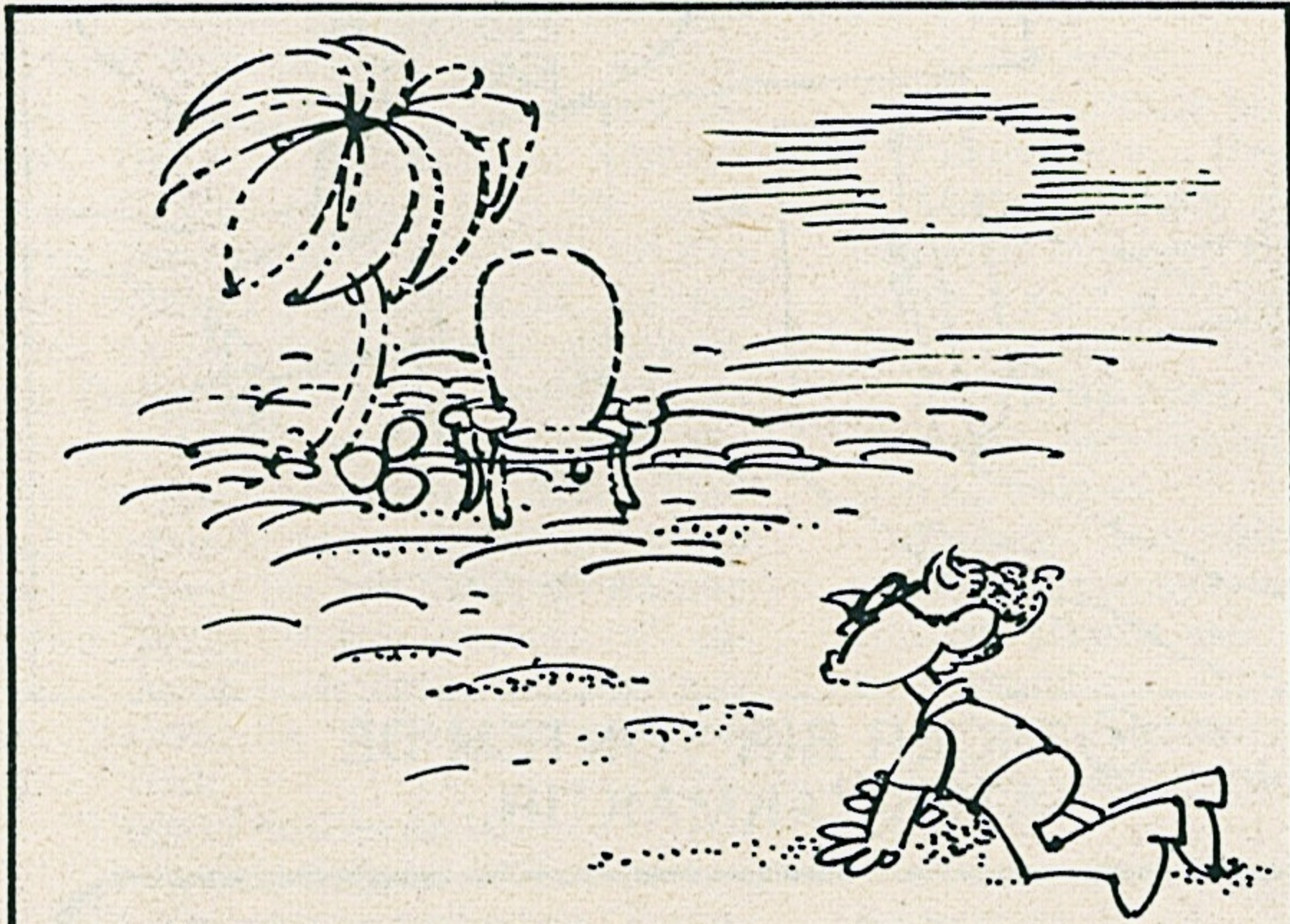
Derginiz ÇARŞAF, ülkenin içinde bulunduğu durumu liderlerle görüşmeye devam ediyor. Yepyeni bir anlayışla ve "Çizgi-Röportaj" türünde sunmakta olduğumuz dizinin ilk iki konuğu, Sayın Alpaslan Türkeş ve Sayın Bülent Ecevit'ti. Bu hafta da sıra DP Başkanı Sayın Ferruh Bozbeyli'de...

3

"Evimde hâlâ bir Kırat tablosu bulunur"

Semih BALCIOĞLU konuştu ve çizdi

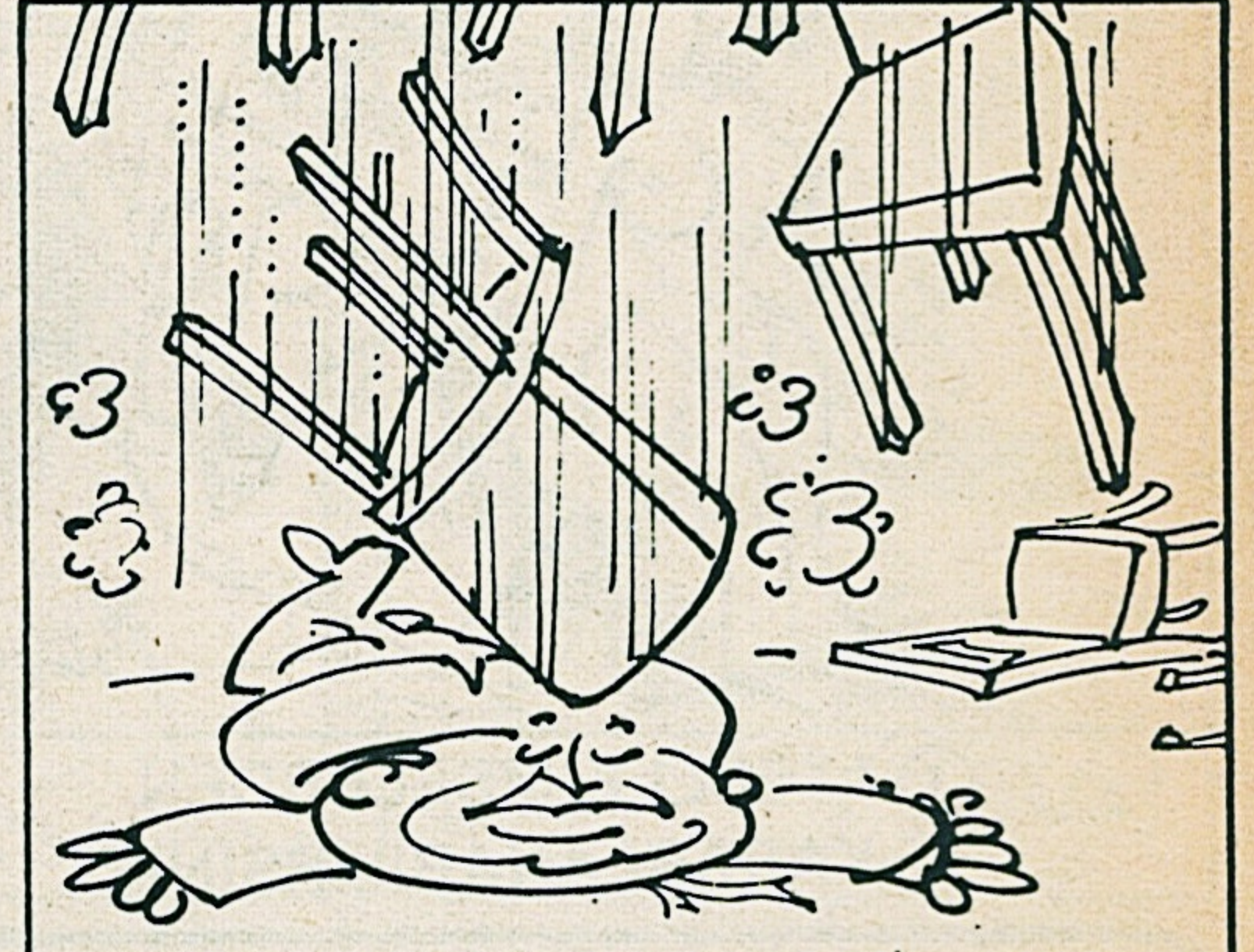
SORU_ Demokrasi edebiyatımıza hergün yeni bir kelime ilâve ediliyor. "HAYALİ," kelimesi size neyi hatırlatıyor?

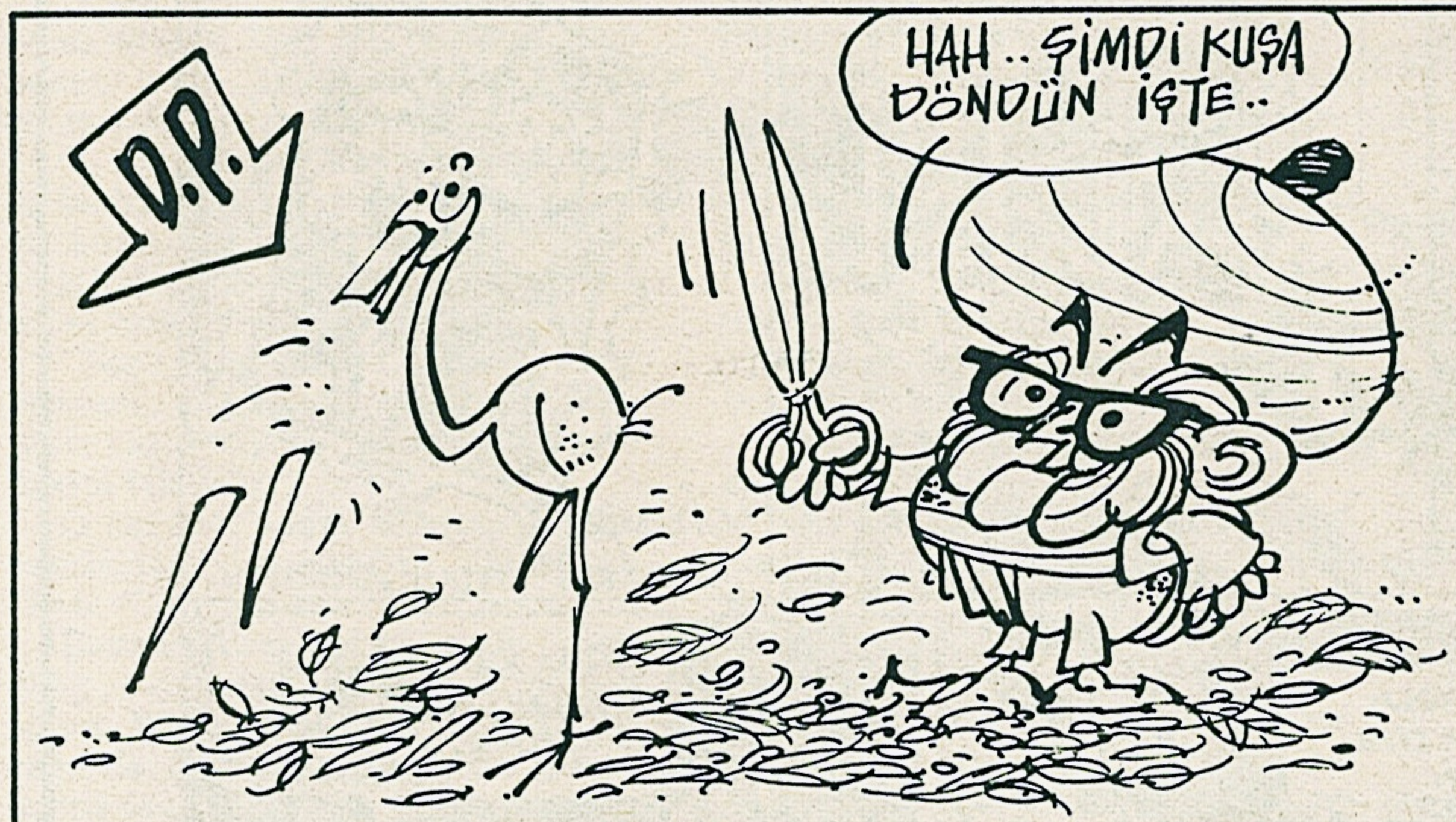
CEVAP_ Hayali kelimesi mi? Hiç bir şey hatırlatmıyor.

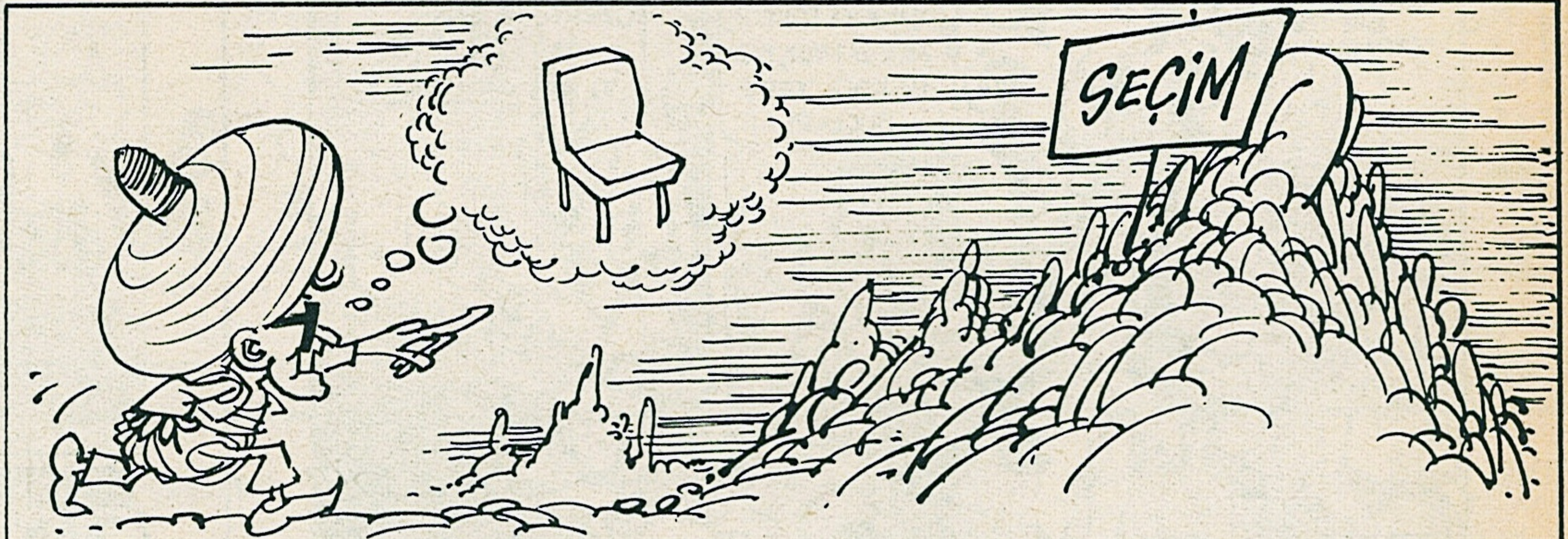
SORU_ Peki, mobilya kelimesi?..

CEVAP_ Bir Başbakan yeğeninin sui istimali ile ilgili bir şeyi hatırlatıyor, mobilya kelimesi bana.

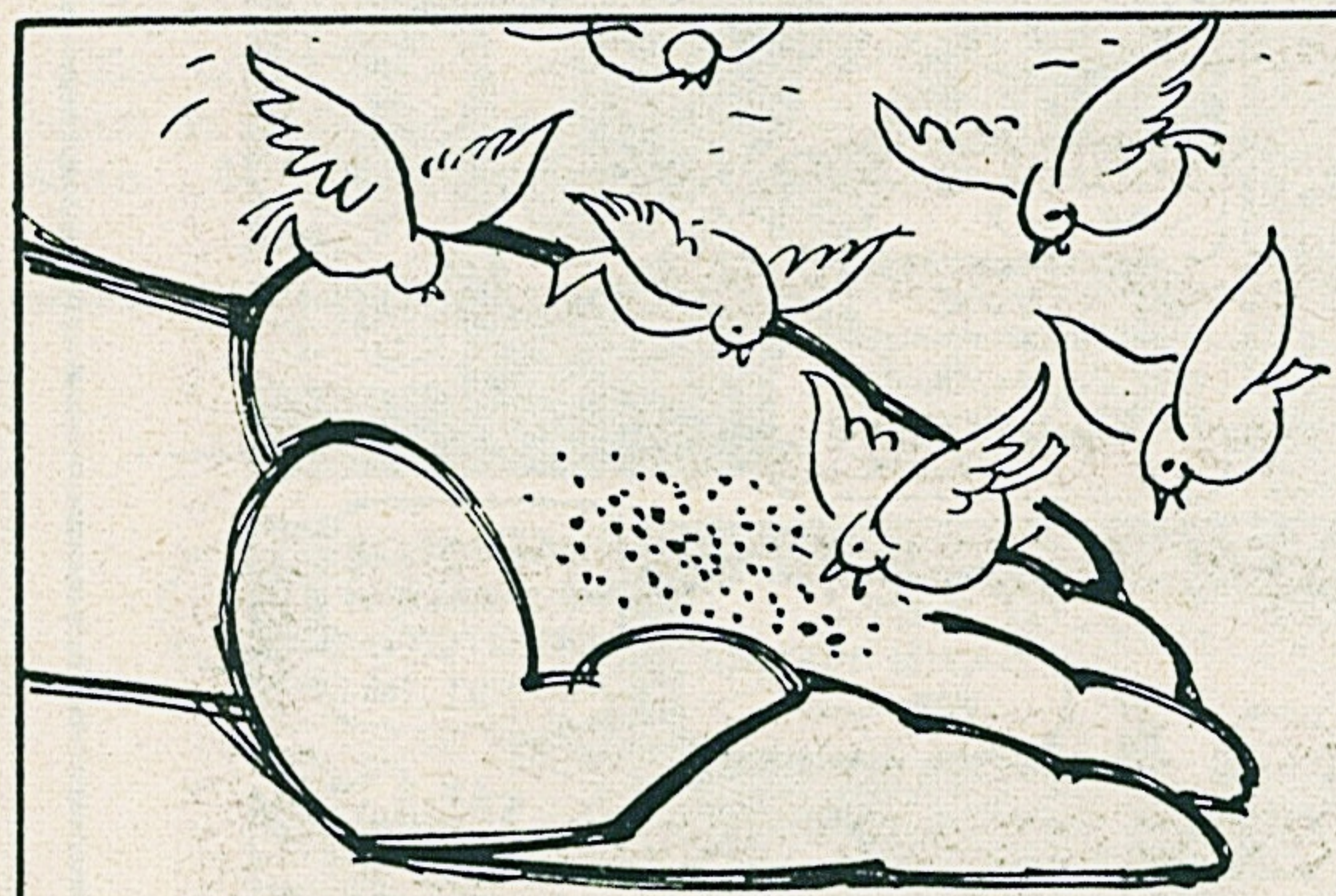

SORU_ Bir Nasreddin Hoca fıkrasını günümüze uygular mısınız?

CEVAP_ Hoca birgün eşeğini kaybetmiş. Dağ, bayır aramış bulamamış. Çok neşeli bir şekilde kahve ye girince köylüler: "Aman Hoca,"

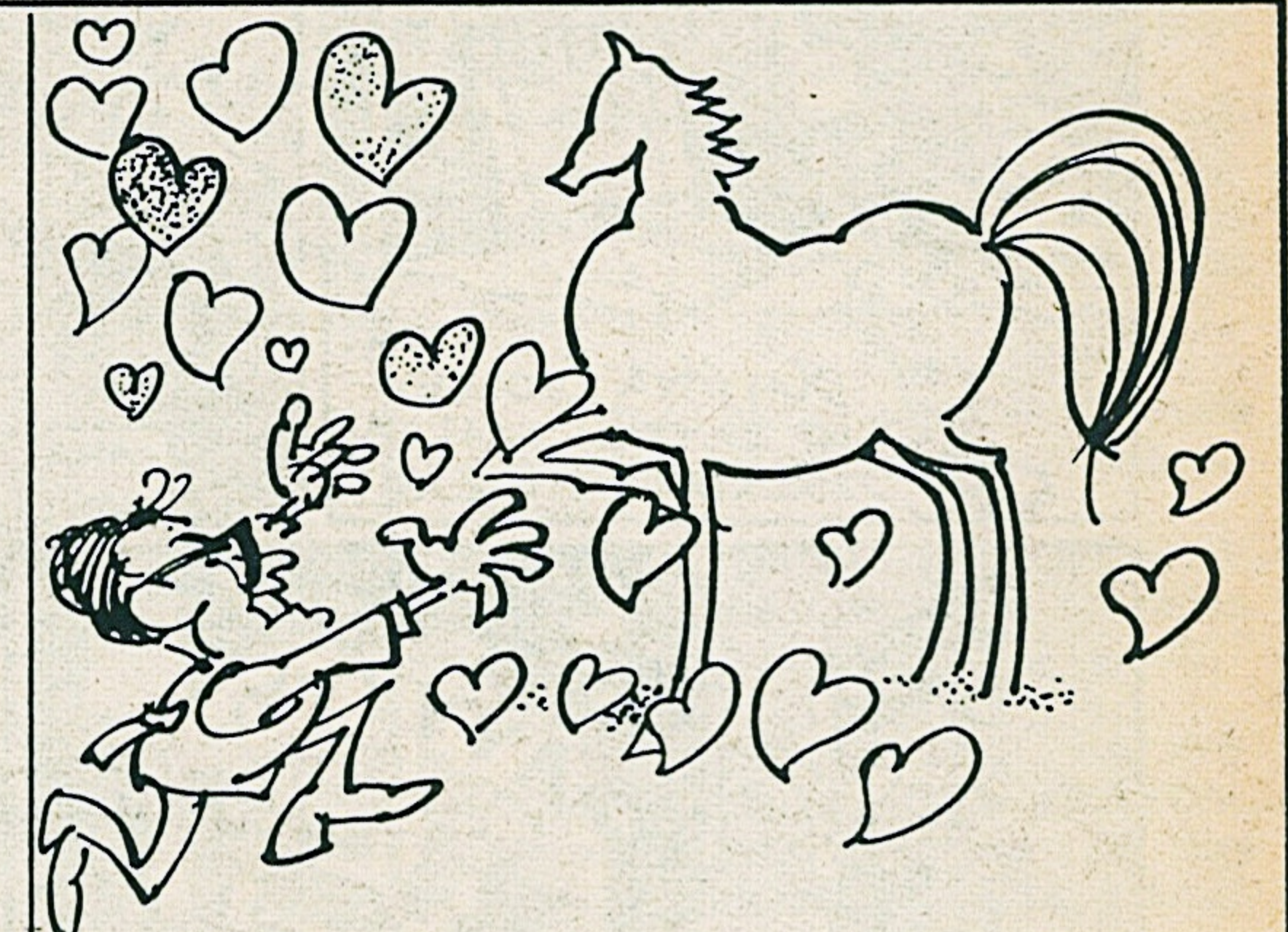
demişler. "Hem eşeğini kaybettin, hem de neğenden geçilmiyor!" Hoca da: "Bütün umudum şu dağın ardında, orada da bulamazsam, seyreyleyin siz bendeki feryadı..," der.

SORU_ Partinizin amblemi bir el. Bunun yerine bir hayvanı seçecek olsaydınız, hangi hayvanı amblem olarak alırdınız?..

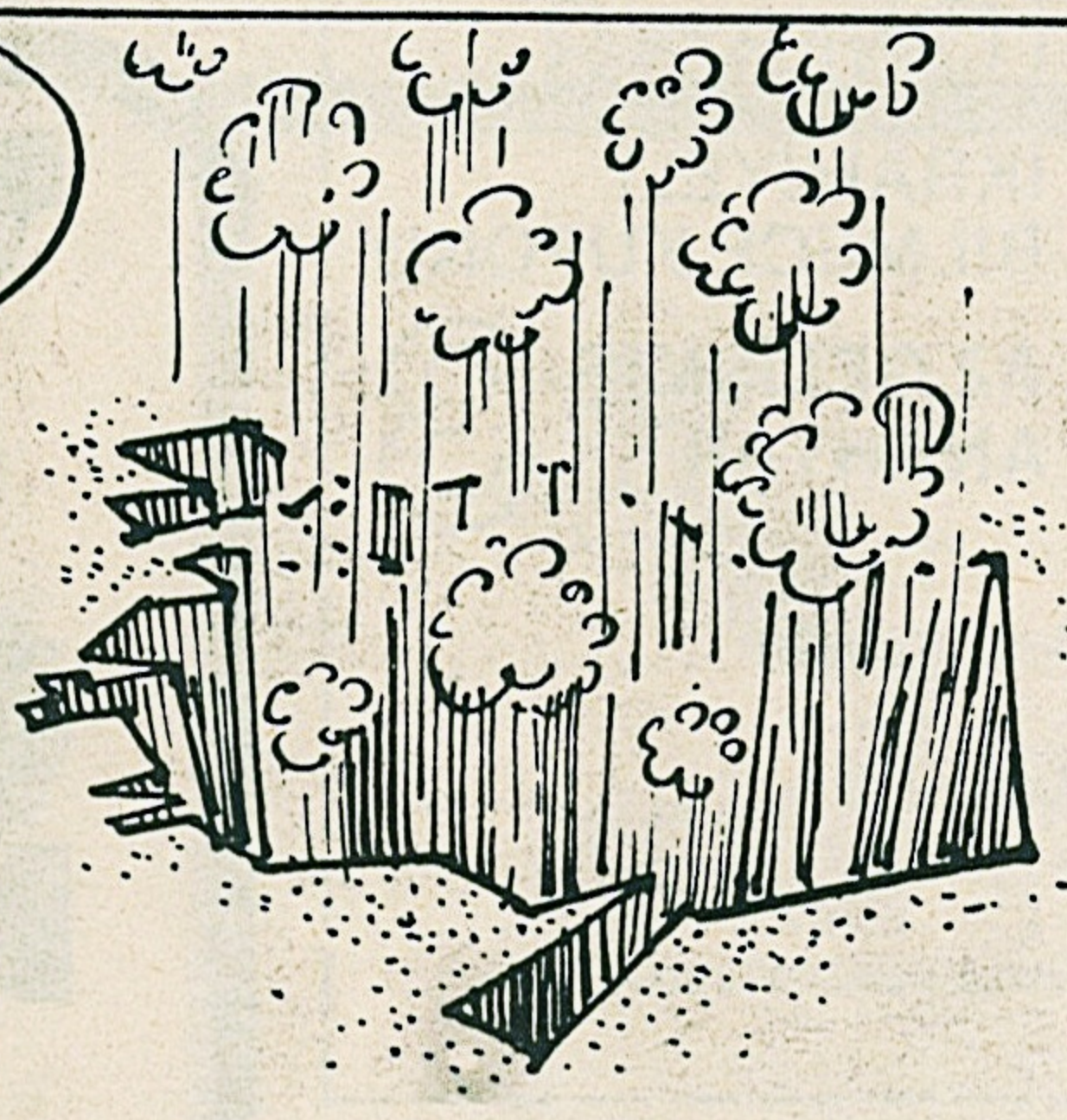
CEVAP_ Kuruluşumuz sırasında amblem seçeceğimiz sırada ortaya atılan fikirlerden biri de horozdu. Sonra bildiğiniz gibi el oldu. Başka da bir şey düşünmedik.

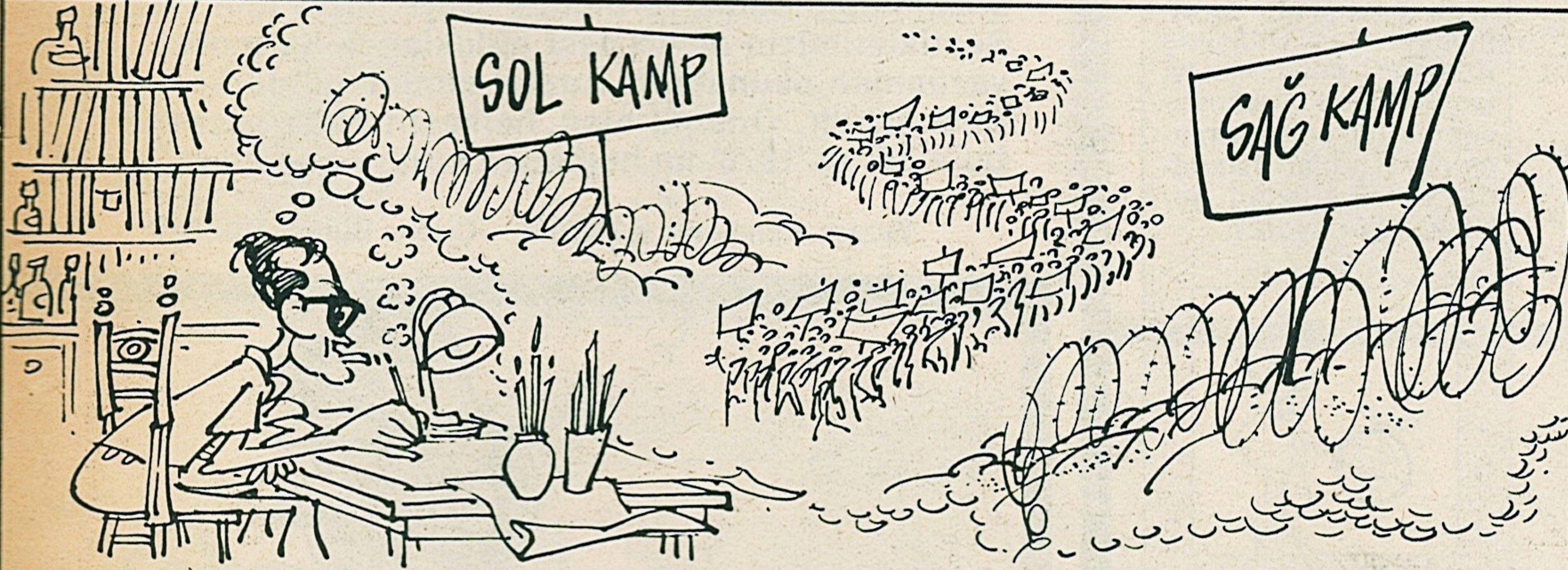
SORU_ Kırata yine sempatiniz varmı Sayın Bozbeyli?..

CEVAP_ Tabii, at olarak daima sempatiim vardır ve evimde de bir kır at tablosu bulunur. Bunu ilk defa gençlik yıllarımda okuduğum bir şiirle duyup çok sevmiştim.

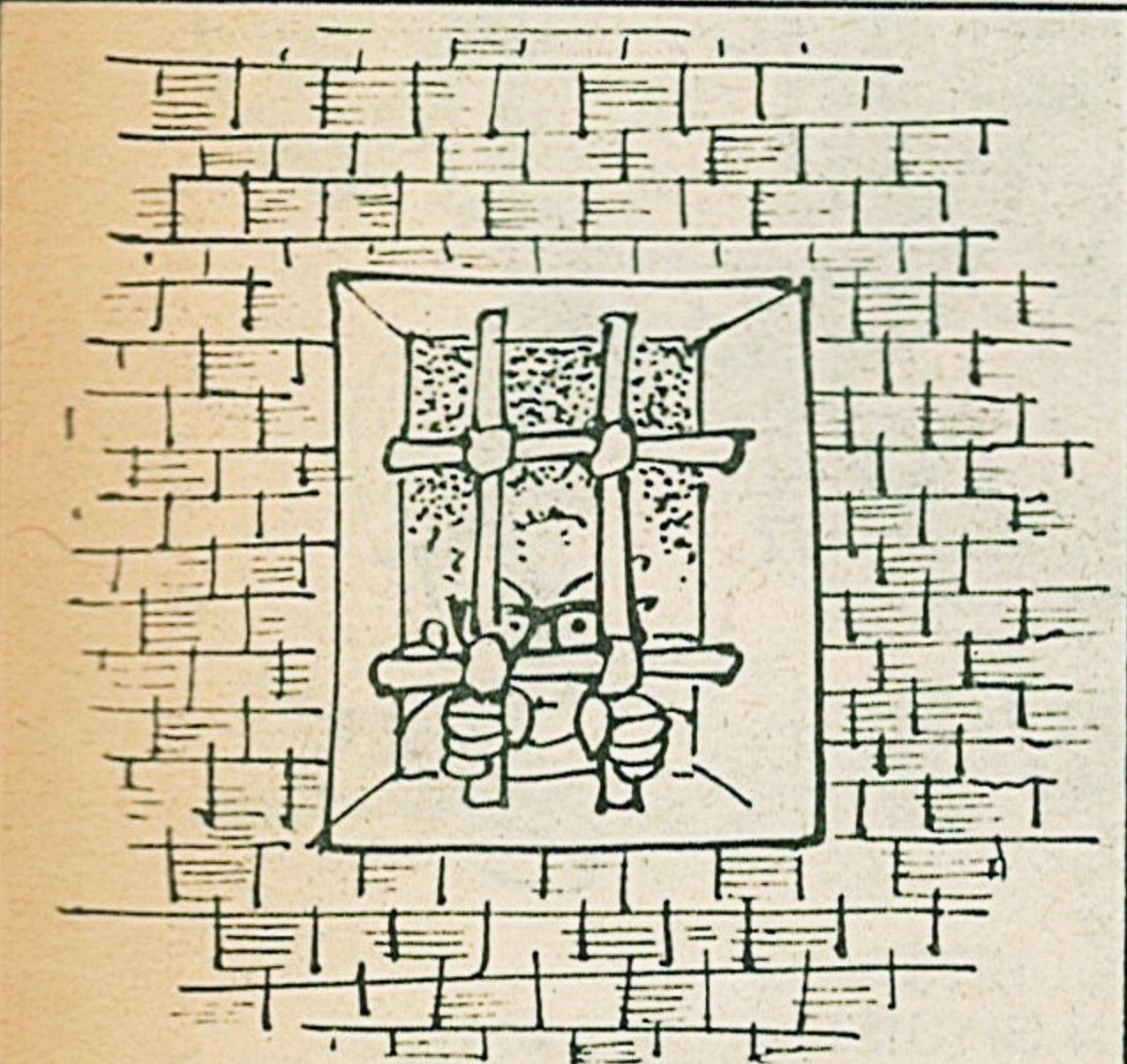

SORU_ Karikatürcü olanız Türkiye'nin bugünkü durumu nasıl çizerdiniz ?..

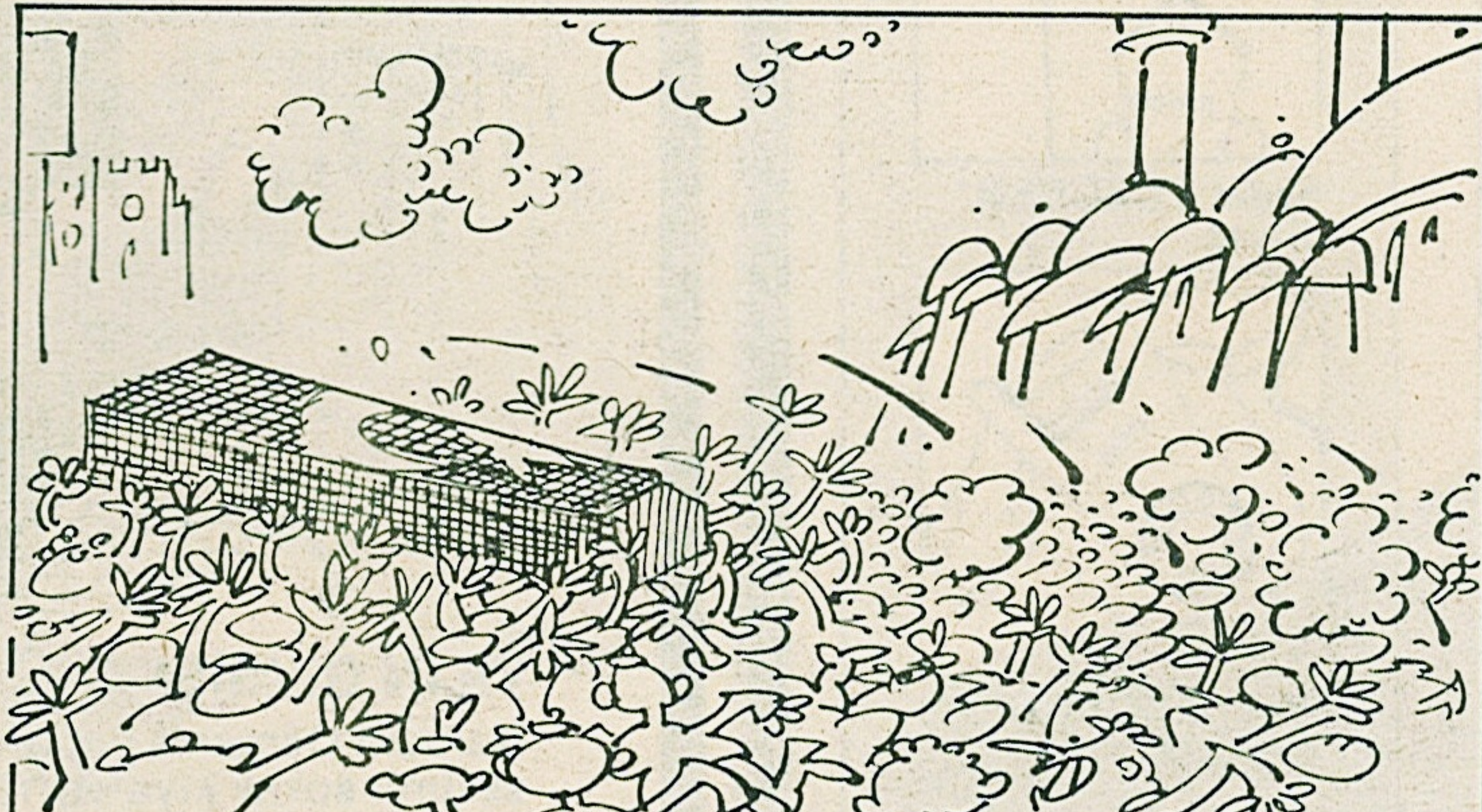

CEVAP_ Karşılıklı diyalog kurulamıyorsa için, çalkantı, anarşi zihinlerde başlıyor ve sokaklara kadar dökülüyor. Çok taraflı ve çeşitlilik

arzeden bu durum ayrılıklarla son zamanlarda ikiye irca edildi. Elimden çizgi çizmek gelse, oturup bunun karikatürünü çizerdim.

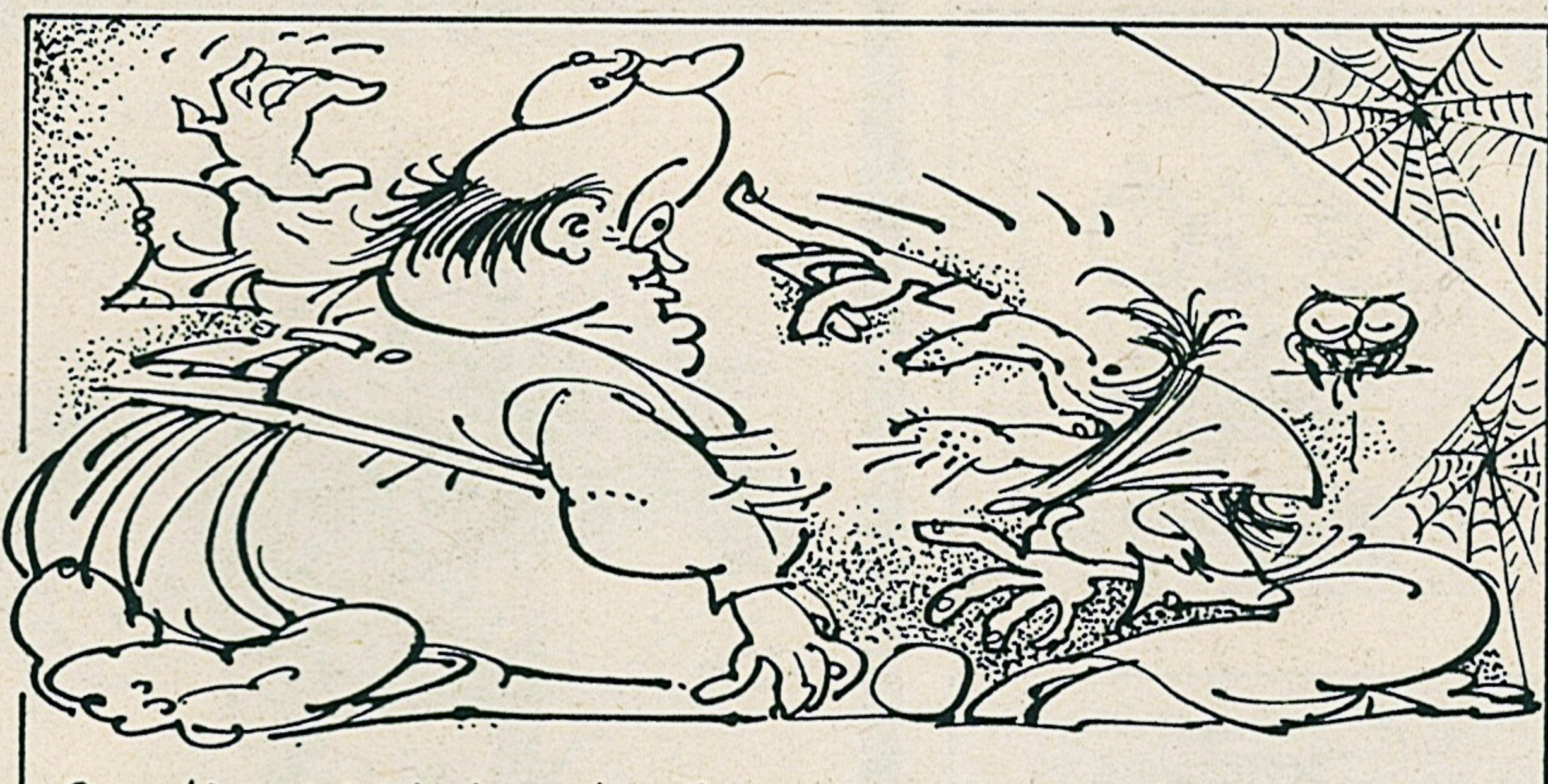
SORU_ Öğrencilik yıllarınızda gençlik olaylarına katıldınız mı ?..

CEVAP_ Evet, katıldım. 1950 yılının 17 nisanında rahmetli Çakmak'ın cenazesindeki olaylara iştirak ettim. O zamanki hükümet, bize göre, Çakmak'ın tarihi itibarına gölge düşüren bir tavır içindeydi.

SORU_ Bir fıkra anlatırmısınız lütfen.

CEVAP_ Vaktiyle çok büyük bir dev, yaşlı bir kadına giderek, büyüklüğünden şikâyet edip kendisini ufaltmasını söylemiş. Kadın da büyük boyun çok işe yarayacağını söyledikten sonra: "Senin şikâyetin boyunla orantılı iş yapmaman. Küçük işlerle uğraşma."

Çarşaf 1976

Uluslararası Büyük Karikatür Yarışması

D ERGINIZ "Çarşaf", yayın hayatına atıldığı ilk sayısından itibaren uluslararası nitelikte bir karikatür yarışması düzenledi. Bu yarışma, Türk ve yabancı uyruklu sanatçılara aynı şartlarla açıktır.

Türkiye'de isim yapmış yabancı sanatçılar, yarışmaya ayrıca mektupla ve davet suretiyle çağrılacaklardır.

● Konu, serbesttir; her sanatçı en az üç, en çok beş eserle yarışmaya katılabilir. Ancak yakışsız eserler, yarışmaya sokulmaz ve yayımlanmaz.

● Karikatürlerin boyutları 35 Sm x 50 Sm'den büyük olamaz.

● Bu karikatürlerin, daha önce hiç bir yerde yayımlanmamış olması şarttır. Ancak, her türlü teknik kullanılabilir.

● Ödül kazanan eserler, yarışma sonunda düzenlenecek uluslararası nitelikteki "Çarşaf 1976" sergisinin açılış günü halka da sunulacaktır.

● "Çarşaf 1976" sergisinin açılışı İstanbul'da yapılacak ve sergi daha sonra, Ankara, İzmir ve Adana'da tekrarlanacaktır.

● Ödül kazanan sanatçılardan Türkiye ve İstanbul dışında oturanların taşıt biletleri sağlanacak, kendileri dergimiz tarafından İstanbul'da misafir edileceklerdir.

● Ancak isteyen sanatçı, yarışma dışı olarak "Çarşaf 1976" sergisine eser gönderebilecektir.

● Son eser kabul tarihi 1 nisan 1976'dır. Bu eserlerden derlenecek sergi 1 mayıs 1976 gününü açılacak ve dereceler aynı gün açılış töreninden sonra ilân edilecektir.

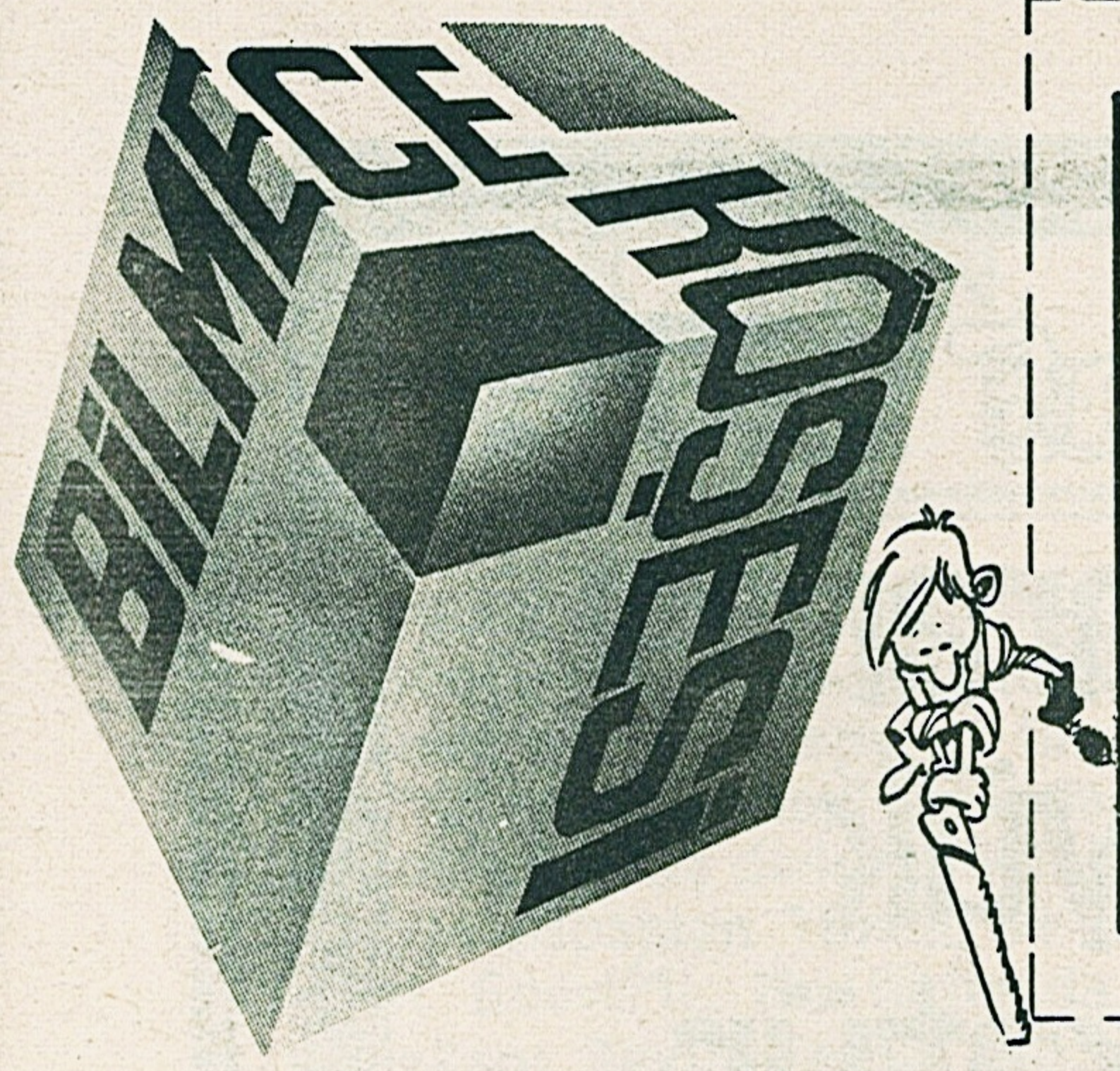
ÖDÜLLER:

Birinciye: 15.000 LIRA VE
"ALTIN ÇARŞAF" HEYKELİ

İkinciye: 10.000 LIRA VE
"GÜMÜŞ ÇARŞAF" HEYKELİ

Üçüncüye: 5.000 LIRA VE
"BRONZ ÇARŞAF" HEYKELİ

Ayrıca 15 sanatçıya
1.000'er liralık MANSİYON

Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

KARELİ bulmaca... "7 yanlış bulma" bilmece... Eş şekiller bulmacası... Bütün bunlar, artık klasikleşmiş bilmece türleridir. Çarşaf ise üç sayıdır bu köşede okurlarına çok daha değişik bir örnek sunmaktadır.

Amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar" dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler üretmek olan bir bilmece.

Şimdi siz de sayfanın üstündeki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra, isim soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup,

kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

a) En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaktır.

b) Her hafta bu köşede, okurlarımıza ikramiye kazandıracak bir "Az Gelişmiş Anahtar" yayınlanacaktır.

c) İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra açıklanacaktır.

Adres:

"Az Gelişmiş Anahtar 3" Çarşaf Dergisi Mollafenari Sok. No: 30-32 Cağaloğlu - İstanbul

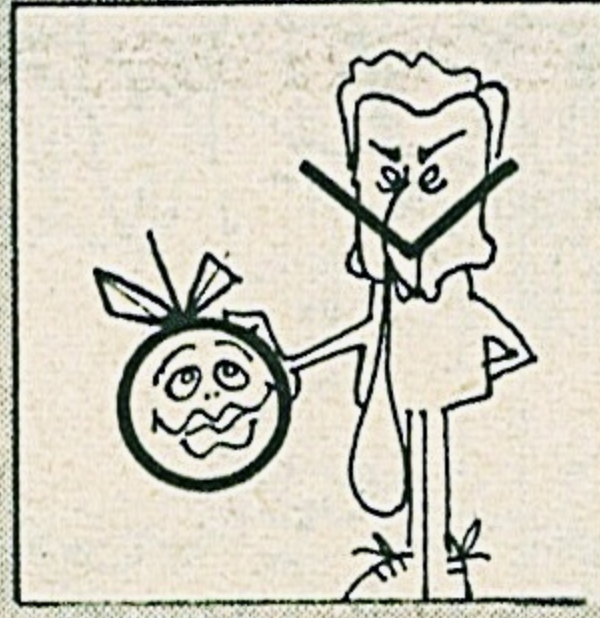
Çarşaf
İKRAMIYELİ
BİLMECE KUPONU
AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR 3

Adı, Soyadı:

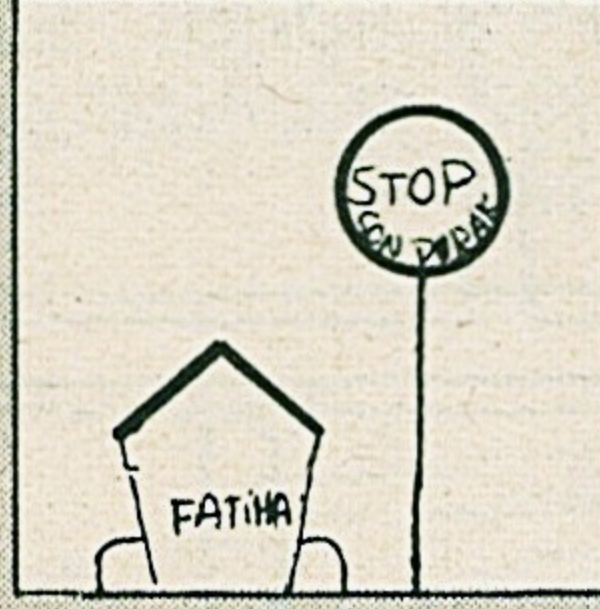
Adresi:

100'er lira kazandılar

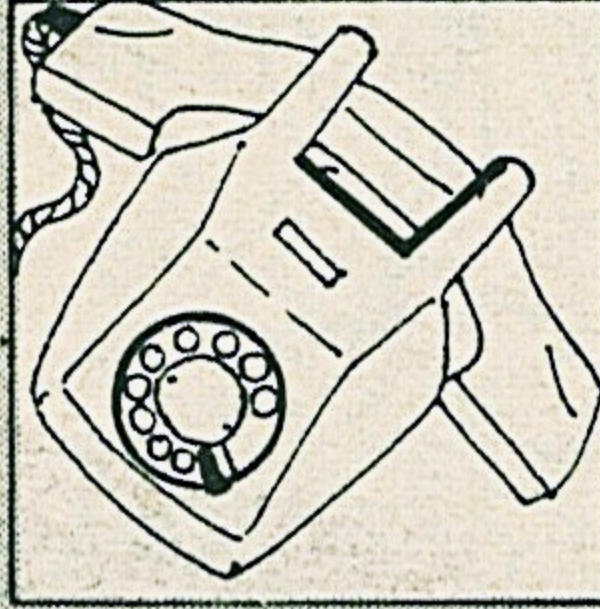
1. sayımızda verdiğimiz "Az Gelişmiş Anahtar" şekli en iyi tamamlayan 5 okuyucumuz 100'er lira armağan kazandılar. İsimlerini ve turettikleri şekilleri yayınlıyoruz.

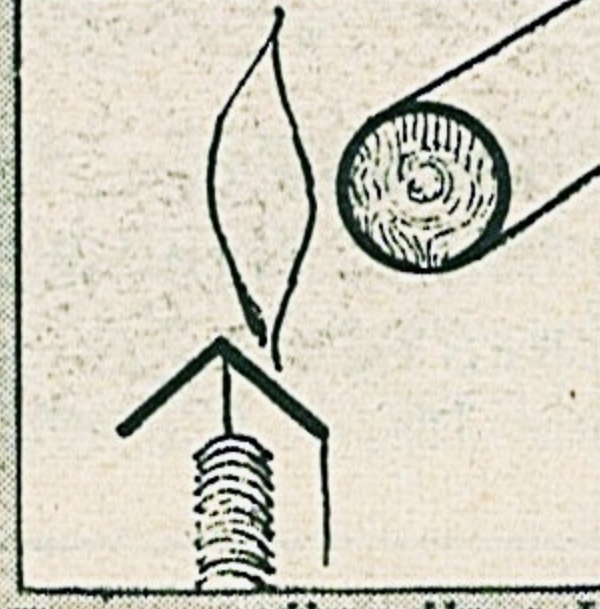
Ali KOCA
İstanbul

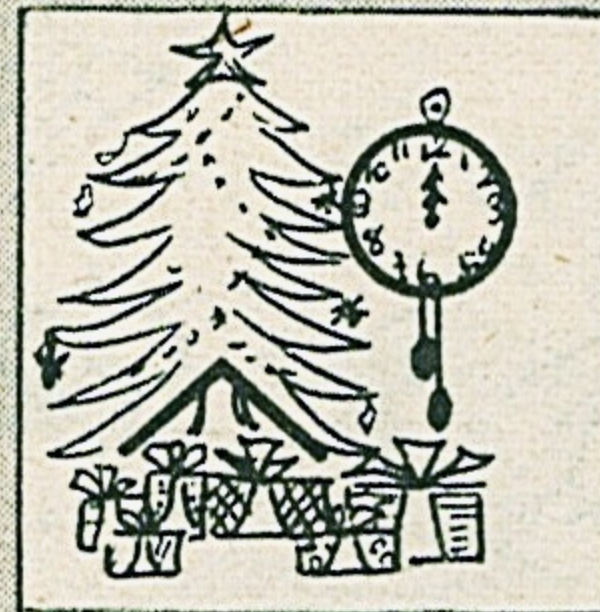
Sedat TÜZÜNER
Bursa

Metin ONUR
İstanbul

Zeynep BÜLBÜLOĞLU
İzmir

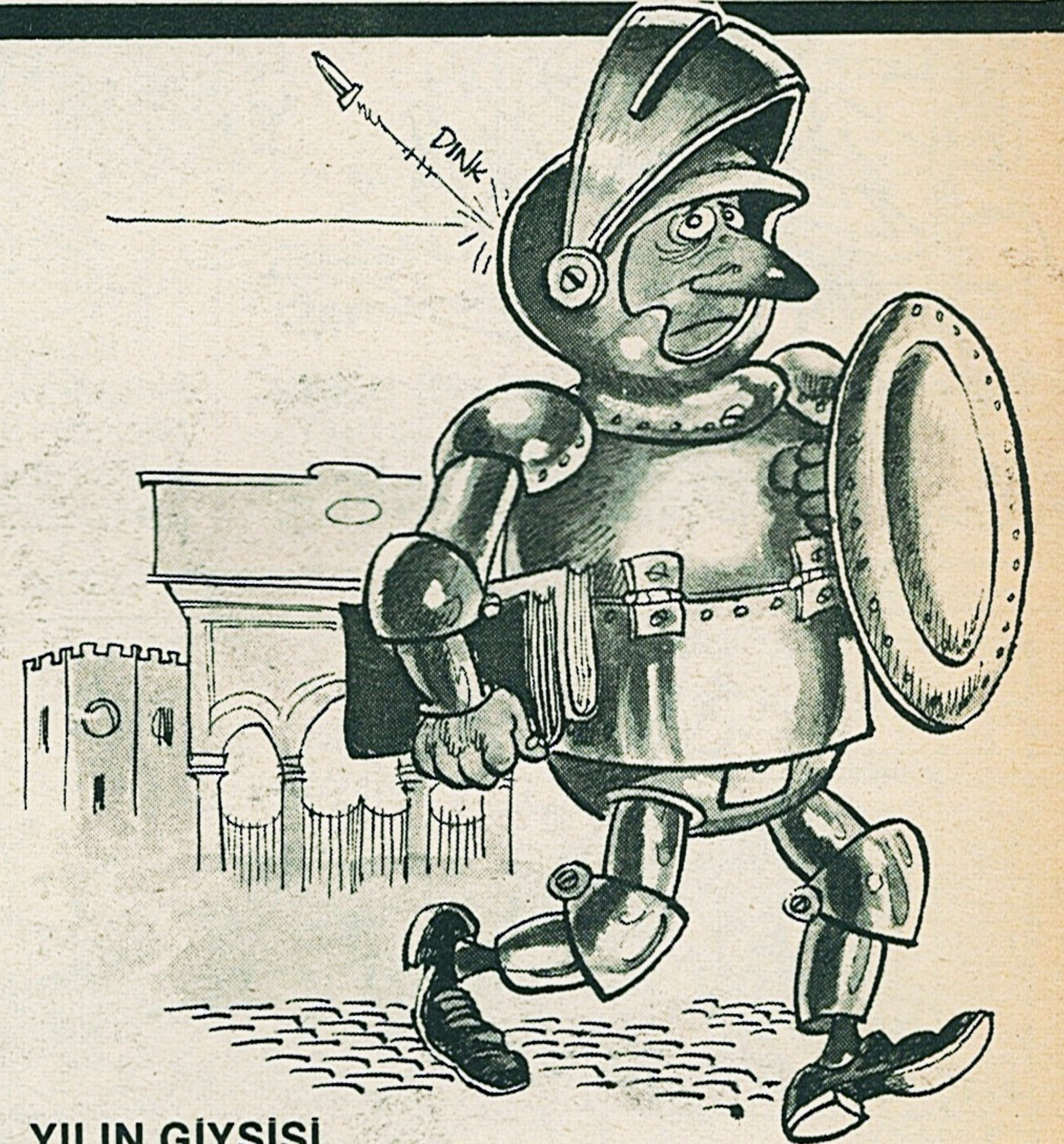

Hilâl ŞENSEVER
İstanbul

YILIN ŞEYLERİ (...NEYLERİ ?)

Her yıl sonunda canlı, cansız birçok şeyi seçmek 5-10 yıldır gelenek olmuştur. Biz de bu gelenek bozulmasın dedik ve bidolu "Şeyi" sizin için seçtik. Seçtiklerimizin neyin nesi oldukları, altlarındaki yazılardan okunabilir. Bunlar kimini güldürür, kimine dokunabilir. Önemli olan, herkesin biraz neşesini bulması ve 1976'nın hepimize kutlu olmasıdır...

Yazan: Kandemir KONDUK Çizen: Bülent DÜZGİT

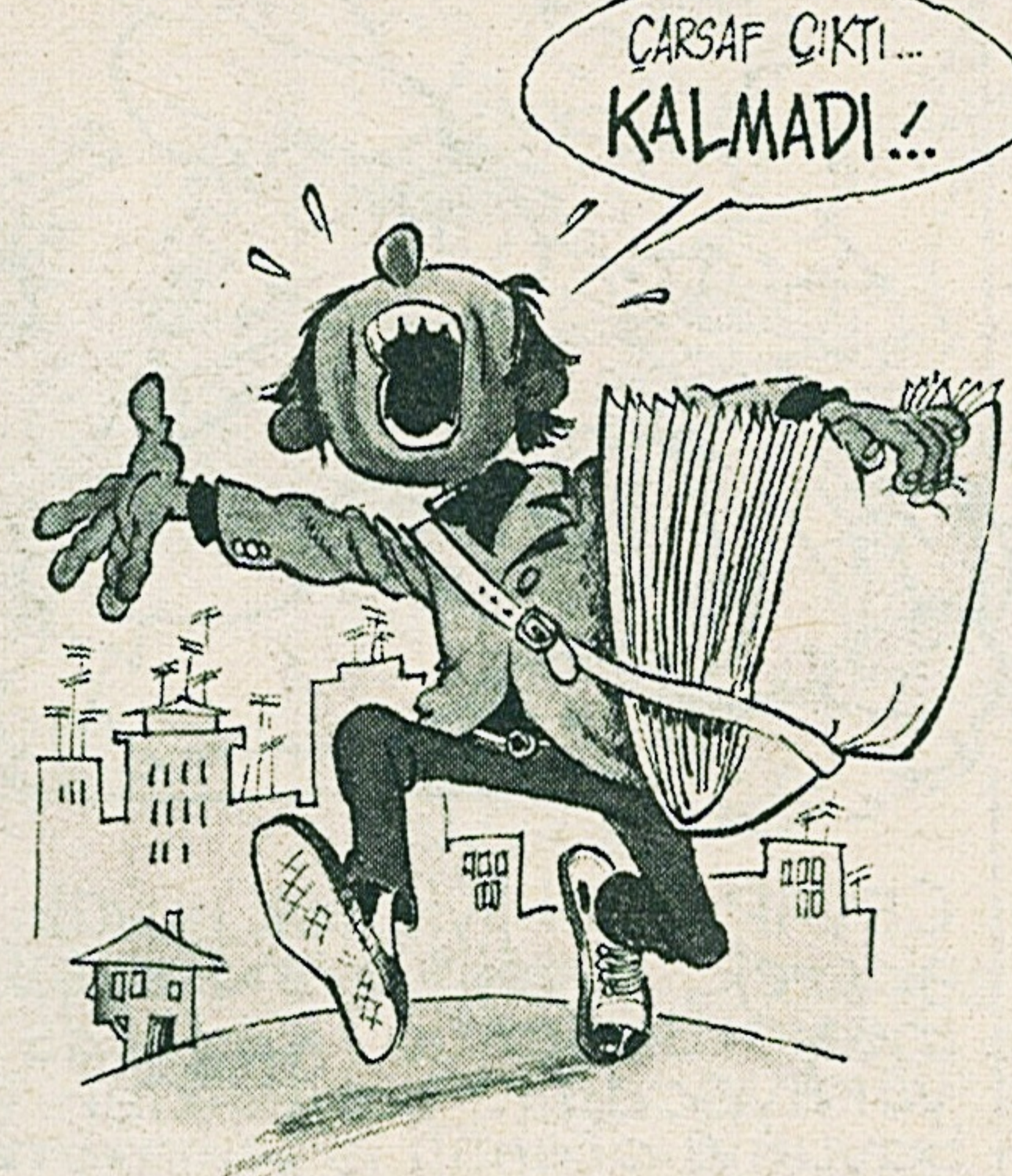
YILIN GIYSISI

Nalbant Osman'a yaptırılan 1975'in bu sevimli sokak kıyafeti YILIN GIYSISI seçilmiş ve iyi de edilmiştir. Sizi de iyi etmelerini istemiyorsanız ve "Canımdan bezdim" demiyorsanız, özellikle üniversiteler yöresinde bu "Yılın Giysisini" giymelisiniz. Taş, sopa, bomba, kokteyl, meşrubat, fitil, dinamit, mermi, kurşun, bakır, çinko, boru ve sıcak su işlemez... (İnşallah, 1976'da giymek gerekmez!..)

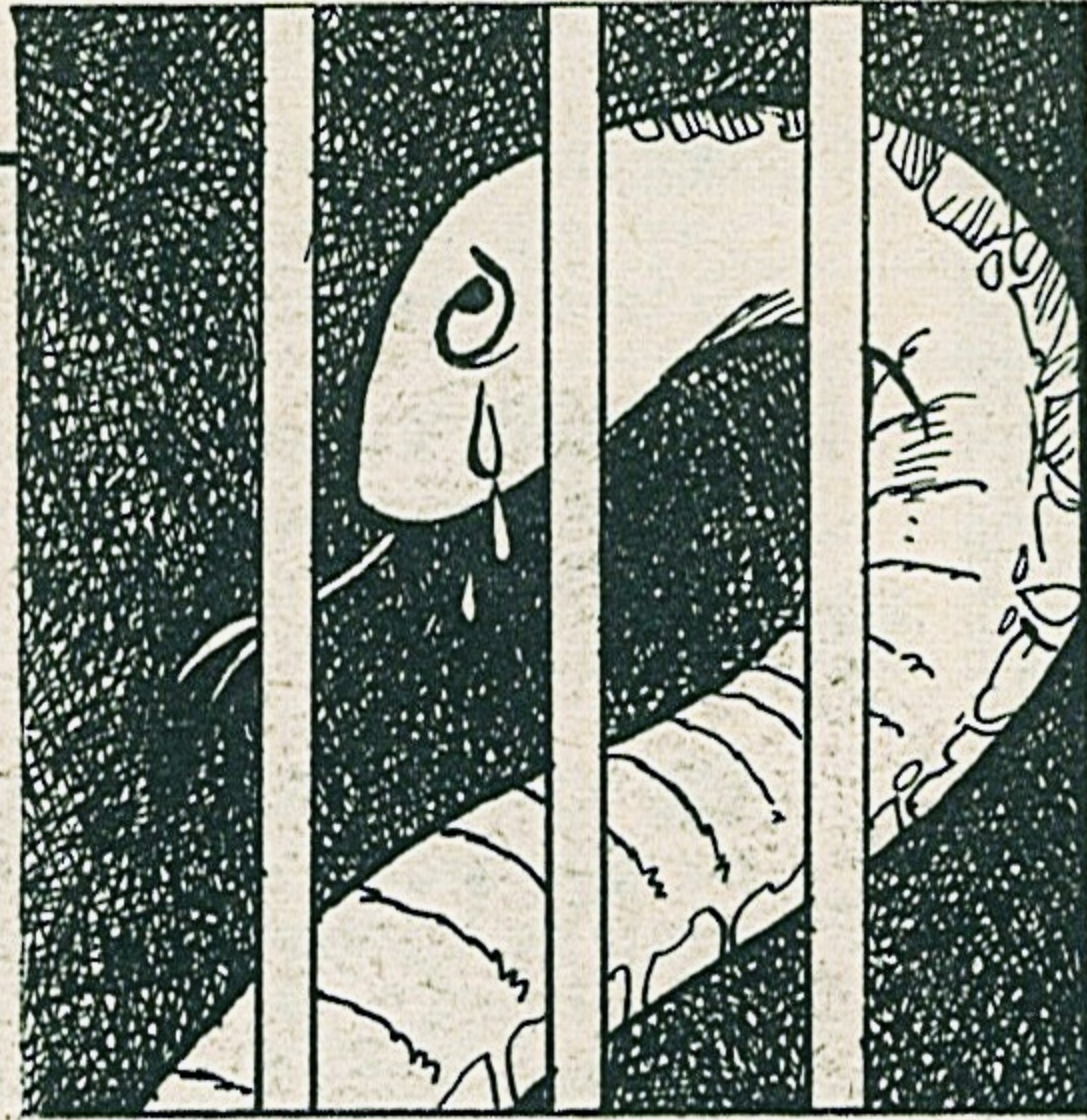
YILIN OLAYI

ÇARŞAF'ın çıkışı ve satış rekorlarını çatır çatır yıkışı "Yılın Olayı" olarak seçilmiştir. Kendi reklâmımızı yapmak gibi olmasın ama, ÇARŞAF ne yazık ki, iddia edildiği biçimde her gün kapış kapış satılan bir dergi olamamıştır!.. Gerçi olmasına gayret ediyoruz! Ama ÇARŞAF, iki sayıdır, piyasaya çıktığı gün tükenip yok olmuştur. Özür dileriz...

NOT: Basılan 165.000
Satılan 164.999
Elde kalan 000.001
(Bunu da biz okuyoruz)

NEDİR
nedir?
nedir

3 - Bu yılan neden üzgün?

4 - Bu nasıl bir resim?

1 - Hayret, biz de tanıyamadık...
2 - Milli İşaret Partisi'nin amblemi...
3 - Havaya elmayı verildikten sonra emniyet kuvvetleri tarafından yakalamak hapse düşüğü için üzgün.
4 - Utangaç kralın resmi...

CEVAPLAR

1 - Bu şekli tanıdınız mı?

2 - Bu nedir?

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL: 1 SAYI: 3

Sahibi: EROL SIMAVI

Genel Müdür: Nezi DEMİRKENT

Genel Yayın Müdürü: Çetin EMEÇ

Sorumlu Müdür: Semih BALCIOĞLU

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.

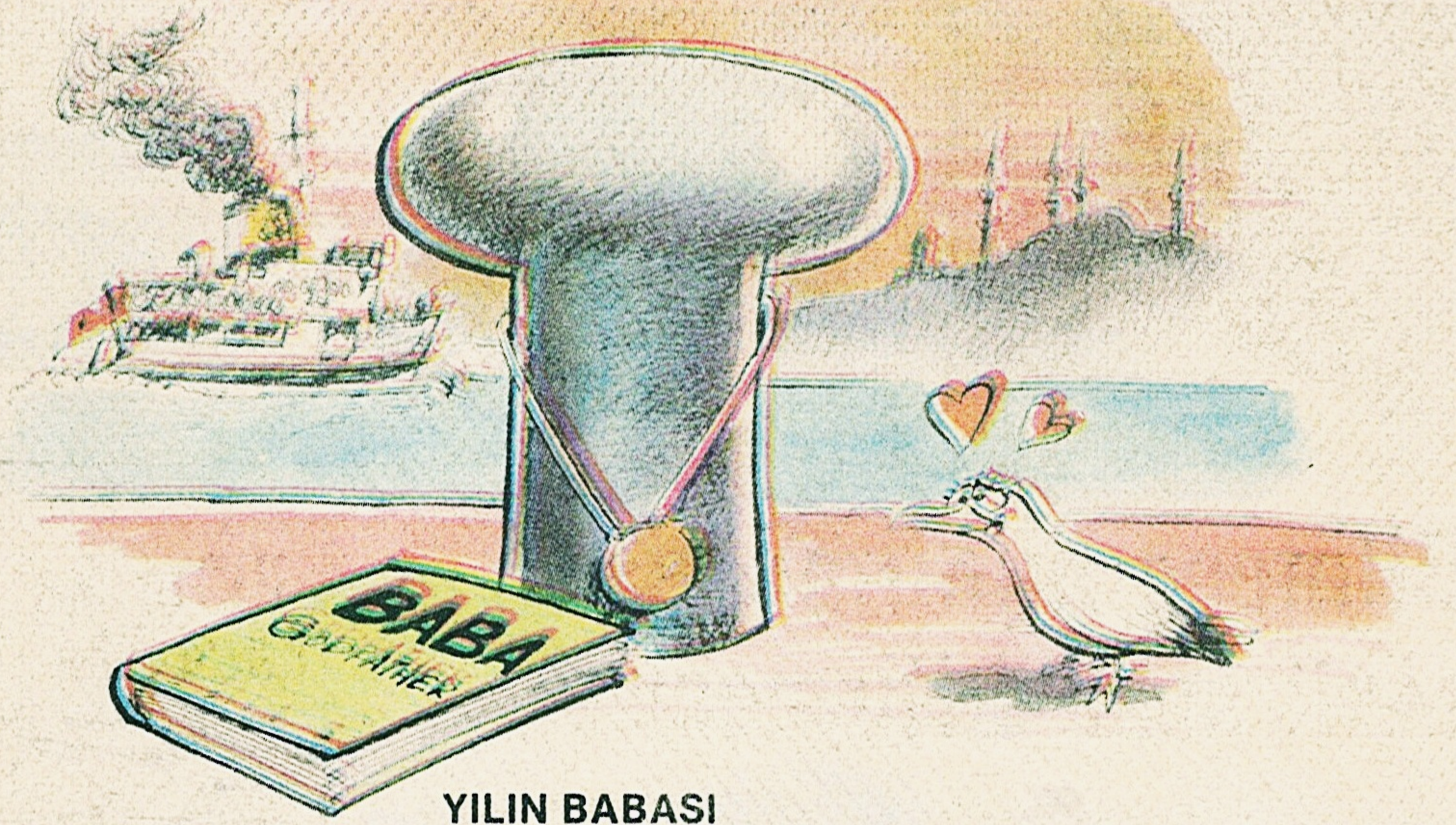
Adres: Cağaloğlu,
Mollafenari Sok.
No: 30-32
İSTANBUL

Telefon: 28 68 75

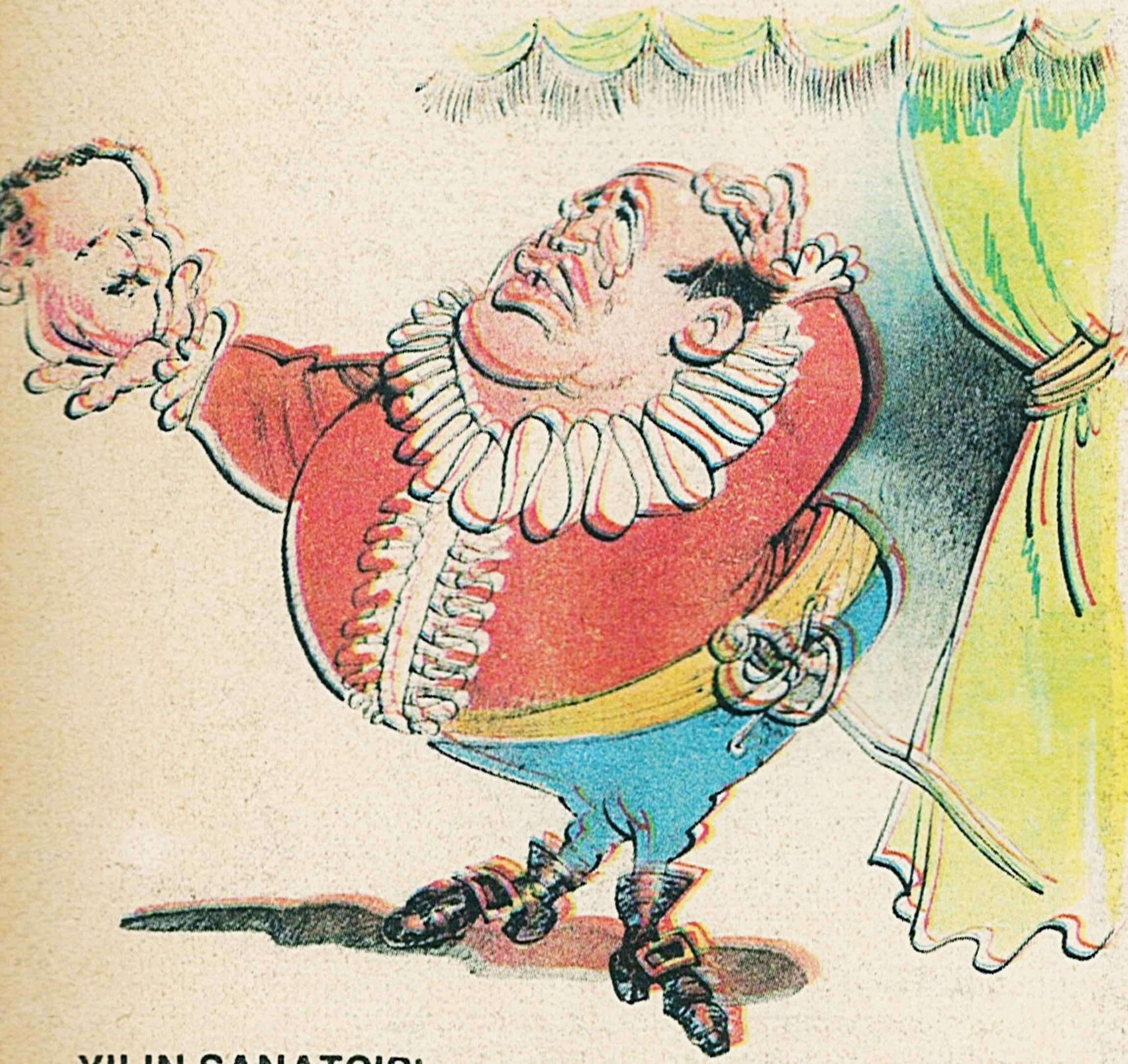
YILIN ANASI

Önce, yavrusunu Sütüce vapurunun uçkundan kurtaran Deniz Anası düşünülmüşse de, sonunda Tatlı Cadı Sementa'nın Anası Haşin Cadı Endora, Yılın Anası seçilmiştir. Cadı karı, Yılın Anası seçilir seçilmez "Ananız ağlarken, dünya umurunuzda değil, bravo!.. Benim mantık dışı filimlerimi, nasıl da Hacı Bekir lokumu gibi yutuyorsunuz... Yaşayın vallahi!.." demiş. Ve biz, ne demek istediğini düşünene kadar "Hokus-pokus", yüz otuz dokuz" diyerek yok olmuştur.

YILIN BABASI

Babaeskili Baba Hakkı'dan iki kat fazla oy aldığı için Karaköy Rıhtımındaki Iskele babası "Yılın Babası" seçilmiştir. Babaların çoğu bir evin ihtiyacını karşılayamazken, 1975'in son günlerinde Avşa yolcu gemisini bir baba şefkati ile kucaklayarak karşılayan bu "Baba"yı, ayrıca, başarısından ötürü Denizcilik Bankası (Mario Puzzo)'nun "Baba" romanını törenle kendisine vererek ödüllendirmiştir.

YILIN SANATÇISI

"Siyaset sahnesi"nde kılıktan kılığa giren, halkı kimi kez ağlatıp, kimi kez de gülmekten ishâl eden bu ünlü aktör, 226 oy ile Yılın Sanatçısı seçilmiş. Ve kendisine, 1976'daki türlü-çeşitli rolleri için, başarılar dilenmiştir.

YILIN SPORCULARI

Her yılkinin aksine, bu yıl seçilecek nitelikte yüzlerce sporcu bulunmuş ve kamuoyuna iftiharla sunulmuştur. Resimde koşuculuk ve atıcılık sporumuza büyük katkısı bulunan "Yılın Sporcuları"nı Antrenör Sör Sülüman nezaretinde, günlük antrenmanlarını yaparken görüyorsunuz...

YILIN POLİTİKACISI

Hangi partiden olduğunu, cüzdanının nasıl olduğunu, soyunu sopunu ve de koltuğunu öğrenemediğimiz; fakat, patlıcandan daha az faziletli olduğunu kuvvetle tahmin ettiğimiz ve de son derece patlıcana benzettiğimiz bu şahsı, oy birliği ile YILIN POLİTİKACISI seçtik... Kim olduğunu ise ÇARŞAF'cılar bulsun istedik?...

yeni yılınızı kutlar
neşeyle aydınlanan
nice yıllar dileriz

Carsaf

NOEL HOCA